

പഠന പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. വന നശീകരണത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പത്രറിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുക.

2. ചുമർ പത്രിക തയ്യാറാക്കുക.

ഓരോ മാസത്തിലെയും സാഹിത്യ വിചാരം.

3. മാസികാ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

വ്യക്തി മാസിക

4. പ്രോജക്ട്

അകാരാദി ക്രമത്തിൽ നിഘണ്ടു തയ്യാറാക്കുക.

വിവിധ സാഹിത്യകാരന്മാരെയും വിവിധ സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും ഉൾപ്പെടുത്തി

ഒരു സാഹിത്യചരിത്രം തയ്യാറാക്കുക.

ആക്ഷൻ റിസർച്ച്

മുഖവുര

സൈദ്ധാന്തിക സ്വഭാവമുള്ള സങ്കീർണ്ണ ഗവേഷണത്തിൽ ഗവേഷകന് കൂടുതൽ വൈദഗ്ധ്യവും സമയവും ധനവും പ്രയത്നവും ആവശ്യമായി വരുന്നു. കാരണം, അതിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി വളരെ വിസ്തൃതമാണ്. അത്തരം ഗവേഷണ പരിപാടിവഴിയുള്ള കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് ഒരു വലിയ സമൂഹത്തിൽ സാമാന്യമായ പ്രയോഗക്ഷമത പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അക്കാരണത്താൽ അത് ആ സമൂഹത്തിന്റെ പരിച്ഛേദമായ വലിയൊരു സാമ്പിളിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നടത്തേണ്ടിവരും.

ഒരദ്ധ്യാപകൻ, പലപ്പോഴും താൻ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ക്ലാസ്സിൽ മാത്രം അനുഭവപ്പെടുന്ന പ്രായോഗിക പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിടാറുണ്ട്. അവയുടെ പരിഹാരം സാധാരണ തന്ത്രങ്ങളിലൂടെ കണ്ടെത്തുക ദുഷ്കരമായും അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ അദ്ധ്യാപകന് പ്രശ്ന സന്ദർഭങ്ങളെ ഗവേഷണത്തിന്റെ സത്തയ്ക്കൊത്ത് പരിശോധിച്ചു പറ്റുകയുള്ളൂ.

എന്നാൽ അത്തരം ഒരദ്ധ്യാപകന്, തന്റെ വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയ്ക്ക്, ആദ്യം പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകൾക്കൊത്ത ഒരു സൈദ്ധാന്തിക ഗവേഷണം ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുക പ്രയാസകരമായിരിക്കും. മാത്രമല്ല, ഒരു സാധാരണ അദ്ധ്യാപകൻ നിപുണനായ ഗവേഷകൻ ആകണമെന്നില്ല. ഇത്തരം, സന്ദർഭങ്ങളിൽ അദ്ധ്യാപകൻ, ആ സങ്കീർണ്ണ പ്രശ്നത്തിന് ശാസ്ത്രീയമായ പരിഹാരം കണ്ടെത്താൻ വേണ്ടിയുള്ള ആക്ഷൻ റിസർച്ച് ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തുകയായും നല്ലത്.

അദ്ധ്യാപകനു വേണ്ടി അദ്ധ്യാപകൻ തന്നെ നടത്തുന്ന അദ്ധ്യാപകന്റെ ഗവേഷണ പ്രവർത്തനമാണ് ആക്ഷൻ റിസർച്ച് എന്ന് പറയാം.

ആക്ഷൻ റിസർച്ചിന്റെ അർത്ഥവും നിർവ്വചനവും

സ്റ്റീഫൻ എം കോറിയുടെ (Stephen.M.Curey) അഭിപ്രായത്തിൽ “തങ്ങളുടെ അപ്പോഴത്തെ തൊഴിൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയ്ക്ക് നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിക്കാൻ വേണ്ടി തൊഴിലിൽ വ്യാപരിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ അവലംബിക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണ് ആക്ഷൻ റിസർച്ച് ”.

a. സവിശേഷതകൾ

1. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെ ആക്ഷൻ റിസർച്ച് വിദ്യാലയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങളെ ആധാരമാക്കുന്നു. വിദ്യാലയ പരിപാടികൾ മെച്ചപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകർ നിർവഹിക്കുന്നു.
2. മറ്റുതരം വിദ്യാഭ്യാസ പരിപാടികളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ അത് ലഘുവാണ്. നടത്താൻ എളുപ്പവുമാണ്. സൈദ്ധാന്തിക സ്വഭാവമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണം പുതിയ വിജ്ഞാനം കൈവരിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു.

ആക്ഷൻ റിസർച്ചകളെ, ഒരു പ്രത്യേക പ്രശ്നവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തെളിവുകൾ ശേഖരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ, അധ്യാപകർ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട, പഠിതാക്കളുടെ ചെറുസംഘം തന്നെയായിരിക്കും ഇതിലെ സാമ്പിൾ. അതിനാൽ വ്യക്തിപരമായ ചായ്വുകൾക്ക് പ്രസക്തിയില്ല.

3. ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക പ്രവർത്തനത്തിൽ വിഷമതകൾ നേരിടുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും ഗുണമേന്മ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സഹായകമായ സൃഷ്ടിപര വ്യതിയാനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ചിട്ടയായ അന്വേഷണ പരിപാടിയാണ് ആക്ഷൻ റിസർച്ച്.
4. ഒരു പ്രവർത്തന മേഖലയിൽ, അനുഭവപ്പെടുന്ന പ്രശ്നത്തിന് അതേ മേഖലയിൽ പ്രത്യക്ഷമായ പ്രയോഗിക പ്രാധാന്യമുള്ള പ്രശ്നത്തിൽ പരിഹാരം ശാസ്ത്രീയാന്വേഷണം വഴി കണ്ടെത്തുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ആക്ഷൻ റിസർച്ച് ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നത്.
5. ആക്ഷൻ റിസർച്ച് ഒരുതരം പ്രയോഗിക ഗവേഷണമാണ്. അത് ശരിയായ നിഗമനങ്ങളെ ഉന്നമാക്കിയുള്ള ഗവേഷണമാണെന്ന് പറയാം. പ്രവർത്തകൻ തന്നെയാണ് ഗവേഷകനും. അയാൾ തന്നെയാണ് നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതും അതിന്റെ ഗുണഫലം അനുഭവിക്കുന്നതും.
6. തികച്ചും സമീപസ്ഥമായ ഒരു പ്രയോഗിക പ്രശ്നത്തിന് സാധാരണ തന്ത്രങ്ങൾ വഴി പരിഹാരം കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ ആണ് പരിഹാരാർത്ഥം ആക്ഷൻ റിസർച്ചിൽ ഏർപ്പെടുന്നത്.

b. ആക്ഷൻ റിസർച്ചിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ

1. വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ബാഹ്യഘടനാ സൗകര്യങ്ങളുടെ നിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്തുക.
2. സങ്കീർണ്ണ പ്രശ്നങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിന് മുമ്പ് അവ യുക്തിപൂർവ്വം പഠിക്കുന്ന ശാസ്ത്രീയ മനോഭാവം അധ്യാപകരിൽ വളർത്തുക.
3. തങ്ങൾ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നവിധം അവയ്ക്ക് പരിഹാരം കാണുന്നതിന് ജനായത്ത സമീപനം പുലർത്തുന്ന മനോഭാവം വിദ്യാർത്ഥികളിലും അധ്യാപകരിലും വളർത്തുക.
4. സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രവർത്തന ശൈലിയുടെ ഗുണമേന്മ വർദ്ധിപ്പിക്കുക.
5. സ്ഥാപന സാഹചര്യങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയ മനോഭാവത്തോടെ മെച്ചപ്പെടുത്താനും പരിഷ്കരിക്കാനും ആവശ്യമായ കഴിവും ഉൾക്കാഴ്ചയും ഭരണകർത്താക്കളിൽ വികസിപ്പിക്കുക.
6. പഠനത്തിന് അനുയോജ്യമാകുമാറ് ആരോഗ്യകരമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ പാകത്തിൽ, വിദ്യാഭ്യാസ സംഘടന കാര്യക്ഷമമാക്കുക.
7. പഠിതാക്കളുടെ പ്രതീക്ഷകളുടെയും പ്രകടനത്തിന്റെയും നിലവാരം ഉയർത്തുക.

c. ആക്ഷൻ റിസർച്ചിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പ്രധാനകാര്യങ്ങൾ

1. പരിഹാരം സ്വീകരിച്ചശേഷം, ഒരു പ്രശ്നസന്ദർഭത്തിൽ പ്രവർത്തകൻ സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടികൾക്ക് പരീക്ഷണാനുഭവത്തിന്റെ പിൻതുണയും ആധികാരികതയും തന്മൂലം സ്വീകാര്യതയും ഉറപ്പുവരുത്തുക.

2. മാറ്റങ്ങളുടെ പരിണിതഫലങ്ങളിൽ നിന്ന് പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുക.
3. ആസൂത്രണം, പ്രാവർത്തികമാക്കൽ, നിരീക്ഷണം, യുക്തിവിചാരം, പുനരാസൂത്രണം എന്നീ ചാക്രിക പുരോഗതി യുക്തിപൂർവ്വം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നടപ്പാക്കുക.
4. പങ്കാളിത്തവും സഹകരണവും പുലർത്തുന്ന തന്ത്രങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക.
5. മുൻ ആശയങ്ങളും അനുമാനങ്ങളും പ്രവർത്തനശൈലികളും വ്യാജമോ, അബദ്ധജഡി ലമോ ആയിരുന്നോ എന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ ആവശ്യമായ തെളിവുകൾ ശേഖരിക്കുക.
6. പ്രശ്നങ്ങളോടും അവയുടെ പരിഹാരത്തോടും യുക്തിപൂർവ്വമായ തുറന്ന മനോഭാവം പുലർത്തുക.

d. ആക്ഷൻ റിസർച്ചിലെ ഘട്ടങ്ങൾ

1. പ്രശ്ന നിർണ്ണയം

അധ്യാപകൻ തൊഴിൽ പരമായ പ്രവൃത്തികളോടും പ്രശ്നങ്ങളോടും വൈകാരികമായി പ്രതികരിക്കണം. തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രശ്നം ആവശ്യാധിഷ്ഠിതമായിരിക്കണം. അത് സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്നതാവണം. അതിന്റെ വ്യാപ്തി പരിമിതമാവുകയും വേണം.

2. പ്രശ്നം സൂക്ഷ്മമായി നിർവ്വചിക്കൽ

പ്രശ്നം നിർണ്ണയിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ലക്ഷ്യവും പ്രവർത്തനരീതിയും സുദൃഢമാകുമാറ് അതിനെ നിർവ്വചിക്കണം. പഠനബോധനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് പ്രശ്നമെങ്കിൽ പഠിതാക്കളുടെ ക്ലാസ്സ്, വിഷയം, പ്രശ്നം, അനുഭവപ്പെട്ട സംഘത്തിന്റെ വിവരം, അധ്യാപകൻ നേരിടേണ്ടിവന്ന പ്രശ്നത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്നിവ വ്യക്തമാക്കണം.

3. പ്രശ്നകാരണങ്ങളുടെ അപഗ്രഥനം

സിദ്ധാന്തങ്ങൾ, മുൻഅനുഭവങ്ങൾ, പ്രാഥമികത്തെളിവുകൾ ഇവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപഗ്രഥിക്കണം. കാരണങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും അപഗ്രഥിച്ച് വ്യക്തമാക്കണം. ഗവേഷകന്റെ കൈപ്പിടിയിൽ ഒതുക്കാവുന്നതാണോ പ്രശ്നത്തിന്റെ കാരണവും സ്വഭാവവും എന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ ഈ അപഗ്രഥനം സഹായകമാവും. മാത്രമല്ല പരികൽപ്പനകൾ രൂപവൽക്കരിക്കാനും ഇത് സഹായിക്കും. ഏതൊരു പ്രവൃത്ത്യുമുഖ ഗവേഷണത്തിന്റെയും വിജയം കാരണങ്ങളുടെ ശരിയായ നിദാനനിർണ്ണയത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും.

4. പരികൽപ്പനകളുടെ രൂപവൽക്കരണം

ഇതിൽ തെരഞ്ഞെടുത്ത പ്രത്യേക പ്രശ്നത്തിന്റെ പരിഹാരത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന കൃത്യമായ പ്രവർത്തനത്തോടുള്ള അർപ്പണബോധം അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഓരോ പ്രശ്നത്തിനും ഒന്നോ അതിലധികമോ പരികൽപ്പനകൾ ഉണ്ടാവാം. ഓരോന്നും ഫലപ്രദമായ ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം മുൻകൂട്ടി കാണുകയും നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കണം.

ആക്ഷൻ റിസർച്ചിൽ പരികൽപ്പനകളുടെ രൂപവൽക്കരണം ഗവേഷകൻ അനുഭവിച്ചിരുന്ന പ്രശ്നത്തിന്റെ കാരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വേണം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടത്.

ചെയ്യേണ്ട പ്രവർത്തനം അതിന്റെ ലക്ഷ്യം ഏർപ്പെടുന്ന പ്രവർത്തനം, നേരിട്ട പ്രശ്നത്തിന്റെ ഇന്ന അംശം പരിഹരിക്കുക വഴി ലക്ഷ്യസാക്ഷാത്കാരത്തിന് സഹായകമാകും എന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന രൂപത്തിലാവണം പരികൽപ്പന പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

5. ആക്ഷൻ റിസർച്ച് പരികൽപ്പനകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനായുള്ള പ്രവർത്തനരൂപരേഖയുടെ വികസനം

പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ പരികൽപ്പനകളുടെയും സാധ്യത പരിശോധിക്കുന്നതിന് സഹായകമായ ഒരു പ്രവർത്തന രൂപരേഖയാണ് വികസിപ്പിച്ചെടുക്കേണ്ടത്.

ഇതനുസരിച്ച് ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുകയും അവയുടെ ഫലം നിരീക്ഷിക്കുകയും വേണം. ഒരു പരികൽപ്പന സ്വീകാര്യമായി കാണപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പരികൽപ്പന പരിശോധിക്കാൻ വേറെ രൂപരേഖ തയ്യാറാക്കുകയും വേണം.

പ്രവർത്തന രൂപരേഖ അയവുള്ളതായിരിക്കണം. അത് ഗവേഷകന്റെ സൗകര്യാനുസരണം എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും രൂപകൽപ്പന ചെയ്യാം. ഏതായാലും, നിർദ്ദിഷ്ട പ്രായപരിധികൂടി നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട്, നല്ലപോലെ ചിന്തിച്ചു തയ്യാറാക്കുന്ന പ്രവർത്തന രൂപരേഖയാവും അഭിലഷണീയം.

6. നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരൽ

ഒരു പരികൽപ്പന അംഗീകരിക്കുകയോ നിരസിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ചില നിഗമനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടും. അന്വേഷിച്ച് പരിഹാരം കാണാൻ ഗവേഷകനെ ഉത്തേജിപ്പിച്ച പ്രത്യേക പ്രശ്നം എങ്ങനെ പരിഹരിക്കാം എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ നിന്നാണ് നിഗമനങ്ങൾ ഉരുത്തിരിയുന്നത്.

നിലവിലിരിക്കുന്ന പ്രവർത്തന രീതികൾ പരിഷ്കരിച്ച് മെച്ചപ്പെടുത്താൻ സഹായകമായ നടപടികൾ സംബന്ധിച്ച തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാൻ സഹായിക്കുകയാണ് നിഗമനങ്ങളുടെ ഉന്നം.

ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് നയിച്ച പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയാണ് അന്തിമലക്ഷ്യം.

ഉപസംഹാരം.

ആധുനിക അധ്യാപന സമ്പ്രദായത്തിൽപ്പെട്ട പ്രായോഗിക ഗവേഷണമാണ് ആക്ഷൻ റിസർച്ച്. പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതാത് ക്ലാസുകളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള പരിഹാരം പരികൽപ്പനകളിലൂടെ കണ്ടെത്തുക, അവയ്ക്ക് ഉചിതമായ പ്രശ്നപരിഹാരം അധ്യാപകന്റെ അവസരോചിതമായ നിഗമനങ്ങളിലൂടെ ഉദാഹരണ സമക്ഷം പരിഹരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ആക്ഷൻ റിസർച്ചിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഇതിലൂടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണമേന്മ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നു.

പഠന പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. ആറ് ഏഴ് ക്ലാസ്സുകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ വ്യാപകമായി കാണുന്ന ഉച്ചാരണ വൈകല്യം ക,ഖ എന്നീ അക്ഷരസ്ഥാനങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന വിപര്യയം കളി രീതിയിലൂടെ പരിഹരിക്കൽ.
2. ഏഴ്, എട്ട് ക്ലാസുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളിൽ കൂട്ടക്ഷരങ്ങൾ എഴുതുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വൈകല്യങ്ങൾ പദാവതരണ രീതിയിലൂടെ പരിഹരിക്കൽ.

വചന ശിക്ഷണം

മുഖവുര

ഭാഷാഭ്യസനത്തിൽ വചനശിക്ഷണത്തിന് ഏറ്റവുമധികം പ്രാധാന്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഭാഷ രണ്ടു വിധത്തിലുണ്ട്. വായ്മൊഴിയും, വരമൊഴിയും. വായ്മൊഴിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് വചനശിക്ഷണം. ഭാഷയുടെ സ്വാഭാവിക രൂപം ശബ്ദമാണെന്ന് നമുക്കറിയാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ ശബ്ദ പരിചയം വർദ്ധിപ്പിക്കാനും, സംഭാഷണ ശൈലി വികസിപ്പിക്കാനും ഉള്ള പരിശീലനമാണ് ആദ്യം കുട്ടികൾക്ക് നൽകേണ്ടത്. മാനസിക വികസനത്തിനുള്ള മുഖ്യമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഭാഷാവികസനം. ഭാഷയുടെ സഹായം കൊണ്ടാണ് സംപ്രത്യയ രൂപവൽക്കരണം സാധിക്കുന്നത്. ആശയ വിനിമയത്തിന്റേയും ചിന്തയുടേയും അടിസ്ഥാന ഉപകരണമാണ് ഭാഷ.

1. ഭാഷണവികസനം

ആദ്യം അമ്മ, അച്ഛൻ, ചേച്ചി, ചേട്ടൻ തുടങ്ങിയ നാമപദങ്ങളായിരിക്കും കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്നത്. ക്രിയാപദങ്ങളും വിശേഷണങ്ങളും പിന്നീട് മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങുകയുള്ളൂ.

സാധാരണ ഒന്നരവയസ്സാകുമ്പോഴേക്കും പത്തു പന്ത്രണ്ട് വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള കഴിവ് ശിശുവിന് ലഭിച്ചിരിക്കും. രണ്ടരവയസ്സാകുമ്പോഴേക്കും ഏകദേശം മൂന്നുനോളം വാക്കുകൾ കുട്ടി പഠിച്ചിരിക്കുമെന്നാണ് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

പരിസരം സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ അറിയാനുള്ള ആഗ്രഹം, സ്വന്തം അനുഭവവും താൽപ്പര്യവും പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം, സാമൂഹിക ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ഉൽക്കടമായ അഭിവാഞ്ഛ, തന്റെ ചിന്തയും വികാരവും പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള സ്വാഭാവിക താൽപ്പര്യം തുടങ്ങിയവയാണ് സംസാരിക്കാൻ കുട്ടികൾക്ക് പ്രേരണനൽകുന്ന മുഖ്യഘടകങ്ങൾ. അനുബന്ധനത്തിന്റെ ഫലമായാണ് ശിശു സംസാരിക്കാൻ പഠിക്കുന്നത്.

നടക്കാൻ കഴിവ് നേടിയശേഷം കുട്ടികളുടെ ഭാഷണശക്തി വളരെ വേഗം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നു. സംഭാഷണഭ്യസന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കുട്ടി നാലുകാര്യങ്ങളിൽ പ്രാവീണ്യം നേടണം.

- (1) മറ്റുള്ളവരുടെ ഭാഷണം അനുകരിക്കാനും, ഗ്രഹിക്കാനും ഉള്ള കഴിവ്.
- (2) ശബ്ദാവലി നിർമ്മാണം.
- (3) പദങ്ങൾചേർത്ത് വാക്യങ്ങൾ രചിക്കാനുള്ള കഴിവ്.
- (4) ഉച്ചാരണം.

വ്യഞ്ജനശബ്ദങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അ, ഇ, എ, ഒ തുടങ്ങിയ സ്വരങ്ങളാണ് കുട്ടികൾ ഉച്ചരിക്കുന്നത്.

ഒരുവയസ്സു കഴിയുമ്പോൾ ഏകപദവാക്യങ്ങൾ കുട്ടികൾ പറഞ്ഞുതുടങ്ങുന്നു. ആറുവയസ്സാകുന്നതോടെ വാക്യരൂപവൽക്കരണം, സ്പന്ദനമായ സംഭാഷണം ഇവയിൽ പ്രായേണകുട്ടികൾ സമർത്ഥരായിത്തീരുന്നു.

അർത്ഥഗ്രഹണം, പദസമ്പത്ത്, വാക്യങ്ങൾ, ഉച്ചാരണം എന്നിവയാണ് ഭാഷണവികസനത്തിലെ ക്രമാനുഗതമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ.

ഉച്ചരിക്കുന്ന പദങ്ങളുടെ അർത്ഥങ്ങൾ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കണം. പദങ്ങളുടെ പ്രയോഗങ്ങൾ കൊണ്ടു മാത്രമേ ഇതു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. നിരന്തര പരിചയത്തിലൂടെ പദസമ്പത്തും വികസിക്കണം. സാമാന്യ പദങ്ങളും, വിശിഷ്ടപദങ്ങളുമാണ് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

1. സാമാന്യപദം

സംഭാഷണത്തിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങൾ സാമാന്യപദങ്ങൾ.

2. വിശിഷ്ടപദം

പ്രത്യേക സന്ദർഭത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രത്യേക അർത്ഥമുള്ള പദങ്ങളാണ് വിശിഷ്ടപദം.

ഉദാ- സംഖ്യകൾ, പേരുകൾ .

രണ്ടുവയസ്സാകുമ്പോൾ വാക്യങ്ങൾ അപൂർണ്ണമായി പ്രയോഗിക്കുന്നു. നാല് വയസ്സാകുമ്പോൾ ഏറെക്കുറെ പൂർണ്ണമാകും.

അഞ്ച് വയസ്സുമുതൽ വാക്യങ്ങൾ ശരിയായി പ്രയോഗിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. അതിനുശേഷം ഭാഷാ പ്രയോഗരീതികളും, പ്രയോഗ വൈവിധ്യങ്ങളും ക്രമേണ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ഉച്ചാരണവൈകല്യങ്ങൾ സാധാരണയാണ്. ആദ്യം ചാലക പ്രവർത്തനങ്ങളോടൊപ്പം കുട്ടി സംസാരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് ഭാഷണം ഗൃഹസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്.

അവകാശബോധം പ്രകടമാക്കുകയും, ആത്മ പ്രശംസ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് കുട്ടികളുടെ സംസാരത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളാകുന്നു.

ജന്മസിദ്ധമായ കഴിവുകളും, പര്യാവരണത്തിന്റെ സ്വാധീനവും കുട്ടികളുടെ സംഭാഷണവികസനത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളാണ്. ശാരീരിക ഘടന, ബുദ്ധി, ലിംഗഭേദം എന്നിവ ജന്മസിദ്ധമായ ഘടകങ്ങൾ.

3. പര്യാവരണഘടകങ്ങൾ

ഗൃഹം, വിദ്യാലയം എന്നിവയാണ് പര്യാവരണ ഘടകങ്ങൾ.

ജീൻ പിയാഷെയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കുട്ടികളുടെ സംഭാഷണ വികസന ചരിത്രത്തിൽ രണ്ട്

മുഖ്യഘട്ടങ്ങളുണ്ട്. (1) അഹം കേന്ദ്രീകൃതഘട്ടം (2) സാമൂഹീകൃതഘട്ടം

4. അഹംകേന്ദ്രീകൃതഘട്ടം.

ഭാഷണവളർച്ചയിലെ ആദ്യഘട്ടമാണിത്. സ്വയം നടത്തുന്ന ഭാഷണം ആണ് അഹംകേന്ദ്രീകൃത ഘട്ടം.

5. സാമൂഹീകൃതഘട്ടം

കുട്ടികൾ പരിസരവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതോടെ സാമൂഹീകൃത ഭാഷണം ആരംഭിക്കുന്നു. പരിതോവസ്ഥകളാണ് ഇതിന് പ്രേരകം. കൊഞ്ചൽ, കൊഞ്ഞ, അവ്യക്ത ഭാഷണം, വിക്ക് മുതലായവ ഭാഷണവൈകല്യങ്ങളാകുന്നു. പലവിധത്തിൽ ഭാഷണപരിചയം നേടിയ കുട്ടികളാണ് പ്രാഥമികക്ലാസ്സിൽ വന്നു ചേരുന്നത്. കുട്ടികൾ വളർന്നു വന്ന സാഹചര്യത്തിനനുസരണമായി അവരുടെ ഭാഷയ്ക്കും വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകും.

പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിൽ വളരുന്ന കുട്ടികളുടെ ഭാഷയിലാകട്ടെ നിലവാരത്താഴ്ച പ്രകടമായി കാണാം. ഈ കുറവുകളെ പരിഹരിച്ച് ഭാഷാധ്യാപനത്തിന് ശരിയായ വഴിത്താര തെളിച്ച് കുട്ടികളുടെ വ്യവഹാര ഭാഷയ്ക്ക് ഏകീകൃതസ്വഭാവവും പൊതുനിലവാരവും സൃഷ്ടിച്ച് ക്രമേണ അത് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരേണ്ട ശ്രമകരമായ ഉത്തരവാദിത്തമാണ് അധ്യാപകനുള്ളത്.

വചനശിക്ഷണത്തിന് പ്രധാനമായും രണ്ടു ലക്ഷ്യങ്ങളാണുള്ളത്.

1. ശരിയായി സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിന് കുട്ടികളെ പ്രാപ്തരാക്കുക.
2. ഉള്ളിലുള്ള ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമായും, ലളിതമായും രസകരമായും പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവ് കുട്ടികൾക്ക് നൽകുക.

6. ചില തത്ത്വങ്ങൾ

വചനാഭ്യസനത്തിൽ ശരിയായി ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മാത്രമേ വായനയും, ലേഖനവും തൃപ്തികരമായി നടത്താൻ കഴിയൂ.

വാങ്മൂലപ്രകടനമാണ് എല്ലാവിധത്തിലുള്ള ലേഖനഭ്യാസങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനം. വചനശിക്ഷണത്തിലൂടെ കുട്ടികളുടെ ഭാഷാപരമായ കഴിവ് വർദ്ധിക്കുന്നു. ശരിയായ രീതിയിൽ വായിക്കുന്നതിനും തുടർന്ന് എഴുതുന്നതിനും ഇത് സഹായമാകും.

ഭാഷണ പരിശീലനവും, വാങ്മയ പ്രകടനവും ആണ് ലേഖനം അഭ്യസിക്കാനുള്ള പ്രധാന മാർഗ്ഗങ്ങൾ.

ആശയത്തികവോടെ ശരിയായി സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ കുട്ടികൾ തെറ്റു കൂടാതെയും വ്യക്തമായും എഴുതാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവരാകും.

* ലേഖനരൂപത്തിലുള്ള പ്രകടനത്തേക്കാൾ വാങ്മയ പ്രകടനത്തിലൂടെയാണ് അധികം ആളുകളും സ്വയം മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

* വാങ്മയ പ്രകടനത്തിനുമുമ്പ് ആശയങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ മനസ്സിൽ ക്രമീകരിക്കണം. വളരെയേറെ ആശയങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകും. പക്ഷെ അവയ്ക്ക് ശരിയായ ക്രമീകരണം കാണുകയില്ല.

* ആശയങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ച് മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കാനുള്ള പരിശീലനം അധ്യാപകൻ നൽകണം. യുക്തമായ കൊച്ചു കൊച്ചു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ച് കുട്ടികളുടെ മനസ്സിൽ ആശയങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ട് വചനശിക്ഷണത്തിന്റെ പ്രഥമഘട്ടം ഈ ആശയങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ച് ബോധമണ്ഡലത്തിൽ എത്തിക്കുക എന്നതാണ്.

* മറ്റുള്ളവർ സംസാരിക്കുന്നത് കേട്ട് കുട്ടികൾ ആദ്യം ഭാഷ പഠിക്കുന്നു. സ്ഥലകാലസംഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണല്ലോ മനുഷ്യന്റെ സംഭാഷണം. അതിനാൽ അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭാഷ കുട്ടികൾ വേഗം മനസ്സിലാക്കുന്നു.

* ബോധപൂർവ്വമായും, അല്ലാതെയും കുട്ടി ധാരാളം ആശയങ്ങൾ അവന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും ജീവിക്കുന്ന പരിസരങ്ങളിൽ നിന്നും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്.

* സന്ദർഭത്തിനു യോജിച്ച വിധം ആശയം വിശദമാക്കാൻ കുട്ടികൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു വരാം. 'കുജ്' കാണിച്ച് അതെന്താണെന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഒരു പക്ഷേ 'കലം' എന്ന ഉത്തരമായിരിക്കും കുട്ടിയിൽ നിന്ന് കിട്ടുക. കാരണം 'കലം' മാത്രം അവൻ കണ്ടിരിക്കും. അതിനോട് ആകൃതി സാമ്യമുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലാം 'കലം' ആണെന്ന് അവൻ ധരിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

* അച്ഛന്റെ പേരെന്താണ് എന്നൊരു കുട്ടിയോട് ചോദിച്ചാൽ അച്ഛൻ എന്നായിരിക്കും ചിലപ്പോൾ മറുപടി കിട്ടുക. അവന്റെ അച്ഛന് പ്രത്യേകമായ പേരുണ്ടെന്ന വസ്തുത കുട്ടിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാതിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ആ പേര് അവന്റെ ഉപബോധമനസ്സിൽ നിന്ന് ബോധമനസ്സിലേക്ക് കടന്നുവന്നിട്ടില്ലായിരിക്കാം. ഈ കുറവുകളെല്ലാം രസകരവും, ലളിതവും ആയ വിശദീകരണത്തിലൂടെയും, ചോദ്യങ്ങളിലൂടെയും, പരിഹരിക്കേണ്ട ചുമതല അധ്യാപകനുള്ളതാണ്. സ്ഥലം, കാലം, സംഭവം ഇവയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയായിരിക്കണം ഭാഷ പഠിപ്പിക്കേണ്ടത്.

* ഭാഷണം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവ് തികച്ചും മാനസികമാണ്. അതിനാൽ മാനസിക ഭാവങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടത് വാങ്മയ പ്രകടനങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമാകുന്നു.

* ഉറപ്പുള്ള മനസ്സിൽ നിന്നു മാത്രമേ തെളിഞ്ഞ, ദൃഢമായ ആശയങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. കുട്ടികളുടെ മാനസിക നിലവാരം ക്രമപ്പെടുത്താനുതകുന്ന പരിശീലനങ്ങൾ അധ്യാപകൻ നൽകണം.

* ധാരാളം പദങ്ങളുമായി കുട്ടികൾക്ക് പരിചയം ഉണ്ടാകണം. ഇവിടെ അധ്യാപകന്റെ പ്രധാന കർത്തവ്യം ധാരാളം പദങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കുന്നത് കേൾക്കാനുള്ള അവസരം കുട്ടികൾക്ക് സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതാണ്.

ഉച്ചാരണ ശുദ്ധിയോടും ആശയപൂർണ്ണമായും ഓരോ പദവും അധ്യാപകൻ ഉച്ചരിക്കണം.

2. പ്രാരംഭഘട്ടം - ലോവർ പ്രൈമറി

ഭാഷാഭ്യാസനത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടഘട്ടം പ്രാരംഭഘട്ടമാണ്.

അംഗവൈകല്യമോ മറ്റുവിധത്തിൽ ശാരീരികവും മാനസികവുമായ തകരാറോ ഇല്ലാത്ത ശിശു ഒന്നാമത്തെ വയസ്സു മുതൽ ഭാഷ സ്വാധീനമാക്കുന്നു.

ജീവിക്കുന്ന പര്യാവരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് കുട്ടികൾ ഭാഷ വശമാക്കുന്നത്. കുട്ടികൾ ജീവിക്കുന്ന പര്യാവരണത്തിന്റെ ഗുണവും, ദോഷവും അവർ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷയിലും പ്രതിഫലിക്കും.

അവരുടെ ആശയങ്ങൾ അസ്ഹുടവും, സമൃദ്ധവും, പരിമിതവുമായിരിക്കും. ശബ്ദങ്ങൾ ശരിയായി ഉച്ചരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരികയില്ല.

അതിനാൽ ഒന്നാം ക്ലാസ്സിൽ വന്നു ചേരുന്ന കുട്ടികളുടെ ഭാഷാപരമായ കഴിവുകൾ അധ്യാപകന് പല വിധത്തിൽ സഹായകമാകും.

ന്യൂനതകൾ

കൊച്ചു കുട്ടികളുടെ ഭാഷാപരമായ കഴിവുകളിൽ പല ന്യൂനതകളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ ന്യൂനതകളിൽ പ്രധാനമായവ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

1. കുട്ടികളുടെ അനുഭവമണ്ഡലം വളരെ ചെറുതാണ്.
2. ഈ അനുഭവമണ്ഡലത്തിൽ നിന്ന് അവർക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്ന അറിവ് പരിമിതമായിരിക്കും.
3. ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും, വ്യക്തമായും പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ഭാഷാപരമായ കഴിവ് കുട്ടികൾക്കുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.
4. കുട്ടികളുടെ ആശയങ്ങൾക്ക് ക്രമമോ, വ്യക്തതയോ ഉണ്ടാവുകയില്ല. വസ്തുബോധ പ്രധാനങ്ങളായിരിക്കും ആശയങ്ങൾ.
5. കുട്ടികളുടെ ശബ്ദാവലി പലപ്പോഴും വികലമായിരിക്കും, പരിമിതവും.
6. കുട്ടികളുടെ സംസാരത്തിൽ ഉച്ചാരണ വൈകല്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.
7. ശാരീരികവും, മാനസികവുമായ ദുർബ്ബല്യങ്ങൾ ചില കുട്ടികളുടെ സംഭാഷണത്തിന് തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യും.
8. കുടിപള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പഠിച്ച കുട്ടികളുടെ ഭാഷ പലപ്പോഴും വികലമായിരിക്കും. തെറ്റായ രീതിയിൽ അക്ഷരങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടക്ഷരങ്ങൾ ഏഴുതി പഠിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് പ്രധാന തകരാറ്. ഉച്ചാരണത്തിലും തെറ്റുകൾ ഉണ്ടാകും.

3. ലക്ഷ്യങ്ങൾ

1. ആശയങ്ങൾക്കനുസരണമായി പദാവലി വികസിപ്പിക്കുക

കുട്ടികളുടെ അനുഭവമണ്ഡലം വളരെ ചെറുതാണല്ലോ. അവരുടെ ഭാഷയും, ആശയങ്ങളും പരിമിതമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഓരോ വസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള അവരുടെ അറിവ് വിപുലപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ആശയം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

2. ആശയങ്ങൾക്ക് സ്പഷ്ടതയും, ക്ലിപ്തിയും നൽകുക

കുട്ടികൾ നേടിയിട്ടുള്ള ആശയങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചു കൊടുക്കേണ്ട കടമയും, അദ്ധ്യാപകനുള്ളതാണ്. ഭാഷ ശുദ്ധവും, അർത്ഥപൂർണ്ണവും ആയിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

ക്രമമായി ചിന്തിക്കുന്നതിനും, ശുദ്ധമായ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതിനും കുട്ടികൾക്ക് കഴിവുണ്ടായാലേ വിദ്യാഭ്യാസ പുരോഗതി കൈവരിക്കുകയുള്ളൂ.

3. ഉച്ചാരണ ശുദ്ധി വരുത്തുക

മലയാളം അക്ഷരോച്ചാരക ഭാഷയായതിനാൽ ഉച്ചാരണത്തിൽ വൈകല്യം ഉണ്ടായാൽ അത് എഴുത്തിലേക്ക് സംക്രമിക്കും.

അക്ഷരത്തെറ്റുകൾ വരാനുള്ള കാരണം ഉച്ചാരണത്തിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധിക്കാത്തതാണ്. അതിനാൽ പ്രാരംഭ കാലത്ത് തന്നെ കുട്ടികളുടെ ഉച്ചാരണത്തിന് വേണ്ടത്ര വെടിപ്പും, സ്പഷ്ടതയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം.

4. ലിഖിത രൂപവുമായി പരിചയപ്പെടുത്തുക

ആശയങ്ങൾ വാങ്മയരൂപത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ പോരാ; ലേഖന രൂപത്തിലും പ്രകടിപ്പിക്കണം. തെറ്റുകൂടാതെയും, വ്യക്തമായും എഴുതാനുള്ള പരിശീലനം പ്രാരംഭകാലത്ത് തന്നെ കുട്ടികൾക്ക് നൽകണം.

5. സാഹിത്യാഭിരുചി വളർത്തുക

സാഹിത്യാഭിരുചി എന്നത് ജന്മസിദ്ധമായ കഴിവാണ്. കുട്ടികളുടെ നൈസർഗികമായ ഈ താല്പര്യം വളർത്തിയെടുക്കേണ്ടത് ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെയാണ്.

സാഹിത്യകൃതികൾ വായിച്ച് ആസ്വദിക്കുവാനുള്ള പരിശീലനം പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിൽ നൽകേണ്ടതാണ്. കുട്ടികളുടെ കലാപരമായ കഴിവുകൾ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അദ്ധ്യാപകൻ സ്വീകരിക്കണം.

4. വചനാഭ്യാസനങ്ങൾ

ലോവർ പ്രൈമറി

1. ഭാഷണ പരിശീലനം
2. വ്യക്തിപരമായ അനുഭവങ്ങൾ പറയിക്കുക
3. കരപരിശീലനവും, ഭാഷണവും
4. ക്രീഡാവതരണം
5. ചിത്രം
6. നാടകീയ സംഭാഷണം
7. ലഘുഗാനങ്ങൾ

(1) ഭാഷണ പരിശീലനം

കുട്ടികളിൽ ഓരോരുത്തരുടേയും ഭാഷാപരമായ കഴിവുകൾ അറിയുകയാണ് പ്രാഥമികഘട്ടത്തിൽ അധ്യാപകന്റെ പ്രധാനമായ ചുമതല. ഇതിന് ഏറ്റവും യോജിച്ച മാർഗ്ഗം സംഭാഷണമാകുന്നു. ഉള്ളിലുള്ള ആശയം വ്യക്തമായും, ലളിതമായും പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ കുട്ടികളെ പ്രാപ്തരാക്കുക, ശുദ്ധമായ ഉച്ചാരണം ഉറപ്പിക്കുക ഇവയാണ് ഭാഷണ പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. കുട്ടികളുടെ വ്യക്തിത്വ വളർച്ചയ്ക്ക് ഭാഷണ പരിശീലനം സഹായിക്കുന്നു.

(2) ഓരോ കുട്ടിയോടും സംസാരിക്കുക

ഓരോ കുട്ടിയുടെയും ഭാഷാപരമായ കഴിവുകൾ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള പ്രധാനമാർഗ്ഗം കുട്ടികളോട് സംസാരിക്കുകയാണ്.

വചനശിക്ഷണത്തിന്റെ പ്രധാനമായ ആശയം ശ്വാസത്തിന്റെ നിയന്ത്രിതവിനിയോഗമാണ്. അതിനാൽ ശരിയായി ശ്വാസോച്ഛവാസം ചെയ്യാൻ കുട്ടികളെ പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

(3) താൽപര്യമുള്ള വിഷയങ്ങളെ കുറിച്ച് ചോദിക്കുക

അധ്യാപകൻ വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി കുട്ടികൾക്ക് താൽപര്യമുള്ള വിഷയങ്ങളെകുറിച്ച് ചോദിക്കണം. വീട്, അച്ഛനമ്മമാർ, സഹോദരങ്ങൾ, വീട്ടിലെ വളർത്തുമൃഗങ്ങൾ, കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ, ഗൃഹോപകരണങ്ങൾ, കളികൾ, അകലെ എവിടെയെങ്കിലും യാത്ര ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതുസംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ ഇവയെ കുറിച്ചെല്ലാം കുട്ടികളോട് ചോദിക്കാവുന്നതാണ്.

ഭാഷണത്തിനാധാരം ഭാഷാ ശ്രവണമാണ്. അതിനാൽ കുട്ടികൾക്ക് കേൾക്കാനും, അനുകരിക്കാനും ഉതകത്തക്കവിധം അധ്യാപകൻ സംസാരിക്കണം.

അധ്യാപകന്റെ സംസാരം ശുദ്ധവും, സ്പഷ്ടവും, സരളവും, അകൃത്രിമവും ആയിരിക്കണം.

കുട്ടികളുടെ അഭിരുചിക്കനുസരണമായ വിഷയങ്ങളെ കുറിച്ചായിരിക്കണം അധ്യാപകൻ സംസാരിക്കേണ്ടത്.

(4) വ്യക്തിപരമായ അനുഭവങ്ങൾ പറയിക്കുക

സ്വതന്ത്രമായി ആശയം പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിനായി ദിവസവും കുറെ സമയം അനുവദിക്കുക. ഈ അവസരത്തിൽ വീട്ടിലെ അനുഭവങ്ങളോ ക്ലാസിൽ വെച്ചുണ്ടായ അനുഭവങ്ങളോ പറയാൻ കുട്ടികളോട് ആവശ്യപ്പെടാം.

ഭാഷണശുദ്ധിയല്ല ഇവിടെ പ്രധാനം. ആശയം പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള പരിശീലനം നേടുകയാണ്.

(5) കരപരിശീലനവും, ഭാഷണവും

കരപരിശീലനത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി ഭാഷണ പരിശീലനം നടത്താം. കൈകൊണ്ട് ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമ്പോൾ അതിനെ കുറിച്ച് പറയാൻ സ്വാഭാവികമായ താൽപര്യം കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകും. കളിമണ്ണുകൊണ്ടുള്ള വസ്തുക്കൾ, വർണ്ണക്കടലാസുകൾ വെട്ടി പൂക്കളും, അലങ്കാര വസ്തുക്കളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയുള്ള ഭാഷണങ്ങൾ നടത്താം.

(6) ക്രീഡാവതരണം

കളികളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ കുട്ടികളെ ക്ഷണിക്കുകയും, ഓരോ കളിയും നടത്തേണ്ട സമ്പ്രദായം അധ്യാപകൻ വിവരിക്കുകയും വേണം.

(7) ചിത്രം

ഭംഗിയുള്ള ചിത്രങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അധ്യാപകൻ ക്ലാസ്സിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കണം. ചിത്രങ്ങളെ കുറിച്ച് കുട്ടികളോട് ചോദിക്കുകയും അവസാനം ഉത്തരം ക്രമീകരിച്ച് അവരെക്കൊണ്ട് തന്നെ പറയിക്കാം.

(8) നാടകീയസംഭാഷണം

നാടകീയ സംഭാഷണം പ്രയോജനകരമായ വചനാഭ്യാസമാണ്. കുട്ടികളെ കൊണ്ട് കഥകൾ പറയിച്ചതിനുശേഷം അവയെ നാടകീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

(9) ലഘുഗാനങ്ങൾ; കവിതാകഥനം

ലഘുകവിതകളും, ഗാനങ്ങളും ശേഖരിക്കാൻ കുട്ടികളോട് ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്. പ്രകൃതി വസ്തുക്കൾ, മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ തുടങ്ങിയവ കുട്ടികളുടെ ശ്രദ്ധയെ പെട്ടെന്നാകർഷിക്കുന്ന പ്രമേയങ്ങളാണ് ഗാനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ യോജിച്ചത്.

ശബ്ദ സുന്ദരമായ അക്ഷരങ്ങളുടെയും, പദങ്ങളുടെയും ആവർത്തനം രസകരമാണ്. ഗാനങ്ങളും, കവിതകളും കഴിയുന്നത്ര മനഃപാഠമാക്കാൻ കുട്ടികൾക്ക് പ്രേരണ നൽകണം.

ഗാനനാടകങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട കഥകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളവയായിരിക്കണം.

മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ, ചിത്രശലഭങ്ങൾ, വൃക്ഷലതാദികൾ ഇവയെ കഥാപാത്രങ്ങളാക്കിയ മനോഹരമായ ഗാനനാടകങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുക്കുക.

- ഉദാ:- കുട്ടി : പൈങ്കിളിയേ പൈങ്കിളിയേ
കളിയാടീടാൻ വരുമോ നീ.
- പൈങ്കിളി : പാടില്ലാ ചുള്ളികളാൽ
കൂടുചമയ്ക്കാൻ പോകുന്നു.
- കുട്ടി : വണ്ടത്താനേ വണ്ടത്താനേ
കളിയാടീടാൻ വരുമോ നീ.
- വണ്ട് : പാടില്ല, പൂക്കളിലെ
തേൻ നുകരാൻ പോകുന്നു.
- കുട്ടി : ചെറുനായേ ചെറുനായേ
കളിയാടീടാൻ വരുമോ നീ.
- നായ് : പാടില്ല, യജമാന്റെ
വാതിലു കാക്കാൻ പോകുന്നു.
കളിക്കാതെ വേലയ്ക്കായ്
എല്ലാരും പോയപ്പോൾ
നാണിച്ചാ ചെറുപയ്യൻ
പോയല്ലോ കളരീലും

(മടിയൻ)

(10) കഥകൾ

മനുഷ്യർക്ക് ജന്മസിദ്ധമാണ് കഥകേൾക്കാനുള്ള താൽപര്യം. കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ താൽപര്യം വളരെ കൂടുതലാണ്.

മനുഷ്യനിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ആസ്വാദന മനോഭാവവും, ജീവിതബോധവും, ഉൽക്കർഷേച്ഛയും ഉത്തമമായ കഥാശ്രവണത്തിലൂടെ സമ്പുഷ്ടമാകുന്നു.

മനുഷ്യ ജീവിതത്തെ കുറിച്ചും, ലോകസംഭവങ്ങളെ കുറിച്ചും കൂടുതൽ അറിയാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛയാണ് ഇതിനു കാരണം. ഈ താൽപര്യം കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായ ചാലുകളിലേക്ക് തുറന്നു വിടുക കഥയുടെ ലക്ഷ്യമാകുന്നു. കുട്ടികളുടെ മനസ്സും, ഹൃദയവും കഥയിൽ തന്നെ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കും. കഥയുടെ പുരോഗതിയോടൊപ്പം കുട്ടികളുടെ സങ്കല്പങ്ങളും, ചിന്തകളും, വളരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉത്തമമായ സാഹിത്യശാഖകൂടിയാണ് കഥ. ലക്ഷ്യമാണ് കഥയുടെ സ്വീകരണത്തേയും, കഥനരീതിയേയും, നിയന്ത്രിക്കുന്നത്.

5. പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിൽ സ്വീകരിക്കാവുന്ന കഥകൾ

- 1. യക്ഷിക്കഥകൾ
- 2. പ്രകൃതികഥകൾ
- 3. ചരിത്രകഥകൾ

1. യക്ഷികഥകൾ

സങ്കല്പ കഥകളാണ് യക്ഷികഥകൾ. നന്മയും, തിന്മയും തമ്മിലുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലുകളായിരിക്കും ഈ കഥകളിലെ പ്രമേയം.

അതഭൂതകരമായ അനുഭവങ്ങളാണ് യക്ഷികഥകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്നത്. കുട്ടികളിൽ സന്മാർഗ്ഗബോധം വളർത്തുന്നതിനും, അവരുടെ ഭാവനാ ശക്തി വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ കഥകൾ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നു.

സ്നേഹം, പരോപകാരം, ആശ്രിതവാത്സല്യം, സഹകരണബോധം, സത്യസന്ധത, സേവന മനോഭാവം തുടങ്ങിയ സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ കുട്ടികളിൽ വളർത്താൻ ഉതകുന്ന കഥകൾ അദ്ധ്യാപകൻ തിരഞ്ഞെടുക്കണം.

2. പ്രകൃതികഥകൾ

മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ, വൃക്ഷലതാദികൾ തുടങ്ങിയവയെ കുറിച്ചുള്ള കഥകൾ ഈ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ശാസ്ത്രബോധം വളർത്താനും പ്രകൃതികഥകൾ പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യ ധർമ്മങ്ങൾ ജന്തുക്കളിൽ ആരോപിക്കുന്ന കഥകൾ കുട്ടികൾക്ക് രസകരമായിരിക്കും.

അനുകമ്പ, ഭൃതദയ, പരസ്പര വിശ്വാസം, സ്വാശ്രയബോധം, പരോപകാരം തുടങ്ങിയ മഹനീയ ഗുണങ്ങൾ ഈ കഥകളിൽ നിന്ന് കുട്ടികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

നിരീക്ഷണപാടവം, സൗന്ദര്യബോധം, സ്വാശ്രയമനോഭാവം, സഹിഷ്ണുത തുടങ്ങി ജീവിതപുരോഗതിക്ക് ആവശ്യമായ ഗുണങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ പ്രകൃതി കഥകൾ എല്ലാ വിധത്തിലും കുട്ടികൾക്ക് സഹായകമാകുന്നു.

3. ചരിത്രകഥകൾ

ലോകത്തിനെപ്പോലെ തന്നെ മനുഷ്യനും വിപുലമായ ഒരു ചരിത്രമുണ്ട്. ഈ ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ കൊച്ചു കൊച്ചു കഥകളിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുക രസകരമാകുന്നു.

ഓരോ നാടിനും അതാതിന്റെ ചരിത്രവും, സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യവും ഉണ്ട്. സ്വന്തം നാടിന്റെ കഥകൾ കുട്ടികളുടെ ദേശീയബോധം വളർത്താൻ സഹായകമാകുന്നു.

ഉത്തമമായ ജീവിത മാതൃകകൾ പിൻതുടരുന്നതിന് ശ്രീബുദ്ധൻ, യേശുക്രിസ്തു, മുഹമ്മദ് നബി, ഗാന്ധിജി, ടാഗോർ, എബ്രഹാം ലിങ്കൺ, സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ, സുബാഷ്ചന്ദ്രബോസ്, ലെനിൻ, ശ്രീനാരായണ ഗുരു തുടങ്ങിയവരുടെ ജീവിത കഥകൾ മാതൃകകളാണ്.

ടാഗോർ, ടോൾസ്റ്റോയ് തുടങ്ങിയ വിശ്വസാഹിത്യകാരന്മാർ കൃതികൾക്കുവേണ്ടി എഴുതിയ കഥകളും തെരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ്.

6. രണ്ടാം ഘട്ടം- അപ്പർപ്രൈമറി

ലോവർ പ്രൈമറി ഘട്ടത്തിൽ നേടിയ വചനശിക്ഷണം കൂടുതൽ ഉറപ്പിക്കാൻ അപ്പർ പ്രൈമറി ഘട്ടത്തിലെ ശിക്ഷണം ഉപകരിക്കുന്നു.

അപ്പർപ്രൈമറിഘട്ടത്തിൽ നൽകേണ്ട വചനാഭ്യാസനങ്ങൾ

1. ലഘുപ്രഭാഷണങ്ങൾ (Speeches)
2. ആഖ്യാനം (Narration)
3. വിവരണം (Description)
4. ചർച്ചകൾ (Discussion)
5. വാദപ്രതിവാദം (Debate)
6. കഥനം (Recitation)
7. നാടകാവിഷ്കരണം (Dramatisation)

1. ലഘുപ്രഭാഷണങ്ങൾ

രസകരവും, പ്രയോജനകരവുമാണ് ലഘുപ്രഭാഷണങ്ങൾ. ഓരോ കൃതിക്കും പ്രസംഗിക്കാൻ അവസരം നൽകുക. അഞ്ചു മിനിറ്റിലധികം നൽകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അദ്ധ്യാപകൻ ഒരു വഴികാട്ടി എന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് ഉത്തമം.

ഉത്തമ സാഹിത്യ കൃതികളിൽ നിന്ന് പ്രഭാഷണത്തിനു യോജിച്ച ഭാഗങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ്. അതുപോലെ മഹാൻമാരുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളും.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാഷണ പാടവവും, സാഹിത്യാഭിരുചിയും വളർത്തുന്നതിന് ലഘുപ്രഭാഷണങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുന്നു.

ഈ പരിശീലനത്തിലൂടെ ഒരു സദസ്സിനെ അഭിമുഖീകരിക്കാനുള്ള തന്റേടം ഓരോരുത്തർക്കും കൈവരും.

നല്ല പ്രഭാഷണശൈലി കൈവരിക്കുന്നതിനും, ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചു പറയാനും ഉള്ള കഴിവ് ഇതിൽ നിന്നും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ലഭിക്കുന്നു.

2. ആഖ്യാനം (Narration)

കൃതികൾ സ്വയം വായിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയ പുരാണകഥകളും, ഇതര സംഭവങ്ങളും ആഖ്യാനം ചെയ്യാൻ പറയാവുന്നതാണ്. കൃതികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന വ്യക്തി പരമായ അനുഭവങ്ങൾ ആഖ്യാനം ചെയ്യാനും ആവശ്യപ്പെടാം.

ശിഥിലമാവാതെ തുടർച്ചയായി സംഭവങ്ങൾ പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കാൻ ആവശ്യമായ പരിശീലനമാണ് ഇങ്ങനെ ലഭിക്കുന്നത്.

നർമ്മബോധവും, ലാളിത്യവും ആഖ്യാനത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളാണ്.

3. വിവരണം (Description)

കുട്ടികൾ സാമൂഹികവും, സാംസ്കാരികവും മതപരവുമായ ചിലപടങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുക സാധാരണയാണ്. കൂടാതെ അവർ പഠന പര്യടനങ്ങളും, വിനോദയാത്രകളും നടത്തിയിട്ടുണ്ടാകും. ഇവയെ സംബന്ധിച്ച് വിവരണം നൽകാൻ ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്.

കുട്ടികളുടെ നിരീക്ഷണപാടവം വളർത്താൻ പര്യാപ്തമാണ് ഈ അഭ്യാസം. കുട്ടികൾ പലതും കണ്ടിരിക്കും, കേട്ടിരിക്കും അങ്ങനെ നേടിയ അനുഭവങ്ങൾ രസകരമായി, സുന്ദരമായി അവതരിപ്പിക്കാൻ വേണ്ട പരിശീലനം നൽകുകയാണ് വിവരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. വ്യക്തി നിഷ്ഠമായിരിക്കും ഇത്തരം വിവരണങ്ങൾ.

4. ചർച്ചകൾ (Discussion)

ഉപരിപ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിൽ ആരംഭിക്കാവുന്ന വചനഭ്യാസമാണ് ചർച്ചകൾ. ലഘുവായ വിഷയങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചർച്ചകൾ നടത്താവുന്നതാണ്.

ക്ലാസ്സുകൾ ഗ്രൂപ്പുകളായി വിഭജിക്കുന്നത് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാണ്. അദ്ധ്യാപകർ പൊതുവായ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുകയും, ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ യഥാവസരം നൽകുകയും വേണം. ചർച്ചയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ നേരത്തെ എല്ലാവരേയും അറിയിക്കേണ്ടതാണ്.

സന്മാർഗ്ഗബോധം, ചുമതലാബോധം, വായനാശീലം തുടങ്ങിയവ വളർത്തത്തക്ക വിഷയങ്ങൾ ചർച്ചയ്ക്കായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് ഏറ്റവും നന്നാണ്.

രാഷ്ട്രപുനർനിർമ്മാണത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള പങ്ക്, ഇഷ്ടപ്പെട്ട ജീവിതവൃത്തി, ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട പുസ്തകം, ഇഷ്ടപ്പെട്ട കളി ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

5. വാദപ്രതിവാദം (Debate)

കരുതലോടെ സമീപിക്കേണ്ട ഒരുഭ്യാസമാണ് വാദപ്രതിവാദം. വാദപ്രതിവാദത്തിന് ഗഹനമായ വിഷയങ്ങൾ നൽകരുത്.

പരസ്പരം വിദ്വേഷം ജനിപ്പിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകരുത്. വിഷയങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും അത് അവതരിപ്പിക്കുന്നതിലും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

എല്ലാവരുടേയും വാദമുഖങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി അവ നിഷ്പക്ഷമായി വിലയിരുത്താനുള്ള കഴിവാണു് ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കും ഉണ്ടാകേണ്ടത്.

ആദ്യം കുട്ടികളെ രണ്ടു ഗ്രൂപ്പുകളായി വിഭജിക്കണം. തുടർന്ന് വാദപ്രതിവാദത്തിനുള്ള വിഷയം അവതരിപ്പിക്കാം.

ഉദാ :- സ്ത്രീപുരുഷ സമത്വം

6. കഥനം (Recitation)

ഉത്തമ ഗദ്യപദ്യഭാഗങ്ങൾ മനഃപാഠമാക്കാനും അവ ചൊല്ലാനും കുട്ടികളോട് ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്. വചനശിക്ഷണത്തിന് വളരെ പ്രയോജനകരമായ അഭ്യാസമാണിത്.

ലാളിത്യം, സംഗീതാത്മകത, ഒരേ അക്ഷരങ്ങളുടെ ആവർത്തനം (പ്രാസം), ആശയ സൗകൃമ്യം മുതലായ സവിശേഷതകൾ പദ്യഭാഗങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഉദാ :- കുട്ടികളും ചില ചട്ടികളും ചില
പെട്ടികളും ചില പൊട്ടിയ കലവും
ചട്ടുകവും ചില വട്ടികളും ചില
കൊട്ടകളെന്നിവ കെട്ടിപ്പേറി
പാട്ടിൽ പല പല കോട്ടിൽ നടന്നും
പട്ടികൾ പോലെ പട്ടിണിയിട്ടും
കഷ്ട മനർത്ഥപ്പെട്ടീടുന്നു.
ഋക്ഷേശ്വരനും തൽ ക്ഷണമങ്ങമ
ലക്ഷ്മീപതിയുടെ വക്ഷോദേശേ
വൃക്ഷം കൊണ്ടഥ രുക്ഷമടിച്ചും
ദക്ഷത നേടിന ദക്ഷിണ പാണിയി-
ലക്ഷതമാകിന വൃക്ഷമെടുത്തു
ഇഷ്ടകണക്കേ തൽക്ഷണമോടവ
നൃക്ഷായിപനാമക്ഷയസാരൻ

(തുളളലിൽ നിന്ന്)

7. നാടകവിഷ്കരണം (Dramatisation)

ലഘു നാടകങ്ങൾ ക്ലാസ്സിൽ അവതരിപ്പിക്കാം. അപ്പോൾ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സംസാരത്തിലും, ഭാവവിഷ്കരണത്തിലും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

കഥാപ്രസംഗത്തിൽ താത്പര്യമുള്ള കുട്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള അവസരവും, പരിശീലനവും നൽകണം.

മാമ്പഴം, കിളിക്കൊഞ്ചൽ, ആപുമാല, വാഴക്കുല, പെരുന്തച്ചൻ, ചന്ദനക്കട്ടിൽ, പുതപ്പാട്ട് തുടങ്ങിയ കവിതകൾ കഥാപ്രസംഗത്തിന് യോജിച്ചവയാണ്.

7. ഭാഷണ വികസനത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ

* സഹജമായ കഴിവുകളും, പര്യാവരണ സാധീനങ്ങളും കുട്ടികളുടെ ഭാഷണ വികസനത്തെ സഹായിക്കുന്നു.

- * ശാരീരിക യോഗ്യതകൾ, ബുദ്ധി, ലിംഗം എന്നിവയാണ് സഹജയോഗ്യതകൾ.
- * വാഗിന്ദ്രിയങ്ങളുടെയും, ശ്രവണേന്ദ്രിയത്തിന്റെയും കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനം ഭാഷണ വികസനത്തിന് ആവശ്യമാണ്.
- * അനാരോഗ്യം ഭാഷാവികസനം വിഘാതപ്പെടുത്തുന്നു.
- * മറ്റൊരു പ്രധാന ഘടകമാണ് ബുദ്ധി. ബുദ്ധിയുള്ളവർ വേഗം ഭാഷ പഠിക്കുകയും, അർത്ഥ വ്യക്തതയോടുകൂടി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- * പെൺകുട്ടികളാണ് ആൺകുട്ടികളെക്കാൾ ഭാഷാവികസനത്തിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നത്.
- * വീട്, കുടുംബപശ്ചാത്തലം, വിദ്യാലയം, സമൂഹം തുടങ്ങിയവ പര്യാവരണ ഘടകങ്ങളാണ്. ഇവ ഓരോന്നും കുട്ടികളുടെ ഭാഷണ വികസനത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നു.
- * സമൂഹത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ ജീവിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ ഭാഷ അവരുടെ സാഹചര്യത്തിന് അനുസരണമായി നിലവാരം കുറഞ്ഞതും ഗ്രാമ്യവുമാകാം.
- * സ്വന്തം ഭാഷയിൽ വേണ്ടത്ര അടിത്തറ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് വിദ്യാർത്ഥി മറ്റൊരു ഭാഷ പഠിക്കാൻ ഒരുമ്പെട്ടാൽ അത് പലതരത്തിൽ കാലവിളംബം ഉണ്ടാക്കും.
- * ഒരേ ഭാഷതന്നെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിലായിരിക്കും സംസാരിക്കുക. വാക്കുകൾ നീട്ടിയും, കുറുകിയും സംസാരിക്കുക സാധാരണമാണ്.
- * കേരളത്തിൽ തിരുവനന്തപുരം, കോട്ടയം, തൃശ്ശൂർ, മലപ്പുറം, കോഴിക്കോട്, കണ്ണൂർ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ ഉച്ചാരണത്തിൽ പ്രകടമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാം.
- * ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതി, വിദ്യാഭ്യാസം, അന്യഭാഷാസമ്പർക്കം, സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യം ഇതെല്ലാം ഈ വ്യത്യാസത്തിന് കാരണമാകുന്നു.
- * ഉച്ചാരണ ഭേദങ്ങൾ ഭാഷയുടെ പ്രാദേശിക സ്വഭാവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാഷയുടെ പരമ്പരാഗതമായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഒരംശമാണിത്. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉച്ചാരണം കുറ്റമറ്റതാക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.
- * ഭാഷാപഠനത്തിലും, ബോധനത്തിലും ആധുനിക സമ്പ്രദായങ്ങൾ കടന്നുവന്നതോടെ ഉച്ചാരണത്തിൽ ശ്രദ്ധ കുറഞ്ഞു പോയി.
- * ഈ അവസ്ഥയ്ക്ക് പരിഹാരം കണ്ടെത്തിയേ മതിയാകൂ. ആസൂത്രിതവും, കർശനവുമായ പ്രയോഗിക നടപടികൾ ഇതിനാവശ്യമായി വന്നിരിക്കുന്നു.
- * ഭാഷാവികസനം ജീവിതത്തിന്റെ വളർച്ചയോടൊപ്പം ക്രമമായും, അനസ്സൃതമായും സംഭവിക്കുന്നു.
- * അർത്ഥഗ്രഹണം, പദസമ്പത്തിന്റെ വർദ്ധനവ്, വാക്യരചന, ഉച്ചാരണം എന്നിവ ഭാഷണവികസനത്തിന്റെ മുഖ്യഘടകങ്ങളാകുന്നു.

* അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന പദങ്ങളുടെ എണ്ണം സംസാരത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന പദങ്ങളുടെ എണ്ണത്തേക്കാൾ എപ്പോഴും കൂടിയിരിക്കും.

* ആദ്യത്തേത് നിഷ്ക്രിയപദാവലി (Passive Vocabulary), രണ്ടാമത്തേത് സക്രിയ പദാവലി (Active Vocabulary).

വാചാർത്ഥം വ്യക്തമായി അറിയില്ലെങ്കിലും, സന്ദർഭം കൊണ്ട് ചില പദങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി നാം ആശയം ഗ്രഹിക്കാറുണ്ട്.

സാമാന്യം, സവിശേഷം എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് വിധത്തിലുള്ള പദസമ്പത്തുണ്ട്.

1. സവിശേഷപദം :- പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രത്യേക അർത്ഥമുള്ളത് സവിശേഷപദം.

2. സാമാന്യപദം :- സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് സാമാന്യപദം.

ഉപസംഹാരം

ഒരു വയസ്സിനും ഒന്നര വയസ്സിനും ഇടയിൽ ഏകപദവാക്യങ്ങൾ ആദ്യമായി പ്രയോഗിക്കുന്നു. അപൂർണ്ണവാക്യങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കാനുള്ള കഴിവ് രണ്ടു വയസ്സാകുമ്പോഴേക്കും കൂട്ടി നേടുന്നു. നാലു വയസ്സാകുമ്പോൾ പൂർണ്ണവാക്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു തുടങ്ങുന്നു. അഞ്ചു വയസ്സിനും ആറ് വയസ്സിനും ഇടയിൽ എല്ലാ ഇനം വാക്കുകളും പറയാൻ കഴിയുന്നു. ഒന്നര വയസ്സു മുതൽ മൂന്ന് വയസ്സു വരെ ഭാഷയിൽ നേരിയ പുരോഗതി കാണാം. അതിനുശേഷം ഉച്ചാരണം മെച്ചപ്പെടുകയും, പൊതുനിലവാരത്തിലേക്ക് ക്രമേണ ഉയരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗൃഹം, വിദ്യാലയം, സമൂഹം, എന്നീ പര്യാവരണങ്ങൾ ഭാഷണ വികാസത്തെ വളരെയധികം സ്വാധീനിക്കുന്നു. അതിനാൽ പ്രാഥമിക ഘട്ടങ്ങളിൽ തന്നെ മാതൃകാപരമായ ശിക്ഷണം നൽകേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്.

പഠന പ്രവർത്തനങ്ങൾ

- 1 കൂട്ടികൾ ഓരോരുത്തരുടെയും ഭാഷാപരമായ കഴിവുകൾ മനസ്സിലാക്കുക.
2. താൽപ്പര്യമുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുക.
3. വ്യക്തിപരമായ അനുഭവങ്ങൾ പറയിക്കുക.
4. ശിശു ഗാനങ്ങൾ, കവിതകൾ തുടങ്ങിയവ കൂട്ടികളോട് ക്ലാസിൽ ആലപിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുക.
5. കഥകൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക. സന്ദർഭത്തിനനുചിതമായി കഥകൾ പറയിക്കുക.

ഉച്ചാരണശിക്ഷണം

മുഖവുര

ഭാഷാഭ്യസനത്തിലെ പ്രധാന ഘടകമാണ് ഉച്ചാരണം (Pronunciation). വചന ശിക്ഷണവുമായി ഇത് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശരിയായ ഉച്ചാരണം ശീലിക്കാതെ ഭാഷാപഠനം സാധ്യമല്ല.

വചനശിക്ഷണത്തോടൊത്ത് കുട്ടികൾ ഉച്ചാരണ ശിക്ഷണവും നേടുന്നുണ്ട്. ശബ്ദമാണല്ലോ ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടകം. ആ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന രീതിക്ക് ഉച്ചാരണം എന്നു പറയുന്നു.

മലയാളം അക്ഷരോച്ചാരക ഭാഷയാണ്. പദമോ, വാക്യമോ ആകട്ടെ എഴുതുന്ന ഓരോ അക്ഷരവും ക്രമത്തിൽ വായിച്ചാൽ മതി. അർത്ഥപൂർത്തി വന്നുകൊള്ളും.

ഇംഗ്ലീഷ്, ഫ്രഞ്ച് തുടങ്ങിയ ചില ഭാഷകൾ അങ്ങനെയല്ല. ഓരോ പദത്തിലേയും അക്ഷരങ്ങൾ ചേർന്ന് പ്രത്യേക ശബ്ദം ഉണ്ട്. Mother എന്ന പദം M,o,t,h,e,r എന്ന് ഓരോ അക്ഷരമായി പറയുന്നില്ല. അതിനുപകരം ഒരുമിച്ച് മദർ എന്ന ശബ്ദം ഉണ്ടാകുന്നു.

ശബ്ദപരിചയം അഥവാ ഉച്ചാരണ പരിചയം പ്രത്യേകമായ ശിക്ഷണം കൊണ്ടേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെയുള്ള ഭാഷയ്ക്ക് ധ്വനികഭാഷ - ശബ്ദോച്ചാരകഭാഷ (Phonetic Language) എന്നു പറയുന്നു.

1. അക്ഷരോച്ചാരക ഭാഷ

എന്നാൽ മലയാളം, സംസ്കൃതം തുടങ്ങിയ ഭാഷകൾക്ക് ഈ വിഷമത ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഇവ അക്ഷരോച്ചാരക ഭാഷകളാണ് - വർണ്ണാത്മകഭാഷ (Alphabetic Language).

അക്ഷരങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കാൻ പഠിച്ചാൽ മതി. പ്രയാസം കൂടാതെ വായിക്കാൻ സാധിക്കും. അതിനാൽ ഉച്ചാരണ ശിക്ഷണത്തിൽ ഭാഷാധ്യാപകൻ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

മലയാളം അക്ഷരോച്ചാരക ഭാഷയായതിനാൽ ഉച്ചാരണത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വൈകല്യം എഴുത്തിനേയും ബാധിക്കുന്നു. മലയാളം അക്ഷരോച്ചാരക ഭാഷയാണെങ്കിലും ചില അക്ഷരങ്ങൾ പദാദിയിൽ വരുമ്പോൾ ഉച്ചാരണത്തിൽ നേരിയ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകും.

ഉദാ: ഗ,ജ,ഡ,ബ,യ,ര,ല,വ (ഈ അക്ഷരങ്ങൾ വാക്കുകളുടെ ആദ്യം വന്നാൽ ഗെജം, ജെട, ബെലം, യെതി, രെവി, വെച്ച് എന്നിങ്ങനെ 'എ' കാരധ്വനിയോടുകൂടിയേ ഉച്ചരിക്കാറുള്ളൂ.

2. ഉച്ചാരണശിക്ഷണം പ്രാചീന ഭാരതത്തിൽ

ശിക്ഷ, ഛന്ദസ്സ്, നിരൂപണം, വ്യാകരണം, കല്പം, ജ്യോതിഷം എന്നീ വേദാംഗങ്ങളിൽ ഒന്നായ 'ശിക്ഷ' ഉച്ചാരണത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ശാസ്ത്രമാണ്.

മനുഷ്യരുടെ ബുദ്ധിയുടെ സഹായത്താൽ ആത്മാവിൽ ആശയം ഉദിക്കുന്നു. ആ ആശയം പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ മനസ്സ് ഒരുങ്ങുന്നു. മനസ്സ് ശരീരാഗ്നിയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ശ്വാസചലനം ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ ശ്വാസം ഹൃദയ സിരകളെ ചലിപ്പിച്ച് സ്വരം ജനിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രവണയോഗ്യമായതിനെയാണ് നാം ശബ്ദം എന്നു പറയുന്നത്. ശ്രവണ ഗോചരമല്ലാതെയും ശബ്ദം ഉണ്ടാകുന്നു എന്ന് പ്രാചീന ഭാരതീയാചാര്യന്മാർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു.

വായു തരംഗങ്ങളുടെ ചലനത്തിൽ നിന്നാണ് ശബ്ദം ഉണ്ടാകുന്നത്. ശബ്ദത്തിന് മീമാംസയിൽ നൽകുന്ന അർത്ഥം പ്രമാണം എന്നാകുന്നു.

അതായത് വാക്കുകളെ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത് അവ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥങ്ങളുടെ സത്യസ്വരൂപം കൊണ്ടാണ്. വാക്ക് അഥവാ അർത്ഥം നിത്യമാണെന്ന സങ്കല്പം പരമപ്രധാനമാണ്.

3. ശബ്ദസ്ഥാനങ്ങൾ

പരാ, പശ്യന്തീ, മധ്യമാ, വൈഖരീ എന്നിങ്ങനെ ശബ്ദസ്ഥാനങ്ങൾ നാലാണ്. ഇവ നാലും കൂടിച്ചേർന്നതാണ് ശബ്ദോച്ചാരക സ്ഥാനമായ മുഖം.

‘പരാവാങ്മുലചക്രസ്ഥാപശ്യന്തീ നാഭിസംസ്ഥിതാ
ഹൃദിസ്ഥാ മധ്യമാ ജേന്തയാ വൈഖരീ കണ്ഠദേശഗ
വൈഖര്യോ ഹി കൃതോ നാദഃ പരശ്രവണ ഗോചരഃ
മധ്യമായാഃ കൃതോ നാദഃ സ്ഫോടവ്യഞ്ജക ഇഷ്യതേ’

- * **വൈഖരി:-** കേൾക്കാൻ കഴിയുന്ന ശബ്ദം വൈഖരി.
- * **പശ്യന്തി:-** കേൾക്കാൻ കഴിയാത്ത ശബ്ദം പശ്യന്തി. ഒരാളിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വിചാരങ്ങൾ സൂക്ഷ്മ ശബ്ദമാകുന്നു. ഇത് അയാൾക്കു മാത്രമേ കാണാനും, മനസ്സിലാക്കാനും കഴിയൂ. ഇതാണ് പശ്യന്തി.
- * **മധ്യമ:-** പരാശബ്ദം നാഭീചക്രത്തിലെത്തുമ്പോൾ പശ്യന്തീ എന്നും, ഹൃദയത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ മധ്യമാ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ സൂക്ഷ്മ ശബ്ദമാണ് സ്ഫോടം.

വൈഖരി:- ശബ്ദം കണ്ഠത്തിലെത്തിയാൽ സ്വന്തം ചെവിക്ക് കേൾക്കാം.മറ്റുള്ളവർക്കും കേൾക്കാം. ഇതാണ് വൈഖരി.

പ്രാചീന ഭാരതീയാചാര്യന്മാരും, ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരും ഉച്ചാരണത്തിന് വളരെ പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നു. ശബ്ദോച്ചാരണ ശുദ്ധി ഭാഷാപഠനത്തിലെ അടിസ്ഥാന ഘടകമായി അവർ പരിഗണിച്ചിരുന്നു.

ശിക്ഷ:- ആറുശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നായ ‘ശിക്ഷ’ ശബ്ദോച്ചാരണ ശാസ്ത്രമാണ്. ശബ്ദം വാക്ക്

ശരിയായി ഉച്ചരിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയാണെന്ന് വിശദമാക്കുന്ന ശാസ്ത്രമാണിത്.

ഭരതമുനി തന്റെ 'നാട്യശാസ്ത്ര'ത്തിൽ വാചികാഭിനയം വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ ശബ്ദോച്ചാരണ രീതികളും അവയുടെ പ്രാധാന്യവും ശാസ്ത്രീയമായി വിശദമാക്കുന്നു.

സ്വരാക്ഷരങ്ങളും, വ്യഞ്ജനാക്ഷരങ്ങളും വേർതിരിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഉരസ്സ്, കണ്ഠം, ശിരസ്സ്, ജിഹ്വामൂലം, ദന്തങ്ങൾ, നാസിക, ഓഷ്ഠങ്ങൾ, താലു എന്നീ എട്ട് അക്ഷര സ്ഥാനങ്ങളും ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഭാഷയിൽ ഉച്ചാരണം സർവ്വപ്രധാനമാണ് എന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നു.

4. ഉച്ചാരണാവയവങ്ങൾ:

ഉച്ചാരണ ശിക്ഷണത്തിന് പ്രാരംഭമായി ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന അവയവങ്ങളെക്കുറിച്ചും, അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും സാമാന്യ ജ്ഞാനം അദ്ധ്യാപകർക്കും, അധ്യേതാക്കൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ശ്രവണ ഭാവനയെ അനുകരിച്ച് ചെയ്യുന്ന സ്വനനമത്രേ ഉച്ചാരണം. കേട്ട കാര്യങ്ങൾ അഥവാ ഉള്ളിൽ തോന്നിയ ആശയങ്ങൾ ശബ്ദത്തിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുകയാണ് ഉച്ചാരണം കൊണ്ട് സാധിക്കുന്നത്.

വാഗിന്ദ്രിയങ്ങളുടെ സമുചിതമായ ചലനങ്ങളും, ശ്വാസഗതിഭേദങ്ങളുമാണ് ഉച്ചാരണത്തിനാധാരം.

ഓരോ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോഴും, അതിനാധാരമായ അംഗങ്ങളുടെ ചലനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് സൂക്ഷ്മമായ അറിവ് നമുക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. എങ്കിൽ മാത്രമേ വ്യക്തമായും, അക്ലിഷ്ടമായും ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയൂ.

* ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ മാത്രം പ്രത്യേകമായ അവയവങ്ങൾ ശരീരത്തിൽ കാണുന്നില്ല.

* ആഹാരത്തിനും, ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനും ഉപയോഗിക്കുന്ന അവയവങ്ങളാണ് ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാനും സഹായകമാകുന്നത്.

ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനുള്ള അവയവങ്ങൾക്കാണ് ഇവയിൽ പ്രാധാന്യം. സാധാരണയായി വായുവാണ് ശബ്ദങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്നത്.

5. വാഗിന്ദ്രിയങ്ങൾ

കണ്ഠം, ഓഷ്ഠം (ചുണ്ട്), ദന്തം (പല്ല്), നാക്ക്, മുർദ്ധാവ് (മുകളിലെ അണകൾക്ക് മധ്യേയുള്ള വായുടെ മേൽത്തട്ട്), താലു (അണ്ണാക്ക്), വൽത്വ്യം (മേൽ വരിയിലുള്ള പല്ലുകളുടെ മധ്യത്തിനുനേരെ അകത്തു ഭാഗത്തുള്ള തൊണ്ണിന്റെ വക്കിലായി കാണുന്ന ചെറിയ മുഴ) മുതലായ അംഗങ്ങളും, അവയുടെ ഭാഗങ്ങളുമാണ് ഉച്ചാരണത്തിന് സഹായമാകുന്ന വാഗിന്ദ്രിയങ്ങൾ.

വാഗിന്ദ്രിയങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ജിഹ്വ സ്പർശിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ധ്വനികളാണ് വ്യഞ്ജനങ്ങൾ.

വാഗ്ദാനങ്ങളോടുള്ള സാമീപ്യം അനുസരിച്ചാണ് സ്വരങ്ങളേയും വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നത്. നാസിക, ശ്രവണേന്ദ്രിയം എന്നിവയും ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിൽ കാര്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

ശ്വാസകോശവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റ് അവയവങ്ങളുമാണ് ശബ്ദോച്ചാരണത്തിന് സഹായിക്കുന്ന ഇതര അവയവങ്ങൾ.

ശ്രവണത്തിനായാതെയ നാഡീബന്ധങ്ങൾക്കും ശബ്ദ പ്രകടനത്തിനും കാര്യമായ പങ്കുണ്ട്.

ഓരോ ശബ്ദവും പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോഴും മേൽപ്പറഞ്ഞ ഓരോ അവയവവും എങ്ങനെയാണ് വിന്യസിക്കേണ്ടതെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതുപോലെ ശ്വാസഗതിയും നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇതിനുവേണ്ടി സൂക്ഷ്മവും, വിപുലവുമായ പരിശീലനം കുട്ടികൾക്ക് നൽകണം. ശബ്ദ പ്രകടനത്തിൽ ഓരോ ഉച്ചാരണാവയവത്തിനും ഉണ്ടാകുന്ന ചലനങ്ങൾ വിശദമാക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമാണ്.

സ്വരോച്ചാരണത്തിൽ ചുണ്ടുകൾക്കുണ്ടാകുന്ന ആകൃതിഭേദങ്ങൾ

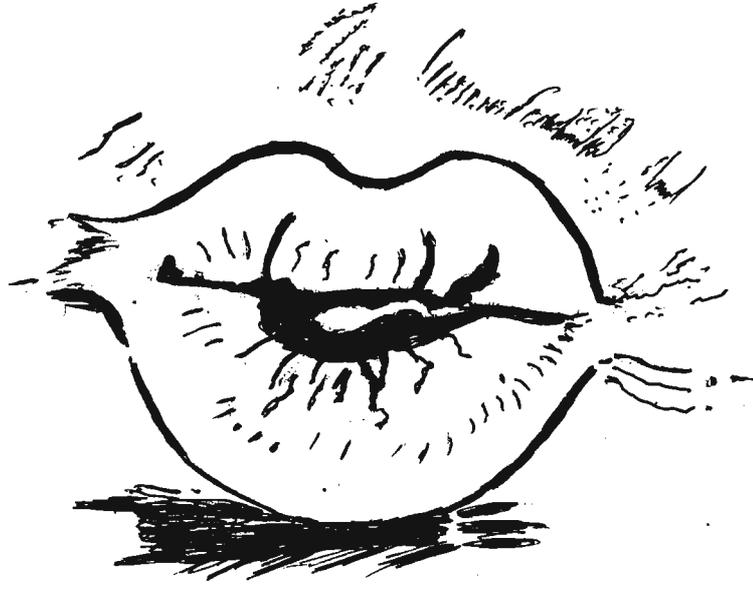
1

വിവൃതം (അ)

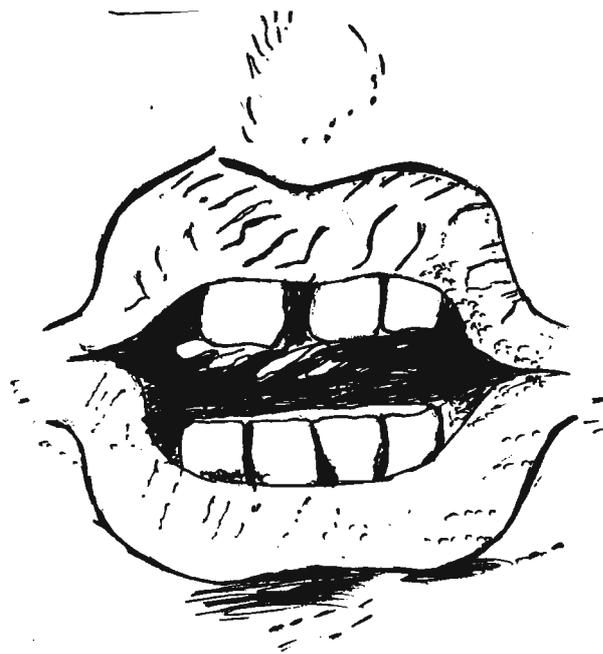

2

വിവൃതം (ഇ)

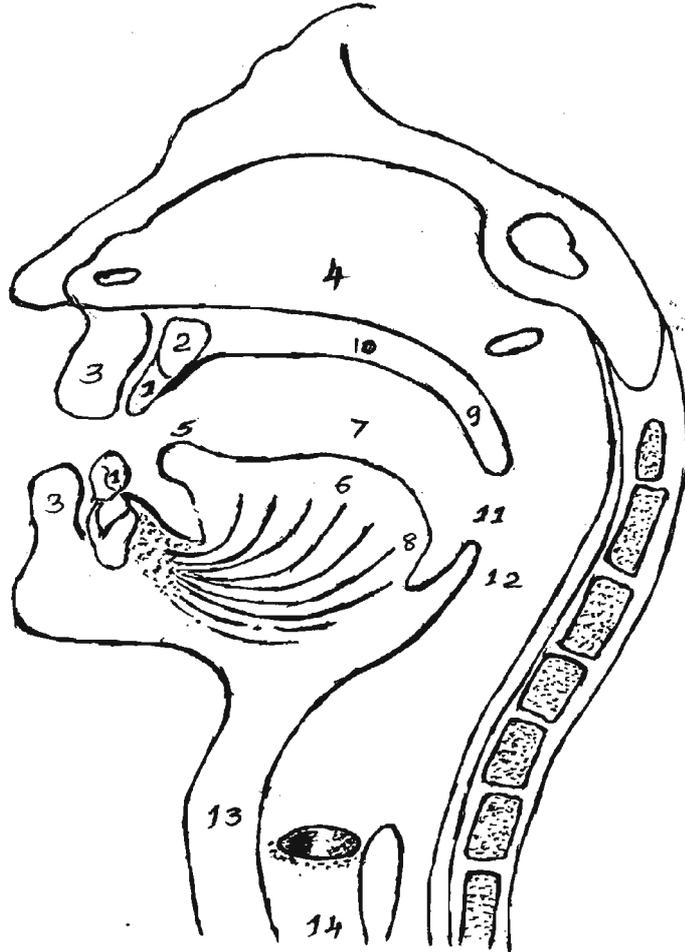

3
സംവൃതം (ഉ)

4
സംവൃതം (ഒ)

ഉച്ചാരണാവയവങ്ങളുടെ ചിത്രം

1.	പല്ലുകൾ	8.	ജിഹ്വമൂലം
2.	ഊന്	9.	മുദുതാലു
3.	ചുണ്ടുകൾ	10.	കഠിനതാലു
4.	നാസാദാരം	11.	ഊശനാക്ക്
5.	ജിഹ്വഗ്രം	12.	കണ്ഠനാളശീർഷം
6.	നാവ്	13.	നാദതന്തുക്കൾ
7.	ജിഹ്വതലം	14.	കണ്ഠനാളപദം

6. ഭാഷാശബ്ദോച്ചാരണത്തിന് സഹായിക്കുന്ന അവയവങ്ങൾ രണ്ടു വിധമുണ്ട്.

(1) ചലന സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവയും

(2) ചലന സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലാത്തവയും

- * നാവിന് ചലന സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ദന്തത്തിന് ചലന സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. മുൻ വരിയിലെ പല്ലുകൾ ചുണ്ടുകളെ സ്പർശിച്ച് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.
- * വായുടെ അടിഭാഗത്ത് ഏറ്റവും ചലന സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള നാക്ക് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.
- * നിശ്വാസവായുവിനെ തടഞ്ഞു നിർത്തുന്നത് ചുണ്ടുകളാണ്. നാസാദാരുങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നത് തൊണ്ടയിലാണ്. അവിടെയാണ് നാക്കിന്റെ പിൻഭാഗം ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സ്ഥാനത്ത് വായുടെ മേൽഭാഗത്തു നിന്ന് കീഴ്ഭാഗത്തേക്ക് തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മാംസളമായ അവയവമാണ് ചെറുനാക്ക് അഥവാ ഉൾനാക്ക്.
- * ജിഹ്വാഗ്രം, ജിഹ്വാതലം, ജിഹ്വामൂലം എന്ന് നാക്കിന് മൂന്ന് ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. നാവിന്റെ മുൻഭാഗം ജിഹ്വാഗ്രം. ഈ ഭാഗം ഇഷ്ടംപോലെ ചലിപ്പിക്കാം. ജിഹ്വാഗ്രത്തിന് പുറകിലായി കാണുന്ന ഭാഗം ജിഹ്വാതലം. ജിഹ്വാതലത്തിനു പുറകിലായി കാണുന്ന ഭാഗം ജിഹ്വामൂലം.
- * വായുടെ മേൽത്തട്ടിനെ ഊന്, കണ്ഠതാലു, മൃദുതാലു എന്ന് മൂന്നായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു.
- * നാക്ക് സാധാരണ നീണ്ട് നിവർന്നിരിക്കുമ്പോൾ ജിഹ്വാഗ്രത്തിനു നേരെ മുകളിൽ വായുടെ മേൽത്തട്ടിൽ മുൻഭാഗത്ത് കാണുന്ന ഭാഗം ഊന്.
- * ജിഹ്വാതലത്തിനു മുകളിലായി കാണുന്ന ഭാഗം കഠിനതാലു.
- * ജിഹ്വामൂലത്തിനു മുകളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന തൊണ്ടയുടെ ഭാഗത്ത് താഴേയ്ക്ക് തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കൃഴലാണ് കണ്ഠനാളം.
- * കണ്ഠനാളത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം കണ്ഠനാളശീർഷം, അടിഭാഗം കണ്ഠനാളപദം.
- * കണ്ഠനാളം രണ്ടായി പിരിഞ്ഞ് ഇരുശ്വാസകോശങ്ങളിലേക്കും, പ്രവേശിക്കുന്നു.
- * കണ്ഠനാളപദത്തിൽ ചുണ്ടുകൾ പോലെയുള്ള മാംസഫലകങ്ങൾ ഉണ്ട്. റബ്ബറിന്റെ സ്വഭാവമുള്ള ഈ ഭാഗം ഇഷ്ടം പോലെ ചലിപ്പിക്കുകയും, ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യാം. വായു സഞ്ചാരത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഇതുപകരിക്കുന്നു.
- * ശബ്ദോൽപ്പാദനത്തിനായി ഉച്ചാരണാവയവങ്ങൾ സ്പർശിക്കുന്ന ഭാഗമാണ് ഉച്ചാരണസ്ഥാനം. ഈ ഭാഗത്ത് ഉച്ചാരണാവയവങ്ങൾ ഭാഗികമായോ, പൂർണ്ണമായോ സ്പർശിച്ച് ശബ്ദം ഉണ്ടാകുന്നു.
- * ശബ്ദോൽപ്പാദനത്തിന് ഉച്ചാരണാവയവത്തിന്റേയും, ഉച്ചാരണ സ്ഥാനത്തിന്റേയും ഒന്നിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനം ആവശ്യമാണ്.
- * കീഴ്ചുണ്ടിനെ ഉച്ചാരണാവയവമായി ഉപയോഗിച്ച് ഉച്ചരിക്കുന്ന ശബ്ദമാണ് ഓഷ്ഠ്യം.

- * ജിഹ്വാഗ്രം ദന്തങ്ങളേയോ, ഊനിനേയോ, കഠിനതാലുവിനെയോ ഉച്ചാരണ സ്ഥാനമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉച്ചരിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളെ യഥാക്രമം ദന്ത്യം, വൽത്യം, മുർദ്ധന്ത്യം എന്നിങ്ങനെ വിഭജിക്കാം.
- * ജിഹ്വാതലത്തിന്റെ ഉച്ചാരണ സ്ഥാനമാണ് കഠിനതാലു. ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ കഠിനതാലവ്യങ്ങൾ.
- * ജിഹ്വാതലം മുദുതാലുവുമായി ചേർന്ന് ഉച്ചരിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ മുദുതാലവ്യങ്ങൾ.
- * കണ്ഠനാള ശീർഷഭിത്തിയുമായി ചേർത്തുച്ചരിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളാണ് കണ്ഠനാള ശീർഷങ്ങൾ.
- * കണ്ഠനാളപദത്തിലെ നാദതന്തുക്കൾ പൂർണ്ണമായി അടച്ചുച്ചരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം കണ്ഠനാള പാദകം അഥവാ നാദതന്തുക്കം.
- * ശ്വാസവായുവിന് അതിന്റെ പ്രധാന മാർഗ്ഗത്തിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ തടസ്സം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളാണ് വ്യഞ്ജനങ്ങൾ.
- * സ്വരങ്ങൾ ഇതിന് വിപരീതമാകുന്നു. സ്വരോച്ചാരണത്തിൽ വായു പ്രവാഹത്തിന് തടസ്സം ഉണ്ടാകുന്നില്ല.
- * നാവിന്റെ ചലനം കൊണ്ട് വായുടെ ആകൃതിക്ക് പലമാതിരി ഭേദങ്ങൾ വരുത്തി വിവിധ സ്വരങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കാം.
- * വ്യഞ്ജനങ്ങൾ സ്പർശകങ്ങളാണെങ്കിൽ, സ്വരങ്ങൾ അസ്പർശകങ്ങളാകുന്നു. ഇതെല്ലാമാണ് ഉച്ചാരണ സംബന്ധമായ പ്രാഥമിക വസ്തുതകൾ. ഇതെല്ലാം ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

7. ഉച്ചാരണ വൈകല്യങ്ങൾ

ഭാഷോച്ചാരണത്തിന് മാനസികവും, ശാരീരികവുമായ കഴിവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. കായികവും മാനസികവുമായ ദൗർബല്യങ്ങൾ ഉച്ചാരണ വൈകല്യങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്നു.

- * ഭാഷയിൽ സംഭവിക്കുന്ന ശബ്ദ വിപര്യയം ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചില ശബ്ദങ്ങൾ അബോധപൂർവ്വം സ്ഥാനം മാറി ഉച്ചരിക്കാറുണ്ട്. ഇതിന് സ്ഥാന വിപര്യയം എന്നു പറയുന്നു.

ഉദാ: കുതിര - കുരിത
 മരതകം - മകരതം
 വാരണാസി - വാണരാസി

- * സ്വരാഘാതത്തിന്റെ ഫലമായി സ്വരലോപം സംഭവിക്കാം. ദീർഘസ്വരങ്ങളോട് ചേർന്നു വരുന്ന അക്ഷരങ്ങളിൽ സാധാരണ ഇതുസംഭവിക്കാം.

ഉദാ: കിടാവ് - ക്കടാവ്
 നിലാവ് - ന്നിലാവ്
 കിനാവ് - ക്കനാവ്

* വ്യഞ്ജനാക്ഷരം കൊണ്ടു തുടങ്ങുന്ന ഒരു വാക്കിന് ആദ്യം സ്വരം കൂട്ടിച്ചേർത്തെന്നുവരാം.

ഉദാ: സ്കൂൾ - ഉസ്കൂൾ

ഇത്തരത്തിലുള്ള ഉച്ചാരണ വിപര്യയങ്ങൾ ഉച്ചാരണത്തെ പലവിധത്തിൽ സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട്.

* പ്രാഥമിക തലം മുതൽ മാതൃഭാഷയിൽ ശരിയായ ശിക്ഷണം കിട്ടുന്നില്ല എന്നതും ഉച്ചാരണ വൈകല്യത്തിന് കാരണമാണ്.

* ശാരീരികവും, ബുദ്ധിപരവുമായ തകരാറുകളാൽ ഉച്ചാരണ വൈകല്യങ്ങൾ സംഭവിക്കാം. പല്ല്, നാക്ക്, ചുണ്ടുകൾ, അണ്ണാക്ക്, പേശികൾ തുടങ്ങിയവയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന തകരാറുകളാണ് പ്രധാന ശാരീരിക വൈകല്യങ്ങൾ.

* ബുദ്ധിമാന്ദ്യത, രക്ഷകർത്താക്കളുടേയും, അധ്യാപകരുടേയും തെറ്റായ ഉച്ചാരണം, സാമൂഹിക ബന്ധത്തിൽ നിന്ന് അനുകരിക്കുന്ന വികലമായ ഉച്ചാരണം എന്നിവ ഉച്ചാരണ വൈകല്യത്തിന് കാരണമാകുന്നു.

* കൊഞ്ചൽ, കൊഞ്ഞ, അവ്യക്തഭാഷണം, വിക്ക് തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രധാന വൈകല്യങ്ങൾ. വാഗിന്ദ്രിയങ്ങളുടെ വൈകല്യമാണ് കൊഞ്ഞയ്ക്ക് കാരണം. ചെറുപ്രായത്തിലെ കുട്ടികളുടെ കൊഞ്ചൽ മുതിർന്നാലും തുടരാൻ അനുവദിച്ചാൽ ഉച്ചാരണം ശരിയാകുകയില്ല. വാഗിന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ചലന രാഹിത്യത്താൽ കൊഞ്ഞയും, അവ്യക്ത ഭാഷണവും ഉണ്ടാകുന്നു.

* വാഗിന്ദ്രിയങ്ങളുടെ പേശികൾക്ക് ശരിയായി സമന്വയിക്കാൻ കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ ശ്വാസത്തിന് താളപ്പിഴ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇത് വിക്കിന് കാരണമാകുന്നു.

* വിക്ക് രണ്ട് രൂപത്തിൽ കാണുന്നു.

(1) വാക്കുകളോ, ശബ്ദങ്ങളോ ആവർത്തിക്കുന്നതും, ആവർത്തനത്തെ തടയാൻ കഴിയാതെ വിഷമിക്കുന്നതുമാണ് ഒന്നാമത്തേത്. ഇതിനെ നാക്കിടറൽ അഥവാ സ്റ്റട്ടറിംഗ് എന്നു പറയുന്നു.

ഉദാ: കി.....കി.കി.കി. കൃഷ്ണൻ.

(2) വാക്ക് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയാതെ വിഷമിക്കുക, വാക്ക് തടസ്സത്തെ തട്ടിമാറ്റി മുന്നോട്ട് പോകാൻ കഴിയാതിരിക്കുക എന്നീ അവസ്ഥകളാണ് രണ്ടാമത്തേത്. ഇതിനെ വിക്ക് അഥവാ സ്റ്റാമറിംഗ് എന്നു പറയുന്നു. ചില മാനസികാവസ്ഥകൾ വിക്കിന് കാരണമായിരിക്കുന്നതായി പറയുന്നുണ്ട്.

8. ഉച്ചാരണവൈകല്യങ്ങൾക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ

1. മാനസിക വൈകല്യങ്ങൾ

മാനസിക രോഗങ്ങൾ, തലച്ചോറിനുണ്ടാകുന്ന കുഴപ്പങ്ങൾ എന്നിവ ഉച്ചാരണ വൈകല്യത്തിന് കാരണമാകുന്നു. തലച്ചോറിന്റെ വാമാർദ്ധഭാഗമാണ് ഭാഷാ പ്രയോഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന കേന്ദ്രം. ഇവിടെ തകരാറ് സംഭവിച്ചാൽ ഉച്ചാരണ വൈകല്യം ഉണ്ടാകും.

2. ശാരീരിക ന്യൂനതകൾ

ജന്മനാൽ ചില കുട്ടികൾക്ക് അംഗവൈകല്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. സംസാരത്തിന് സഹായകമാ കേണ്ട അംഗങ്ങൾക്കാണ് ഈ തകരാറെങ്കിൽ ശബ്ദം ശരിയായി പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയാതെ വരും. ഇതിനെയാണ് ശാരീരിക ന്യൂനതകൾ എന്നുപറയുന്നത്.

ഉദാ: ബധിരത, ദന്തവിഹീനത, നാവ് ഇഷ്ടം പോലെ ചലിപ്പിക്കാൻ കഴിയാതിരിക്കുക, വിക്ക്, കൊഞ്ഞ, മൂക്കിനുള്ളിൽ മാംസം വളരുക, കണ്ഠവീക്കം.

3. മാതൃകാപരമായ ഉച്ചാരണത്തിന്റെ അഭാവം

അനുകരണത്തിലൂടെയാണ് കുട്ടികൾ ഭാഷവശമാക്കുന്നത്. കുട്ടികൾ ജീവിക്കുന്ന പരിസരങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. മാതാപിതാക്കന്മാരുടേയോ, ബന്ധുക്കളുടേയോ, മറ്റു കുട്ടികളുടേയോ വികലമായ ഉച്ചാരണം അവർ കേട്ട് പഠിക്കുന്നു. അവർ അത് അനുകരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെയാണ് മാതൃകാപരമായ ഉച്ചാരണത്തിന്റെ അഭാവം എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഉദാ: പൊസ്തകം, ഒള്ളത്, കൊട്ട, വെത്യാസം, എല.

4. അനവധാനത, അജ്ഞത

കുട്ടികൾ പലപ്പോഴും ഉച്ചാരണത്തിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുന്നില്ല. താൽപര്യക്കുറവാണ് ഇതിന് പ്രധാന കാരണം. അദ്ധ്യാപകൻ കൂടുതൽ താൽപര്യം ജനിപ്പിക്കുന്ന ബോധനരീതി സ്വീകരിച്ചാൽ ഈ കുറവ് മിക്കവാറും പരിഹരിക്കാം. അജ്ഞതയാലും ഉച്ചാരണ വൈകല്യം ഉണ്ടാകും. പദപരിചയക്കുറവും ഇതിന് കാരണമാണ്.

9. ഉച്ചാരണത്തിൽ സാദൃശ്യമുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ

ഉച്ചാരണത്തിൽ സാദൃശ്യം തോന്നുന്ന ചില അക്ഷരങ്ങൾ മലയാളത്തിലുണ്ട്.

ഉദാ:	ഖ	-	ഘ
	ച	-	ഛ
	ട	-	ഢ
	ഢ	-	ഭ
	ഠ	-	ഡ

അക്ഷരങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണത്തിൽ വ്യത്യസ്തത കണ്ടുപിടിക്കുക കൊച്ചുകുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രയാസമാണ്.

ഉദാ: ഫാഷ (ഭാഷ)

ബരണി (ഭരണി)

ബാവം (ഭാവം)

ഫയം (ഭയം)

10. ശരിയായ ഉച്ചാരണം അഭ്യസിപ്പിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

താഴെപ്പറയുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് ശരിയായ ഉച്ചാരണത്തിന് ആവശ്യമായ പരിശീലനം കുട്ടികൾക്ക് നൽകാവുന്നതാണ്.

1. അധ്യാപകന്റെ കർത്തവ്യം
2. ആവർത്തനം
3. സംഘയത്നവും, വ്യക്തിയത്നവും
4. അനുക്രമീകരണം
5. ബോധനോപകരണങ്ങൾ

(1) അധ്യാപകന്റെ കർത്തവ്യം.

- * അധ്യാപകന്റെ ഉച്ചാരണം എപ്പോഴും വ്യക്തവും സ്പഷ്ടവും, മാതൃകാപരവും ആയിരിക്കണം.
- * ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനനുസരണമായി അധ്യാപകന്റെ വാഗിന്ദ്രിയങ്ങൾ ചലിക്കുന്നത് കുട്ടികൾ കാണുകയും, അതിന്റെ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുകയും വേണം.
- * കുട്ടികൾ വരുത്തുന്ന ഉച്ചാരണ വൈകല്യങ്ങൾ തിരുത്തിക്കൊടുക്കേണ്ടത് അധ്യാപകന്റെ കർത്തവ്യമാണ്.
- * തികച്ചും, സ്വാഭാവികവും, ആപ്താദകരവും ആയ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മാത്രമേ തെറ്റ് തിരുത്താൻ ശ്രമിക്കാവൂ.
- * ഉച്ചാരണശുദ്ധി പഠിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ കുട്ടികളുടെ അഭിമാനത്തെയോ, ആത്മവിശ്വാസത്തെയോ ക്ഷതപ്പെടുത്തരുത്. അവരെ താൽപര്യമുള്ളവരാക്കി ഉച്ചാരണ ശുദ്ധി പഠിപ്പിക്കുകയായിരിക്കണം അധ്യാപകന്റെ ലക്ഷ്യം.

(2) ആവർത്തനം

ശരിയായ ഉച്ചാരണ ശീലം നേടുന്നതിന് ആവർത്തനം പ്രയോജനപ്പെടുന്നു.

- * ഉച്ചരിക്കാൻ വിഷമമുള്ള അതിവരം, ഘോഷം, കൃഷ്ണരങ്ങൾ എന്നിവ ഓരോരുത്തരക്കൊണ്ടും ഉച്ചരിപ്പിക്കുകയും, ആവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.
- * ഉച്ചാരണ സാദൃശ്യമുള്ള പദങ്ങൾ കൂടുതൽ തവണ ആവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

(3) സംഘയത്നവും, വ്യക്തിയത്നവും

ഉച്ചാരണത്തിൽ സംഘയത്നത്തിനും, വ്യക്തിയത്നത്തിനും വളരെയേറെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്.

- * ഉച്ചരിക്കാൻ വിഷമമുള്ള ശബ്ദം ഒരു കുട്ടിയോട് തനിച്ച് ഉച്ചരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടരുത്. ക്ലാസിലെ മുഴുവൻ കുട്ടികളോടും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഉത്സാഹത്തോടെ അവർ അത് ചെയ്യും.
- * സംഘയത്നത്തിനുശേഷം വ്യക്തിയത്നം നടത്താവുന്നതാണ്. ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കും നൽകണം.
- * ഉച്ചാരണം ശരിയാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരെ ശാസിക്കുകയോ, ശകാരിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. ശരിയായ ഉച്ചാരണ മാതൃകകൾ, അദ്ധ്യാപകനോ, സഹവിദ്യാർത്ഥികളോ കാണിച്ചു കൊടുക്കണം.
- * കുട്ടികളുടെ ശാരീരികവും, മാനസികവുമായ പ്രത്യേകതകൾ അറിയാൻ അദ്ധ്യാപകൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

(4) അനുക്രമീകരണം

- * ലളിതവും, പരിചിതവും ആയ അക്ഷരങ്ങളും, പദങ്ങളുമാണ് ആദ്യം പരിചയപ്പെടുത്തേണ്ടത്.
- * പ്രയാസം കുറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് പ്രയാസം കൂടിയതിലേക്ക് എന്ന തത്വം ഇക്കാര്യത്തിൽ സ്വീകരിക്കണം.

(5) ബോധനോപകരണങ്ങൾ

അദ്ധ്യാപനം വിജയപ്രദമാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ധാരാളം ഉപകരണങ്ങൾ ശാസ്ത്രം സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആവശ്യമായത് യുക്തിപൂർവ്വം തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് അദ്ധ്യാപകന്റെ കടമയാണ്.

- * നല്ല ഉച്ചാരണ മാതൃകകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് ഗ്രാമഫോൺ റിക്കാർഡുകൾ, നാടലേഖനികൾ, (Tape recorder) റേഡിയോ, കാസറ്റ് മുതലായ ഉപകരണങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടും.
- * തങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണത്തിലും, ഭാഷണത്തിലും വരുന്ന വൈകല്യങ്ങൾ സ്വയം മനസ്സിലാക്കി തിരുത്തുന്നതിന് ഇത് സഹായകമാകും.
- * ആധുനിക ദൃശ്യ-ശ്രാവ്യോപകരണങ്ങൾ ഫലപ്രദമായി ഉച്ചാരണ ശിക്ഷണത്തിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്താം.

11. മറ്റു ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ

- 1. ശ്യാസനിയന്ത്രണം
- 2. ശബ്ദാനുകരണം
- 3. കഠിനാക്ഷര ശൃംഖലകൾ
- 4. കവിതകൾ, ഗാനങ്ങൾ
- 5. കഠിനപദങ്ങൾ ബോർഡിൽ എഴുതുക.

(1) ശ്യാസനിയന്ത്രണം

കളിരീതിയിൽ ചില ശ്യാസാഭ്യാസങ്ങൾ നടത്താൻ കഴിയും.

ഉദാ: റബ്ബർ ബലൂൺ ഉൗതിവീർപ്പിക്കുക.

സോപ്പുകുമിളകൾ ഉൗതിപ്പറപ്പിക്കുക.

ശ്യാസോച്ഛ്വാസ വ്യായാമങ്ങൾ ചെയ്യുക.

(2) ശബ്ദാനുകരണം

പക്ഷികളുടേയും, മൃഗങ്ങളുടേയും ശബ്ദം അനുകരിക്കുന്നത് കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രസകരമാണ്. ഉച്ചാരണം ക്രമീകരിക്കാൻ ഈ പ്രവർത്തനം സഹായകമാകും.

(3) കഠിനാക്ഷര ശൃംഖലകൾ

വിഷമകരമായ ശബ്ദം ആവർത്തിച്ചുവരുന്ന കഠിനാക്ഷര ശൃംഖലകൾ നിർമ്മിച്ച് കുട്ടികളെ കൊണ്ട് ഉച്ചരിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

(4) കവിതകൾ, ഗാനങ്ങൾ

കവിതകളും, ഗാനങ്ങളും ഉച്ചാരണശിക്ഷണത്തിന് സഹായിക്കുന്ന രസകരങ്ങളായ അഭ്യാസങ്ങളാണ്.

ഉദാ: തുള്ളൽ, ഗാഥ, വഞ്ചിപ്പാട്ട്.

(5) കഠിനപദങ്ങൾ ബോർഡിൽ എഴുതുക

ഉച്ചരിക്കാൻ വിഷമം തോന്നുന്ന അക്ഷരങ്ങളും, വാക്കുകളും ബോർഡിൽ എഴുതണം. ഇങ്ങനെയുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ എഴുതിയ ചാർട്ട് ക്ലാസ്സിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് നന്ന്.

12. പദാവലി (Vocabulary)

ഭാഷാപഠനത്തിലൂടെയാണ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പദാവലി വികസിക്കേണ്ടത്. ധാരാളം പദങ്ങൾ സ്വാധീനമായാൽ മാത്രമേ ഭാഷ അനായാസം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയൂ. ഒന്നാം ക്ലാസ്സിൽ ചേരുന്ന

വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പദപരിചയം നന്നേ കുറവായിരിക്കും. അതിനാൽ ആശയപ്രകടനത്തിനുള്ള പദസമ്പത്ത് അവനില്ല.

- * വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പദസാധീനം അനുക്രമം വികസിപ്പിക്കുന്നതിൽ അധ്യാപകൻ കാര്യമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ബുദ്ധി പൂർവകവും, ക്രമീകൃതവുമായ ഒരു പരിപാടി ഇതിനാവശ്യമാണ്.
- * വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ഒരുവന് മൂന്നു വിധത്തിലുള്ള ശബ്ദാവലികളാണുള്ളത്. (1) പാരായണപദകോശം (2) ലേഖനപദകോശം, (3) സംഭാഷണപദകോശം.
- * ഈ ശബ്ദാവലികൾ യഥാക്രമം വായിക്കുന്നതിനും, എഴുതുന്നതിനും, സംസാരിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു.
- * സംഭാഷണ പദകോശമാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനം. പാരായണ പദകോശത്തിനും വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഇവ രണ്ടും വികസിപ്പിച്ചെടുക്കി മാത്രമേ ലേഖന പദകോശം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുള്ളൂ.
- * ധാരാളം വായിക്കുന്നവർക്ക് പാരായണ പദകോശം വിപുലമാകും. പ്രയോഗത്തിന് അനുസരണമായാണ് ഓരോന്നും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നത്.
- * പദാവലിയെ വീണ്ടും വിഭജിക്കാം.
(1) അപരിചിതർ (Strangers), (2) പരിചിതർ (Acquaintances), (3) സുഹൃത്തുക്കൾ (Friends).
- * മറ്റുള്ളവർ പ്രയോഗിച്ചു കണ്ടാൽ യാതൊരുർത്ഥബോധവും ഉണ്ടാകാത്ത പദങ്ങൾ അപരിചിതർ, ഏകദേശമായ അർത്ഥബോധം ഉണ്ടാകുന്നവ പരിചിതർ. ഇഷ്ടം പോലെ സ്വതന്ത്രമായി പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന പദങ്ങൾ സുഹൃത്തുക്കൾ.
- * അപരിചിതരെ പരിചിതരാക്കുക. പരിചിതരെ സുഹൃത്തുക്കളാക്കുക എന്നീ കൃത്യങ്ങൾ അധ്യാപകർ ചെയ്യണം.
- * പദാവലി വികസിക്കണമെങ്കിൽ ധാരാളം സംസാരിക്കണം. ധാരാളം എഴുതുകയും വേണം. പല പദങ്ങൾക്കും സന്ദർഭാനുസരണം ആശയം മാറിവരും. പദാവലി പോഷണത്തിനാധാരം പ്രയോഗമാണെന്ന വസ്തുത ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കരുത്.
- * പദാവലി പോഷണത്തിന് വളരെ പ്രയോജനകരമാണ് കഥകൾ.

13. പദാവലി പോഷണത്തിന് സ്വീകരിക്കാവുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ.

- (1) പുതിയ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം സന്ദർഭം കൊണ്ട് ഊഹിച്ചെടുക്കുക.
- (2) പര്യായപദങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക.
- (3) ശൈലികളും, വാക്കുകളും, വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിച്ച് അർത്ഥ ബോധം വരുത്തുക.
- (4) പുതിയ വാക്യങ്ങൾ രചിക്കാൻ കുട്ടികളോട് ആവശ്യപ്പെടുക.

- (5) വിട്ട പദങ്ങൾ പുരിപ്പിക്കുക.
- (6) പദകോശം നോക്കി അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള പരിശീലനം നൽകുക.
- (7) പുതിയതായി പഠിച്ച പദങ്ങൾ അകാരാദി ക്രമത്തിൽ എഴുതി സൂക്ഷിക്കുക.
- (8) പുസ്തകങ്ങൾ, പത്രങ്ങൾ, ആനുകാലികങ്ങൾ എന്നിവ വായിച്ച് പുതിയ പദങ്ങളും, പ്രയോഗങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുക.
(തെറ്റുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അദ്ധ്യാപകൻ തിരുത്തണം)

ഉപസംഹാരം

ഉച്ചാരണത്തിനാധാരമായ മൗഖികാവയവങ്ങളെ കുറിച്ചും വാഗിന്ദ്രിയങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവയ്ക്കുധാരമായ ശബ്ദസ്ഥാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള അന്തരം വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഉളവാക്കേണ്ടുന്ന ചുമതല ഭാഷാദ്ധ്യാപകരിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. എന്നാൽ ഇത്രയേറെ ശാസ്ത്രീയ ബോധത്തോടെ യല്ല നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മിക്കവാറും മലയാള ഭാഷാദ്ധ്യാപനം നടത്തുന്നത്. മലയാളം അധ്യേതാക്കൾ സ്വഭാവിക സാഹചര്യങ്ങളിൽ പഠിച്ചുകൊള്ളും എന്ന ധാരണ തെറ്റാണ്. ഇതിലേറ്റവും പ്രധാനമായത് ഉച്ചാരണ വൈകല്യമാണ്. ഈ ഉച്ചാരണവൈകല്യം ലേഖനത്തെ സാരമായി ബാധിക്കാറുണ്ട്.

പഠന പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. ശബ്ദങ്ങൾ പദങ്ങൾ വാക്യങ്ങൾ എന്നിവ മാതൃകാപരമായി ഉച്ചരിക്കുക. കുട്ടികളോട് മാതൃകാപരമായി ഉച്ചരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുക.
2. മാതൃകാപരമായ ഉച്ചാരണം സിദ്ധമാകുന്നതിന് കളിരീതിയിലൂടെയുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തനം നൽകുക.
3. റേഡിയോ ക്ലാസുകളും ടി. വി. ക്ലാസുകളും സംഘടിപ്പിച്ച് മാതൃകാപരമായ ഉച്ചാരണം പഠിപ്പിക്കുക.
4. നാടാലേഖനിയുടെ (Tape recorder) സഹായത്തോടുകൂടി മാതൃകാപരമായ ഉച്ചാരണം പഠിപ്പിക്കുക.

വായന

മുഖവുര

ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുക (Listening), ഗ്രഹിക്കുക (Understanding), പ്രകടിപ്പിക്കുക (Expression), വായിക്കുക (Reading), എഴുതുക (Writing) എന്നിങ്ങനെയാണ് ഭാഷാഭ്യസനത്തിന്റെ അനുപാതക്രമം. ആദ്യം ആശയം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കണം. ആശയം ഉൾക്കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞാൽ അത് പ്രകടിപ്പിക്കാം. വചനം അഥവാ ഭാഷണം ഭാഷാഭ്യസനത്തിലെ രണ്ടാം ഘട്ടമാണ്. സംഭാഷണം ചെയ്യാൻ കഴിവുണ്ടായതിനു ശേഷമേ വായിക്കാൻ ആരംഭിക്കാവൂ.

1. വായനയുടെ പ്രാധാന്യം

ഭാഷാപരമായ കഴിവുകളുടെ പ്രായോഗിക വശങ്ങളിൽ വായനയ്ക്ക് മുഖ്യസ്ഥാനമുണ്ട്. അറിവിന്റെ വിശാല മണ്ഡലത്തിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുന്നത് വായനയാണ്. വായനയുടെ ഫലമായി പുതിയ ആശയങ്ങൾ നാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. പഴയ ആശയങ്ങൾ പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടിൽ വിലയിരുത്താൻ വായന ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. ബുദ്ധിപരമായ വളർച്ചയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കാനും വായന ഉതകുന്നു. ക്ലേശകരമായ ജീവിതത്തിൽ നമ്മെ സന്തോഷിപ്പിക്കാനും, ആവേശം കൊള്ളിക്കാനും, കർമ്മോത്സുകരാക്കുവാനും ഉത്തമ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പാരായണം സഹായകമാകുന്നു.

2. വായനയുടെ മനുഷാസ്ത്രപരമായ പ്രത്യേകതകൾ

വായന എന്ന പ്രക്രിയയിൽ നാല് ഘട്ടങ്ങളുണ്ട്.

1. എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഓരോ വാക്കും മനസ്സിലാക്കുന്നത് ഒന്നാം ഘട്ടം. അങ്ങനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു കൊണ്ട് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുന്നു.
2. അക്ഷരങ്ങൾ സമാനങ്ങളായ ശബ്ദങ്ങളായി മാറ്റുകയാണ് രണ്ടാം ഘട്ടം. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മൈക്കിൾ വെസ്റ്റ് വായനയെ ദർശനശബ്ദബോധം എന്നു പറയുന്നു.
3. ഓരോ ശബ്ദ സമൂഹവും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ആശയം മനസ്സിൽ കൊണ്ടുവരികയാണ് മൂന്നാമത്തെ ഘട്ടം.
4. പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി മനസ്സിൽ കടന്നുകൂടിയ ആശയങ്ങൾ ഒന്നിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് ആ വാക്യത്തിന്റെ വ്യക്തമായ ആശയബോധം ഉണ്ടാകുന്നത്.

3. ശാരീരികമായ പ്രത്യേകതകൾ

വായന മാനസിക പ്രവർത്തനമാകുന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ കായിക പ്രവർത്തനവുമാണ്. കണ്ണുകളാണ് വായനയുടെ പ്രധാനഘടകം. സൂക്ഷ്മമായ നിരീക്ഷണം വായനയ്ക്ക് അത്യാവശ്യമാണ്.

അക്ഷരങ്ങളിലൂടെ അതിവേഗം നീങ്ങുന്നതിനാൽ വായനയുടെ ലക്ഷ്യം പൂർത്തിയാകുന്നില്ല. അങ്ങനെയായാൽ ഒന്നും വ്യക്തമായി കാണാൻ സാധിക്കാതെ വരും.

ഒരു വാക്കിൽ നിന്ന് അടുത്തവാക്കിലേക്ക് എന്നീ ക്രമത്തിൽ അതിവേഗം നീങ്ങുകയാണ് കണ്ണുകൾ. ഒരോ നീക്കവും കഴിഞ്ഞ് നിരീക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞ് വാക്കോ വാക്യമോ വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയുന്നതിനായി കണ്ണുകൾ അല്പസമയം വിശ്രമിക്കും. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതൊരു വിശ്രമമല്ല. കണ്ണുകൾ അവയുടെ ജോലി അല്പ നിമിഷത്തേക്ക് നിർത്തുന്നു എന്നേ ഉള്ളൂ.

കണ്ണുകൾ ഒരു തവണ തരണം ചെയ്യുന്ന ദൈർഘ്യത്തിന് നയനവിസ്തൃതി (Eye span) എന്നും, തുടർന്നുള്ള നിർത്തലിന് നയനസ്ഥിരണം (Eye fixation) എന്നും പറയുന്നു.

യാദൃച്ഛികമായി വിട്ടുപോയതോ, മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നതോ ആയ വാക്കുകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് കടന്നുപോയ ഭാഗത്തിലൂടെ ഒരു തവണ കൂടി കണ്ണുകൾ കടന്നു പോകുന്നതിനെ പ്രതീപശമനം (regression) എന്നു പറയുന്നു.

നയന വിസ്തൃതി ദീർഘിപ്പിക്കുക, നയന സ്ഥിരണം ചുരുക്കുക, പ്രതീപശമനം കുറയ്ക്കുക ഇവയാണ് വായനയിൽ വേഗം കിട്ടാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ. കണ്ണുകൾക്കു വളരെ അടുത്തോ, അകലെയോ പുസ്തകം വെച്ച് വായിക്കരുത്. അതുപോലെ വളരെ ചെറിയ അക്ഷരങ്ങൾ വായിക്കുന്നതും കണ്ണുകൾക്ക് ദോഷമാണ്.

4. ലക്ഷ്യങ്ങൾ

1. ആശയം പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക

ശരിയായ വായനയിലൂടെയേ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർണ്ണമാകുകയുള്ളൂ. വായന മനുഷ്യനെ പൂർണ്ണനാക്കുന്നുവെന്ന് ബേക്കൺ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വായിച്ച ഭാഗങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയാണ് വായനയുടെ പരമമായ ലക്ഷ്യം.

2. പഠനത്തിൽ താല്പര്യം ജനിപ്പിക്കുക

വായിക്കാൻ താല്പര്യമുള്ള കുട്ടികൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കൂടുതൽ മുന്തിൽ നിൽക്കുന്നു. വായനാശീലം കുട്ടികളിൽ വളർത്തിയെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അധ്യാപകന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ലഘൂകരിക്കപ്പെടും.

3. ജ്ഞാന സമ്പാദനം

അറിവുനേടുകയാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഒന്ന്. ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അധ്യാപകനിൽ നിന്നും ലഭിക്കും. സ്വയം വായിച്ച് അറിവിന്റെ മണ്ഡലം വിപുലപ്പെടുത്തേണ്ട ചുമതല വിദ്യാർത്ഥികളുടേതാണ്.

4. ചിന്തയുടെ വികസനം

വായന ചിന്തയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവൃത്തിയാണ്. സ്വതന്ത്രവും, യുക്തി പൂർവ്വവും ആയ ചിന്തയുടെ വികസനത്തിന് വായന ആവശ്യമാണ്.

5. സാംസ്കാരിക പുരോഗതി

ഉത്തമ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പാരായണം കൊണ്ട് കുട്ടികളുടെ ധർമ്മികവും, സാംസ്കാരികവുമായ പുരോഗതിയുണ്ടാകുന്നു.

6. സാഹിത്യസാദനം

സാഹിത്യാദികലകൾ ആസ്വദിച്ചാൽ ഹൃദയാനന്ദവും സാംസ്കാരികാഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകുന്നു. അറിവ് മാത്രമല്ല, ആനന്ദത്തിനുവേണ്ടിയും നാം പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നു. തൽഫലമായി ആസ്വാദന മനോഭാവം വളരുന്നു.

7. ഭാഷാഭിവൃദ്ധി

ഉത്തമ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ധാരാളം ഭാഷാഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാക്കുന്നു. പുതിയ പദങ്ങൾ പഠിക്കാനും, ശൈലികൾ സ്വായത്തമാക്കാനും ഇതുപകരിക്കുന്നു.

8. ഉത്തമകൃതികളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

ഓരോരുത്തരുടേയും താൽപര്യത്തിനനുസരണമായി ഉത്തമ കൃതികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ വായന സഹായിക്കുന്നു.

5 വായന എപ്പോൾ തുടങ്ങാം.

വചനശിക്ഷണം ആരംഭിച്ചതിനുശേഷമേ വായനയിലേക്ക് കടക്കാവൂ.

ഭാഷയുടെ ലിഖിത രൂപവുമായി പരിചയമാകുന്നതിനുമുമ്പ് അതിന്റെ വചന രൂപവുമായി കുട്ടികളെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു.

മലയാളം അക്ഷരോച്ചാരക ഭാഷയായതിനാൽ അക്ഷരം ഉറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അത് ചേർത്തു വായിക്കാനുള്ള കഴിവ് സാമാന്യമായി കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്നു.

ആദ്യത്തെ എട്ടാഴ്ചക്കാലം വചനശിക്ഷണം നടത്തിയതിനുശേഷം വായന ആരംഭിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം.

6. വായന അഭ്യസിപ്പിക്കാനുള്ള രീതികൾ

വായന അഭ്യസിപ്പിക്കാനുള്ള രീതികളെ പൊതുവെ യുക്തിപൂർവ്വരീതി എന്നും, മനഃശാസ്ത്ര രീതി എന്നും രണ്ടായി തിരിക്കാം.

1. യുക്തിപൂർവ്വ രീതി

ഓരോ ഭാഗവും പ്രത്യേകിച്ച് പഠിച്ച് അവസാനം എല്ലാം കൂടി യോജിപ്പിച്ച് പൊതുവായനയിലേക്ക്

കടക്കുന്നതിനാൽ യുക്തി പുർവ്വ രീതിക്ക് ഉദ്ഗ്രഹന രീതി എന്നും പറയുന്നു. അക്ഷരം, പദം, വാക്യം എന്നീ ക്രമത്തിൽ ഉദ്ഗ്രഹന രീതി പ്രായോഗികമാക്കുന്നു.

2. മനുശാസ്ത്ര രീതി

യുക്തിപുർവ്വ രീതിക്ക് വിപരീതമാണ് മനുശാസ്ത്ര രീതി.

കുട്ടികൾ ആദ്യം കാര്യങ്ങൾ മുഴുവനായോ, വിപുലമായ തരത്തിലോ സ്വീകരിക്കുന്നു. പിന്നീട് സൂക്ഷ്മമായ അംശങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുന്നു.

സ്വപ്നത്തിൽ നിന്ന് സൂക്ഷ്മത്തിലേക്കുള്ള നീക്കമാണിത്.

വാക്സമൂഹം, വാക്യം, പദം എന്നീ ക്രമത്തിൽ അപഗ്രഥിച്ച് അക്ഷരങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുകയാണ്, ഈ രീതിയുടെ സ്വഭാവം.

മനുശാസ്ത്ര രീതി അഥവാ അപഗ്രഹന രീതി എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്തകൻമാർക്കും, മനുശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കും കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായത് ഈ രീതിയാണ്.

7. ഉദ്ഗ്രഹന രീതി (യുക്തി പുർവ്വ രീതി)

1. അക്ഷരാവതരണ രീതി (Alphabetic method)

പഴയകാലത്തു നിലനിന്നുപോന്ന, ഇന്നും തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ലാത്ത രീതിയാണിത്.

സ്വരങ്ങൾ, വ്യഞ്ജനങ്ങൾ, കൂട്ടക്ഷരങ്ങൾ എന്നീ ക്രമത്തിൽ അക്ഷരങ്ങളെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചതിനു ശേഷം കുട്ടിവാചനയിലേക്ക് കടക്കുന്നു.

ബോധനം അക്ഷരങ്ങളിൽ ആരംഭിക്കുന്ന ഈ രീതി ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല.

ഈ രീതി അനുകൂലിക്കുന്നവരുടെ വാദമുഖങ്ങൾ

1. പണ്ടുമുതലേ നിലവിലിരുന്ന രീതിയാണിത്. അതിനാൽ സ്വാഭാവികമായി ഇതുമായി ബന്ധം കുട്ടികൾക്കും, മുതിർന്നവർക്കും ഉണ്ടാകും.
2. അക്ഷരാവതരണ രീതിയിൽ അഭ്യസനം നേടിയവർക്ക് ഭാഷാഭ്യസനത്തിൽ ഒരു കുറവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഉണ്ടാകുന്നുമില്ല.
3. ഓരോ അക്ഷരവും ഉച്ചരിച്ചും എഴുതിയും ശരിക്കു പഠിക്കുന്നതിനാൽ കുട്ടികൾ അക്ഷരത്തെറ്റ് വരുത്തുന്നില്ല. ഉച്ചാരണ ശുദ്ധിയുണ്ട്. കുട്ടിവാചന എളുപ്പമാണ്. മലയാളം അക്ഷരോച്ചാരക ഭാഷയാണെന്ന വസ്തുതയും എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്.

4. അധ്യാപകരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ലഘുവായ രീതിയാണിത്. കുട്ടികൾക്ക് വേഗത്തിൽ പഠിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു.
5. അക്ഷരമാലാ രീതി പിന്നീട് വ്യാകരണത്തിലെ വർണ്ണ വികാരങ്ങളും, സന്ധി നിയമങ്ങളും മറ്റും പഠിക്കുന്നതിന് കൂടുതൽ സഹായകമായിത്തീരും.

ന്യൂനതകൾ

1. വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധമായ പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും, മനുഷ്യാസ്ത്ര സമീപനത്തിനും തികച്ചും എതിരാണ് അക്ഷരാവതരണ രീതി. സ്വാഭാവികമായ രീതിയല്ല ഇത്. ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടകം അക്ഷരമല്ല, ശബ്ദമാണ്.
2. അക്ഷരങ്ങൾക്ക് ഒറ്റയ്ക്ക് ഒരർത്ഥവും ഇല്ല. അക്ഷരങ്ങൾ യഥായോഗ്യം ഒന്നിച്ചു ചേരുമ്പോഴാണ് അർത്ഥമുണ്ടാകുന്നത്. കുട്ടികൾക്ക് ആശയ ബോധം ഉണ്ടായെങ്കിൽ മാത്രമേ പഠനം വിജയിക്കുകയുള്ളൂ.
3. ലഘുവായതിൽ നിന്ന് ഗുരുവായതിലേക്ക്, അറിയാവുന്നതിൽ നിന്നും അറിയാത്തതിലേക്ക് തുടങ്ങിയ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രമാണങ്ങളെ ഈ രീതി ആദരിക്കുന്നില്ല.
4. എഴുത്ത് ശ്രമകരമായ പ്രവൃത്തിയായതിനാൽ ആദ്യം തുടങ്ങിയാൽ പഠനത്തോട് വെറുപ്പുണ്ടാകാൻ കാരണമാകും.
5. കുട്ടികളുടെ നിരീക്ഷണ ശക്തിയേയോ, ഭാവനയേയോ വികസിപ്പിക്കാൻ തൃപ്തികരമായ സഹായം അക്ഷരാവതരണ രീതിയിലൂടെ ലഭിക്കുന്നില്ല.
6. അക്ഷരങ്ങൾ ഓരോന്നായി പഠിച്ചാൽ പലപ്പോഴും ഉച്ചാരണത്തിൽ വൈകല്യമുണ്ടാകുന്നു.
7. അക്ഷരോച്ചാരണവും, കുട്ടിവാചനയും കേവലം യാന്ത്രികമാകയാൽ കുട്ടികളുടെ ചിന്ത വികസിക്കുകയില്ല.

8. അപഗ്രഥന രീതികൾ

വായനാഭ്യസനത്തിൽ നവീനമായ അപഗ്രഥന രീതികളാണ് അധികം സ്വീകാര്യമായത്.

1. പദാവതാരണ രീതി (Word method)

കുട്ടികൾക്ക് പരിചയമുള്ള ശബ്ദങ്ങളുടെ ലിഖിത രൂപം അധ്യാപകൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, ഉച്ചരിച്ച് കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ശബ്ദം ആദ്യവും, അതിന്റെ ലിഖിതരൂപം അതിനെത്തുടർന്നും പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ ഇതിന് ശബ്ദാവതാരണ രീതി (Phonetic method) എന്നും പറയുന്നു.

ഒരേ അക്ഷരങ്ങൾ തന്നെ ആവർത്തിക്കുന്ന അനേകം പദങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച് പഠിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

പദാവതാരണ രീതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് ദൃശ്യഭാഷണ രീതി അഥവാ ചിത്രപ്രദർശന ഭാഷണ രീതി എന്നും പറയും. ചീനാരീതി എന്നും പേരുണ്ട്.

പദാവതാരണ രീതിയുടെ മേന്മകൾ

1. പ്രകൃത്യനുസരണ രീതിയാണിത്. വാക്കുകൾ വേഗം തിരിച്ചറിയാൻ കണ്ണുകൾക്ക് കഴിയുന്നു. കുട്ടികളുടെ സ്വാഭാവിക താൽപര്യത്തിന് അനുസരണമായതാണ് ഈ രീതി.
2. കുട്ടികളുടെ നിത്യ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് പഠനം പുരോഗമിക്കുന്നത്. ആവശ്യബോധം കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്നു.
3. വസ്തുബോധത്തിലൂടെ ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിൽ പതിയുന്നു.
4. ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ കുട്ടികൾക്ക് പഠനത്തിൽ താൽപര്യം ഉണ്ടാകുന്നു.

ന്യൂനതകൾ

1. പേരുമാത്രം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനാൽ പൂർണ്ണമായ ആശയബോധം ഉണ്ടാകുന്നില്ല.
2. വാക്കുകൾ പരസ്പരം ബന്ധമില്ലാതെ വായിച്ച് ശീലിക്കുന്നത് പിൻക്കാലത്ത് വായനയിൽ പ്രയാസം സൃഷ്ടിക്കും.
3. ചിത്രങ്ങളും, വസ്തുക്കളും പ്രദർശിപ്പിച്ച് എല്ലാ വാക്കുകളും പഠിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.
4. ചിത്രപ്രദർശനം കൊണ്ടുമാത്രം പദങ്ങൾ മനസ്സിൽ എക്കാലവും നിലനിൽക്കുന്നില്ല.

2. വാക്യാവതരണരീതി (Sentence method)

1. വാക്യാവതരണത്തിൽ വാക്യമാണ് ഏകകമായി കണക്കാക്കുന്നത്.
2. വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പദങ്ങളിലേക്കും, അതിൽ നിന്ന് അക്ഷരങ്ങളിലേക്കും കടക്കുന്നു.
3. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ആശയബോധം ഉണ്ടാകാൻ വാക്യാവതരണരീതി പ്രയോജനകരമാണ്.
4. ഓരോ വാക്യവും ഓരോ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്ന വസ്തുതയാണ് ശ്രദ്ധേയമായിട്ടുള്ളത്.

മേന്മകൾ

1. ചിന്തയുടെ ഏകകം വാക്യമാണ്. അതിനാൽ ചിന്താ പ്രധാനമാണ് ഈ രീതി.

2. ആശയത്തിന്റെ ഏകകം വാക്യമാണ്. ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വാക്യങ്ങൾ കേൾക്കാനാണ് കുട്ടികൾക്ക് കൂടുതൽ താൽപര്യം.
3. ഭാഷാധ്യാപനത്തിലെ പ്രധാന ഘടകമാണ് വാക്യപരിശീലനം. വ്യക്തമായി സംസാരിക്കുന്നതിനും, പ്രഭാഷണം നടത്തുന്നതിനും ഈ പരിശീലനം കൂടിയേ തീരൂ.

ന്യൂനതകൾ

1. വാക്യത്തിലും, അതിന്റെ ആശയത്തിലും മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനാൽ അക്ഷരബോധം എപ്പോഴും ഉണ്ടാകുന്നില്ല.
2. കുട്ടികളുടെ ആശയഗ്രഹണ പടുതയ്ക്ക് അതീതമായിരിക്കും പല വാക്യങ്ങളും. ആശയം ശരിക്കും ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാതെ വരും. തുടർന്നുള്ള ഭാഷാഭ്യസനത്തെ ഇത് പലതരത്തിൽ ബാധിക്കും.
3. മലയാളം അക്ഷരോച്ചാരക ഭാഷയാകയാൽ വാക്യം അവതരിപ്പിച്ചു തുടങ്ങുന്ന വായനാശീലം പഴയ അദ്ധ്യാപകർ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല.

3. കഥാവതാരണ രീതി (Story method)

1. വാക്യാവതാരണ രീതിയുടെ കുറേക്കൂടി വികസിത രൂപമാണ് കഥാവതാരണ രീതി. കഥയിൽ നിന്ന് യഥാക്രമം വാക്യം, ശബ്ദം പദം, അക്ഷരം എന്നിവയിലേക്ക് കടക്കുന്ന രീതിയാണിത്.
2. രസകരമായ കൊച്ചുകൊച്ചു കഥകളേപറയാവൂ. ആദ്യം അദ്ധ്യാപകൻ കഥപറയണം. പിന്നെ കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് പറയിക്കണം.
3. ഒരേ അക്ഷരങ്ങൾ തന്നെ ആവർത്തിച്ചു വരുന്ന പദങ്ങളുള്ള വാക്യങ്ങൾ കൂടുതൽ നല്ലതാണ്.

മേന്മകൾ

1. കുട്ടികൾക്ക് ഏറ്റവും രസകരമായ രീതിയാണിത്. കഥാശ്രവണത്തിൽ താൽപര്യമുള്ളവരാണല്ലോ കുട്ടികൾ.
2. കുട്ടികളുടെ സാഹിത്യാഭിരുചി വളർത്തുന്നു.
3. വ്യക്തമായി തന്നെ ഒരാശയം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നു.
4. ശാരീരികവും, മാനസികവുമായ ക്ഷീണമില്ലാതാകുന്നു.
5. വായനയിൽ താൽപര്യം വളർത്തുന്നു.
6. കുട്ടികളുടെ താൽപര്യത്തേയും, ശ്രദ്ധയേയും സ്വാധീനിച്ച് അവരെ പ്രവർത്തന സന്നദ്ധരാക്കുന്നു.

ന്യൂനതകൾ

1. കഥയിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനാൽ കുട്ടികൾക്ക് ശരിയായ അക്ഷരബോധം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അതിനാൽ അക്ഷരത്തെറ്റുണ്ടാകുന്നു.
2. കഥാവതരണത്തിലൂടെ എല്ലാപദങ്ങളുമായും, കുട്ടികൾക്ക് പരിചയമുണ്ടാകാൻ സാധിച്ചെടുക്കുന്നുവരികയില്ല.
3. കുട്ടികൾക്ക് കേവലമായ ശബ്ദത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ താൽപര്യം വാക്യത്തിലും, അതിലേറെ താൽപര്യം പലവാക്യങ്ങളിലുള്ള കഥയിലും ആയിരിക്കും.

4. ആശയവിശദീകരണ രീതി (Explanation method)

1. വാക്യത്തിൽ ഒരാശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്നെങ്കിലും, കൂടുതൽ ശാസ്ത്രീയവും മനുഷ്യാനുഭവവും ആയത് ആശയാവതരണ രീതിയാണ്.
2. ഭാഷാഭൂമിയിൽ ഇപ്പോൾ ഈ രീതിയാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.
3. ആശയം അവതരിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു ഖണ്ഡികയിലായിരിക്കും. അതിനാൽ ഖണ്ഡികകേന്ദ്രീകൃതമായി വായനാഭൂമി നടത്താം.
4. പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിൽ ലഘുവായ ആശയങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ. ആശയത്തിൽ നിന്നും കുട്ടികൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട വാക്യങ്ങളും, പദങ്ങളും കണ്ടെത്താം. അവസാനം അക്ഷരങ്ങളും പഠിക്കാം.
5. വിദ്യാർത്ഥി കേന്ദ്രീകൃതവും, പ്രവർത്തന കേന്ദ്രീകൃതവും ആയിത്തീരുന്നു ഭാഷാഭൂമി. ഈ തത്വം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഒന്നാം പാഠപുസ്തകം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

5. ഖണ്ഡികാവതരണ രീതി

1. ഖണ്ഡികയിൽ ആശയങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ച് വിശദീകരിക്കുന്നു. ആശയങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണത കൈവരുന്നതും ഖണ്ഡികയിലാണ്.
2. ഒരാശയത്തിന്റെ തന്നെ വിവിധതലങ്ങൾ യുക്തി പൂർവ്വമായി വിശദീകരിക്കുന്നതിനാൽ പഠിതാവിന്റെ മാനസിക ശേഷിയും, അറിവും വികസിപ്പിക്കാൻ ഇത് സഹായകമാകുന്നു.
3. വായന അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഇത്രയും വിപുലമായ അർത്ഥവും വ്യാഖ്യാനവും ഖണ്ഡികയ്ക്ക് നൽകേണ്ടതില്ല.
4. കുട്ടികളുടെ ആസ്വാദനശേഷിയും, താൽപര്യവും സൗന്ദര്യബോധവും ആലോചനാശീലവും ഭാഷാ പരിചയവും വികസിപ്പിക്കുന്നതാകണം.
5. കഥാവതരണരീതിയുമായി നല്ല ബന്ധമുള്ള രീതിയാണിത്.

6. മിശ്രരീതി (Mixed method or Composit method)

1. പുതിയ രീതികൾക്ക് നേട്ടങ്ങളും അതേ സമയം ചില ദോഷങ്ങളും ഉണ്ട്.
2. പഴയ അക്ഷരാവതാരണ രീതി ഒരു പരിധിവരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. കാരണം ഭാഷയുടെ ലിഖിതരൂപം അഭ്യസിക്കുന്നതിന് ഏറെ പ്രയോജനം പഴയരീതിയാണ്.
3. ശബ്ദോച്ചാരണ ഭാഷയായ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുന്ന രീതി അക്ഷരോച്ചാരക ഭാഷയായ മലയാളത്തിന് സ്വീകാര്യമല്ല.
4. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരേ അക്ഷരത്തിന് തന്നെ പലവിധ ഉച്ചാരണങ്ങളാണുള്ളത്. Father, all, matter, aesthetics തുടങ്ങിയ പദങ്ങളിലെല്ലാം ‘a’ എന്ന അക്ഷരമുണ്ട്. ഒറ്റയ്ക്ക് ‘a’ എന്ന് ഉച്ചരിക്കുന്ന അക്ഷരത്തിന് ഈ ഓരോ പദത്തിലും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഉച്ചാരണങ്ങളാണുള്ളത്.
5. അതിനാൽ പുതിയ രീതികൾ നിരാകരിക്കണമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് ശരിയല്ല. ഭാഷാഭ്യസനം സംബന്ധിച്ച ശാസ്ത്രീയ തത്വങ്ങൾ മലയാള ഭാഷാധ്യാപകരും സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പഴയ രീതികൾക്കൊപ്പം, പുതിയ രീതികൾ പലരും ആവശ്യാനുസരണം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിന് മിശ്രരീതി എന്നു പറയുന്നു.

9. വായന രണ്ടുവിധം

1. ശ്രാവ്യവായന
2. മൗനവായന

1. ശ്രാവ്യവായന (Oral reading)

എഴുതിയതോ, അച്ചടിച്ചതോ ആയ രേഖകളിൽ നിന്ന് ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനാണ് വായന എന്നു പറയുന്നത്.

ആശയങ്ങൾ സ്വയം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, മറ്റുള്ളവരെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനും, വായന ഉപകരിക്കുന്നു.

ഉറക്കെ വായിച്ചാൽ കുട്ടികൾക്ക് ആനന്ദാനുഭൂതിയും, ഭാഷാപരമായ പ്രാഗൽഭ്യവും വർദ്ധിക്കുന്നു.

ഉച്ചാരണാവയവങ്ങളുടെ ശരിയായ പരിശീലനത്തിനും, മാംസപേശികളുടെ ശരിയായ ചലനത്തിനും ശ്രാവ്യവായന പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. ബോധപൂർവ്വമായ കായിക യത്നം ഇതിന് ആവശ്യമാണ്.

അനർഗ്ഗമായി പ്രഭാഷണം നടത്തുവാനുള്ള പരിശീലനവും ഇതുമൂലം ലഭിക്കുന്നു.

കുട്ടികളുടെ പദസംബന്ധമായ അറിവ് വളരെ അടുത്തു നിന്ന് പരിശോധിക്കാൻ അധ്യാപകന് സഹായകമാകുന്നത് ശ്രാവ്യവായനയാണ്.

ശബ്ദങ്ങളുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളായ അക്ഷരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും അത് ശബ്ദമാക്കി മാറ്റുകയും, ആശയങ്ങൾ ആ ശബ്ദങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയയാണ് ശ്രാവ്യവായന.

ഭാഷാ പഠനത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനമായ ലക്ഷ്യമാണ് വാഗ്മിത്വപരിശീലനം. ശ്രാവ്യവായന കൊണ്ട് ഇത് ഒട്ടൊക്കെ സാധിക്കുന്നു. കുശല പ്രശ്നം, സംഭാഷണം, പദ്യപാരായണം, ചർച്ച, നാടകം ഭിനയം തുടങ്ങിയവയെ ശ്രാവ്യവായന പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രാവ്യവായനയിൽ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കേണ്ടതാണ്. ആശയം ഗ്രഹിച്ചു മാത്രമേ വായിക്കാവൂ. ആവശ്യമായ വേഗത്തിലും നിറുത്തേണ്ടിടത്ത് നിർത്തിയും വായിക്കണം.

ശ്രാവ്യമായ വായന നടത്തിയാൽ ഓരോ കുട്ടിക്കും, വായനയിലുള്ള കഴിവും, വിഷമതകളും മനസ്സിലാക്കാനും ആവശ്യമായ പരിഹാര മർഗ്ഗങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളാനും അദ്ധ്യാപകന് സാധിക്കുന്നു.

ദോഷങ്ങൾ

1. ഉച്ചാരണത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനാൽ ആശയ ഗ്രഹണത്തിൽ കുട്ടികൾ വേണ്ടത്ര മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.
2. ആയാസകരമാണ് ശ്രാവ്യവായന.
3. ശരീരക്ഷീണം ഉണ്ടാകുന്നു.
4. അപരിചിതമായ പദങ്ങൾ വായനയ്ക്ക് തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

2. മൗനവായന

ലിഖിതമോ, മുദ്രിതമോ ആയ ഭാഗങ്ങൾ വായിച്ച് ആശയങ്ങൾ സ്വയം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാണ് മൗനവായന എന്നുപറയുന്നത്.

ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ ശ്രാവ്യവായനയേക്കാൾ, മൗനവായനയ്ക്കാണ് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം.

മാനസികമായ പ്രവർത്തനമാണ് മൗനവായന. രണ്ടാം ക്ലാസ്സുമുതൽ മൗനവായന ആരംഭിക്കാവുന്നതാണ്.

ആശയ ഗ്രഹണത്തിന് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരം മൗനവായനക്കാണ്.

ശ്രദ്ധ ഏകാഗ്രമാക്കാൻ സാധിച്ചാലേ മൗനവായന ഫലപ്രദമാകൂ. പദങ്ങൾ, വാക്യങ്ങൾ എന്നിവ എഴുതിയ കാർഡുകൾ ക്ലാസ്സിൽ കാണിക്കുമ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ മൗനവായന പരിശീലനം ആരംഭിക്കുന്നു.

സ്വയം പഠനത്തിന് മൗനവായന വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്.

മൗനവായന ശാരീരികമായ ക്ലേശം കുറയ്ക്കുന്നു. വായനയിൽ വേഗം കിട്ടുന്നതിനാൽ സമയ ലാഭം ഉണ്ടാകുന്നു.

ചിന്താശക്തി വികസിപ്പിക്കുന്നതിലും മൗനവായന സഹായിക്കുന്നു.

മറ്റുള്ളവർക്ക് ശല്യം ഉണ്ടാക്കാതെ പൊതു വായനാശാലകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താനും മൗനവായന ഉപകരിക്കും.

ഭാഷാപാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ അധ്യാപകർ കുട്ടികൾക്ക് മൗനവായനയിൽ പരിശീലനം നൽകേണ്ടതാണ്.

10. വായന അഭ്യസിക്കാനുള്ള പരിശീലന മാർഗ്ഗങ്ങൾ

1. പദങ്ങളും, വാക്യങ്ങളും എഴുതിയ കാർഡുകൾ കാണിച്ച് കുട്ടികളെ കൊണ്ട് വായിപ്പിക്കാം.
2. പ്രധാന പാഠപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ മൗനവായന പരിശീലനത്തിന് രണ്ടോ, മൂന്നോ മിനിട്ട് ചെലവഴിക്കാം.
3. ചില ആഴ്ചകൾ എഴുതിയ കാർഡുകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച് അതിനനുസരിച്ച് കുട്ടികളെ കൊണ്ട് പ്രവർത്തിപ്പിക്കാം.
4. പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് ചോദ്യങ്ങൾ നൽകിയ ശേഷം ഉത്തരങ്ങൾ മൗനമായി വായിച്ചു കണ്ടു പിടിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാം.
5. ഉപപാഠപുസ്തകം ഏതു ക്ലാസ്സു മുതൽക്കാണ്, നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത് ആ ക്ലാസ്സു മുതൽ കൂടുതൽ ലക്ഷ്യബോധത്തോടുകൂടി മൗനവായന വിപുലപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.
6. കുട്ടികളുടെ താൽപര്യത്തിനനുസരിച്ച് ധാരാളം കഥാഗ്രന്ഥങ്ങൾ സ്കൂൾ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവ വായിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുക.
7. ചിത്രങ്ങളോടും, ചിത്രീകരണങ്ങളോടും കൂടിയ പുസ്തകങ്ങൾക്കാണ് കൂടുതൽ പ്രാമുഖ്യം നൽകേണ്ടത്.

11. വായനാഭ്യസനം - ചില കളിരീതികൾ

1. അക്ഷരങ്ങൾ എഴുതിയ കാർഡുകൾ നൽകി പുതിയ വാക്കുകൾ നിർമ്മിക്കുക.
2. പദങ്ങൾ എഴുതിയ കാർഡുകൾ കൊടുത്ത് അവ യഥാർത്ഥം ചേർത്ത് ആശയ പൂർണ്ണമായി വാക്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക.
3. ചില പദങ്ങൾ ബോർഡിൽ എഴുതണം. ഒരു കുട്ടിയെ ബോർഡിന്റെ പിന്നിലോ, ക്ലാസ്സിനു പുറത്തോ ഒളിച്ചു നിർത്തുക. മറ്റൊരു കുട്ടിയെ വിളിച്ച് ബോർഡിൽ എഴുതിയ ഏതെങ്കിലും ഒരു പദം തൊട്ടു കാണിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടണം. ആ കുട്ടി ഓരോ പദവും തൊട്ടു കാണിച്ച് അതാണോ എന്ന് ചോദിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരും കൂടി ആ പദമല്ലെന്ന് പറയും. തൊട്ടു കാണിച്ച പദം ഉറക്കെ പറഞ്ഞാണ് അതല്ലെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

4. ആജ്ഞകളോ, ചോദ്യങ്ങളോ, എഴുതിയ കാർഡുകൾ കാണിച്ച് ആജ്ഞയനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനോ, ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയാനോ ആവശ്യപ്പെടുക.
5. ചിത്രങ്ങളും, അവയുടെ പേരുകളും പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കി ചിത്രങ്ങൾ കാണിച്ച് അവയുടെ പേരെഴുതാനും, വായിക്കാനും ആവശ്യപ്പെടാം.
6. വാക്യങ്ങളിലെ പദങ്ങൾ ക്രമം തെറ്റിച്ചെഴുതി അവ ശരിയാക്കാൻ പറയുക.
7. പദങ്ങൾ എഴുതിയ കുറേ കാർഡുകൾ കുട്ടികൾക്ക് നൽകുക. തുടർന്ന് ഓരോരുത്തരോടും വായിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുക.
8. കുട്ടികളുടെ വായനാഭിരുചി കുറഞ്ഞു വരുന്ന പ്രത്യേക സാഹചര്യമാണ് ഇന്നുള്ളത്. ദൃശ്യമായ മങ്ങളുടെ കടന്നുകയറ്റം ഇത്തരം ഒരാപത്തിന് വഴിയൊരുക്കിയിരിക്കുന്നു.
9. വായന കുട്ടികളുടെ മാനസിക വളർച്ചയ്ക്കും ചിന്തയുടെ വികസനത്തിനും അനിവാര്യ ഘടകമാണ്.
10. ക്ലാസ്സ് അധ്യാപനത്തോടൊപ്പം സ്കൂൾ ഗ്രന്ഥശാല ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് വായനയിൽ താൽപര്യം വളർത്തുന്നതിന് സഹായകമാകുന്നു.
11. കേരള ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ വർഷം തോറും സ്കൂളുകളിൽ വായനാ മത്സരം നടത്തുന്നുണ്ട്.
12. താലൂക്ക്, ജില്ല, സംസ്ഥാന തലങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിന്റെ സഹായത്തോടെയാണ് വായനാ മത്സരം നടത്തുന്നത്. വിജയികൾക്ക് സമ്മാനവും നൽകുന്നു.

ഉപസംഹാരം

വായന ശാസ്ത്രീയമായി അഭ്യസിപ്പിക്കുമ്പോൾ ആ നൈപുണിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഇതര ഉപനൈപുണികൾ വളർത്തുന്നതിൽ ഊന്നിയുള്ള പഠന-പ്രവർത്തനങ്ങളും വളർത്താവുന്നതാണ്. ഈ പരിശീലനത്തിന്റെ അന്തിമമായ ലക്ഷ്യം വ്യാപകമായ ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിനുള്ള താൽപര്യം വളർത്തുകയും അത് ഒരു ശീലമായി വികസിപ്പിക്കുകയും അത്രേ. വിജ്ഞാനത്തിന്റെ മേഖലകൾ, ആഴത്തിലും പരപ്പിലും വികസിതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് ഒരു വ്യക്തിക്ക് വ്യാപകമായ വായനകൊണ്ടു മാത്രമേ അറിവു നിലനിർത്താനും, പുത്തനറിവുകൾ ആർജ്ജിക്കാനും കഴിയുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഭാഷാ പഠനം പാഠപുസ്തകങ്ങളിലും, ക്ലാസ് മുറികളിലും ഒതുക്കാൻ പറ്റുകയില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് വായനയുടെ പരമമായ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചും അതിനാവശ്യമായ ബോധന തന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചും അധ്യാപകർ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. താൽപര്യപൂർവ്വം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആപ്റ്റാദകരമായ ഒരു പ്രവർത്തനമായി വായനയെ മാറ്റിയെടുക്കാൻ വേണ്ട പഠന പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ പഠിതാവിനെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിൽ അധ്യാപകന് വലിയ പങ്കാണുള്ളത്.

പഠന പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. ഉത്തമ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കൃതികൾ കണ്ടെത്തിവായിക്കുക. വായനാവാരം നടത്തുക.
2. വേഗത്തിലും വ്യക്തമായും ഉച്ചാരണ സ്ഫുടതയോടെയും വായിക്കേണ്ടത് എങ്ങിനെയാണെന്ന് മാതൃകാപരമായി വായിച്ചു കൊടുക്കുക, തുടർന്ന് വായിപ്പിക്കുക.
3. പാഠഭാഗം നൽകി അത് മൗനമായും ശ്രാവ്യമായും വായിക്കാനാവശ്യപ്പെടുക.
4. കവിതാ ശകലങ്ങൾ നൽകി, പ്രത്യേക ഈണത്തിലും താളലയങ്ങളോടും കൂടി ചൊല്ലുക. തുടർന്ന് ചൊല്ലാൻ ആവശ്യപ്പെടുക.

ലേഖനാഭ്യസനം

മുഖവുര

ഒരു ശബ്ദത്തിന്റെ ലിഖിതരൂപം വ്യക്തമായി മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ അത് എഴുതാൻ ആരംഭിക്കാം. അങ്ങനെ എഴുതുമ്പോൾ മനസ്സിലുള്ള അക്ഷര രൂപങ്ങൾ കൂടുതൽ ദൃഢവും, വ്യക്തവും ആയിത്തീരുന്നു. വായനയ്ക്കുതൊട്ടുപിന്നാലെ ലേഖനാഭ്യസനം തുടങ്ങാം. യത്നരഹിതമായ ഒന്നല്ല ലേഖനാഭ്യസനം. കായികമായ പ്രവർത്തനം കൂടിയാണിത്. ഭാഷയുടെ കൃത്രിമമായ രൂപമാണ് അക്ഷരങ്ങൾ. ഇവ എഴുതണമെങ്കിൽ ശരിയായ ലിഖിപരിചയം കൂടി ഉണ്ടാകണം. മലയാളത്തിലെ പല അക്ഷരങ്ങളും താരതമ്യേന എഴുതുവാൻ വിഷമമാണ്. ഇതിന് അദ്ധ്യാപകന്റെ പ്രത്യേക ശിക്ഷണം ആവശ്യമാണ്. കൈയിലെ പേശികളുടെ നിയന്ത്രിതമായ ചലനമാണ് അക്ഷരം എഴുതാൻ സഹായകമാകുന്നത്.

1. ഉത്ഭവം

ലേഖനാഭ്യസനം-അക്ഷരം, എഴുത്ത് സംബന്ധിക്കുന്ന മറ്റുചില അടിസ്ഥാന വസ്തുതകളും നാം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം.

ശബ്ദത്തിന് ആത്മാവുമായി നേരിട്ടു ബന്ധമുണ്ടെന്ന വിശ്വാസമാണ് സംസാരഭാഷയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നേടിക്കൊടുത്തത്.

ശബ്ദത്തെ ബാഹ്യമായി പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത് അക്ഷരങ്ങളാണ്.

റൂസ്സോയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഭാഷണം സ്വാഭാവികവും. അക്ഷരം കൃത്രിമവും ആണ്.

മലയാളത്തിൽ അ,ഇ,ഉ,ക തുടങ്ങിയ എല്ലാ ശബ്ദങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്താൻ പഴയകാലത്ത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന അക്ഷരങ്ങളല്ല, അതേ ശബ്ദങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്താൻ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഭാഷ ഒരുവ്യവസ്ഥയാണ്. ആ വ്യവസ്ഥയിലെ അവിഭാജ്യ ഘടകങ്ങളാണ് ശബ്ദവും, അത് രേഖപ്പെടുത്താനുള്ള ലിപി സമ്പ്രദായവും.

ശബ്ദസംബന്ധമായി ലോകത്തിലെ എല്ലാ ഭാഷകളും സമാനസ്വഭാവമുള്ളവയാണ്. എന്നാൽ ശബ്ദം രേഖപ്പെടുത്താനുള്ള ലിപി അക്ഷര സമ്പ്രദായത്തിൽ വലിയ വ്യത്യാസം കാണാവുന്നതാണ്.

വിജ്ഞാനവും, ജീവിത ബോധവും തലമുറകളിലേയ്ക്ക് പകർന്ന് ലോകപുരോഗതിക്ക് വഴി തെളിക്കാൻ ലേഖനവിദ്യ കൂടുതൽ സഹായകമാകുന്നു.

2. നല്ല കൈയ്യക്ഷരത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ

നല്ല കൈയ്യക്ഷരം വിദ്യാഭ്യാസസമ്പന്നനായ ഒരുവനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട പ്രധാന നേട്ടമായി കരുതിയിരുന്നു.

പ്രാചീനകാലത്ത് നല്ല കൈയ്യക്ഷരത്തിൽ എഴുതാനുള്ള കഴിവ് ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷണമായിരുന്നു. എഴുതുന്ന ആളിന്റെ വ്യക്തിത്വവും, സ്വഭാവവും അതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ഭംഗി (Beauty), വേഗത (Speed), വ്യക്തത (Legibility), അനുപാതക്രമം (Proportion) ഇവയാണ് എഴുത്തിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സവിശേഷതകൾ.

എഴുതുന്നത് ഭംഗിയുള്ളതും, ആരേയും ആകർഷിക്കത്തക്ക മനോഹാരിതയും കൈയ്യക്ഷരത്തിനുണ്ടായിരിക്കണം.

വ്യക്തതയോടും, വളരെ വേഗത്തിലും എഴുതുകയും വേണം. വേഗം എഴുതുന്നതിന് കൈയിലെ പേശികൾ വളരെ വേഗം ചലിക്കണം.

വ്യക്തതയോടുകൂടി അക്ഷരങ്ങളെല്ലാം ഒരേ വലുപ്പത്തിൽ എഴുതണം. വരികൾ തമ്മിലുള്ള അകലം ശ്രദ്ധിക്കണം.

3. കരചലനത്തിന്റെ പ്രധാന്യം

കൈകളിലെ പേശികളുടെ ചലനത്തിന് വിധേയമാണ് എഴുതുവാനുള്ള കഴിവ്.

കൈകളിൽ സ്ഥൂലപേശികളും, സൂക്ഷ്മപേശികളും ഉണ്ട്. സ്ഥൂലപേശികൾ നിയന്ത്രണ വിധേയമായതിനു ശേഷമേ സൂക്ഷ്മപേശികൾ നിയന്ത്രണവിധേയമാകുകയുള്ളൂ

രൂപലഘവം കുറഞ്ഞ അക്ഷരങ്ങൾ എഴുതാൻ ശാരീരികമായ യത്നം കൂടുതൽ ആവശ്യമാണ്. പരുപരുത്ത വസ്തുക്കളിലാണ് ആദ്യം എഴുതേണ്ടത്.

സ്ഥൂലങ്ങളായ പേശികളുടെ ചലനത്തിന് സഹായിക്കത്തക്കവിധമാണ് എഴുത്ത് ആരംഭിക്കേണ്ടത്.

ബോർഡിലോ, മണലിലോ എഴുതുമ്പോഴേ ഇത് സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഒന്നും എഴുതി ശീലിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അക്ഷരങ്ങൾ എഴുതാൻ കുട്ടികൾ വിഷമിക്കുന്നു.

വചനാഭ്യസന കാലത്തു തന്നെ പലതും വരയ്ക്കാൻ കുട്ടികളെ ശീലിപ്പിക്കണം. കുട്ടികളുടെ കലാപരമായ കഴിവുകൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താം.

4. അക്ഷരമെഴുത്ത് -വിവിധ രീതികൾ

(1) മണലിലെഴുത്ത്

നവീന മനുശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് മണലിൽ എഴുതുന്ന സമ്പ്രദായം. ദർശനേന്ദ്രിയം, ശ്രവണേന്ദ്രിയം എന്നിവയുടെ സമർത്ഥമായ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടാണ് വിദ്യാഭ്യാസം സാധ്യമാകുന്നത്.

സ്പർശനേന്ദ്രിയത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം ലേഖനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രധാനമാണ്. അതിനാൽ ആദ്യം ചുണ്ടുവിരൽ കൊണ്ട് മണലിൽ എഴുതിക്കണം.

എഴുത്ത് സ്വയം പ്രകടനമായതിനാൽ (Self expression) അക്ഷരം എഴുതാനാണ് കൂട്ടികളെ ആദ്യം പഠിപ്പിക്കേണ്ടത് എന്നാണ് ഡോ. മറിയം മോണ്ടിസ്റ്റോറി പറയുന്നത്.

വിരലുകളിലെ സൂക്ഷ്മപേശികൾ ചലിപ്പിക്കാനുള്ള ശരിയായ കഴിവ് ഇതുമൂലം ഉണ്ടാകുന്നു.

(2) ബോർഡിലെഴുത്ത്

കൂട്ടികളെക്കൊണ്ട് ബോർഡിൽ എഴുതിക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമാണ്. ഓരോ കൂട്ടിക്കും ഓരോ ബോർഡ് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

ബോർഡ് ദൃഢമായ ഒരു വസ്തുവായതിനാൽ അതിൽ എഴുതുമ്പോൾ കൈയ്ക്കും, വിരലുകൾക്കും അധികം ശക്തി നൽകേണ്ടതുണ്ട്.

സ്ഥൂല പേശികളോടൊപ്പം സൂക്ഷ്മപേശികളും ചലിപ്പിക്കാനുള്ള ശരിയായ കഴിവ് ഇതുമൂലം ഉണ്ടാകുന്നു.

(3) സ്റ്റേറ്റിലെഴുത്ത്

സൂക്ഷ്മപേശികൾ ഇഷ്ടം പോലെ ചലിപ്പിക്കാനുള്ള പരിശീലനം സ്റ്റേറ്റിൽ എഴുതി ശീലിച്ചാൽ ലഭിക്കുന്നു.

മണലിലും ബോർഡിലും വരച്ച് പരിചയിച്ച ചിത്രങ്ങളും, വരകളും ആയിരിക്കണം ആദ്യം സ്റ്റേറ്റിൽ വരപ്പിക്കേണ്ടത്. പിന്നീട് അക്ഷരങ്ങൾ എഴുതിക്കാം.

കടലാസ്സിൽ നടത്തേണ്ട ലേഖനാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാരംഭമാണിത്.

സ്റ്റേറ്റ് വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കാതിരുന്നാൽ പല വിഷമതകളും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. രോഗകാരണമായ അനേകം അണുക്കൾ സ്റ്റേറ്റിൽ പറ്റിപ്പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുക സാധാരണയാണ്.

സ്റ്റേറ്റ് വൃത്തിയായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങളും, ഉപദേശങ്ങളും അദ്ധ്യാപകൻ നൽകണം.

(4) കടലാസ്സിലെഴുത്ത്

സ്റ്റേറ്റിൽ എഴുതി പരിശീലനം നേടിയ ശേഷമേ കടലാസ്സിൽ എഴുതിക്കാവൂ.

കടലാസ്സ് മാർദ്ദവമുള്ള വസ്തുവായതിനാൽ എഴുതുമ്പോൾ പെൻസിൽ ഉപയോഗിക്കണം.

പെൻസിൽ പിടിച്ചെഴുതേണ്ട വിധം പ്രത്യേകം പഠിപ്പിക്കണം. ആദ്യമാദ്യം ചിത്രങ്ങളും വരകളും വരപ്പിച്ചിട്ട് അവസാനം അക്ഷരം എഴുതിക്കണം.

(5) കോപ്പിയെഴുത്ത്

രണ്ടാം ക്ലാസ്സുമുതൽ കോപ്പി പുസ്തകം ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങാവുന്നതാണ്.

അക്ഷരങ്ങളുടെ മാതൃക വ്യക്തമായി കോപ്പിയിൽ അച്ചടിച്ചിരിക്കും. അതനുസരിച്ച് കുട്ടികൾ എഴുതണം.

കോപ്പി പുസ്തകങ്ങളുടെ സംവിധാനത്തിൽ ആവശ്യമായ അനുക്രമീകരണം പാലിച്ചിരിക്കണം.

നാലു വരയുള്ളവ, രണ്ടുവരയുള്ളവ, ഒറ്റവരയുള്ളവ എന്നിങ്ങനെ കോപ്പി പുസ്തകം ക്രമീകരിക്കാം.

ആദ്യത്തേതിൽ അക്ഷരങ്ങൾക്ക് സാമാന്യം വലിപ്പമുണ്ടാകും, രണ്ടാമത്തേതിൽ അക്ഷരങ്ങൾക്ക് വലിപ്പം കുറയും.

ഒറ്റവരയുള്ള പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിക്കുന്നത് അവസാന ഘട്ടത്തിലാകണം. ഇതിന് വളരെ യേറെ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

(6) പകർത്തിയെഴുത്ത്

കോപ്പി പുസ്തകത്തിലെ എഴുത്ത് കഴിഞ്ഞാൽ അക്ഷരത്തിന്റെ വ്യക്തതയിലും, ശുദ്ധിയിലും, ന്യൂനത വരാതെ ദ്രുതമായി എഴുതിക്കണം. അത് പകർത്തിയെഴുത്തിലൂടെ സാധിക്കേണ്ടതാണ്.

പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നാണല്ലോ പകർത്തി എഴുതുന്നത്. അതിനാൽ പഠിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഒന്നുകൂടി ഓർമ്മിക്കുന്നതിനും മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും അത് സഹായിക്കുന്നു.

അപ്പർ പ്രൈമറി ഘട്ടം പൂർത്തിയാകുന്നതോടെ പകർത്തിയെഴുത്ത് അവസാനിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് ഇന്ന് വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പൊതുവെ നിലവിലുള്ളത്. സെക്കണ്ടറി ഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനം വരെ പകർത്തിയെഴുത്ത് നടത്തേണ്ടതാണ്.

5. എഴുതുവോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ

എഴുതുവോൾ കുട്ടികളുടെ ശരീരം എങ്ങനെ വിന്യസിക്കണമെന്ന് അവരെ പഠിപ്പിക്കണം.

മടിയിൽ വെച്ചെഴുതുന്നതും, ബെഞ്ചിനു പുറകിൽ മുട്ടുകുത്തിയിരുന്നെഴുതുന്നതും ഒഴിവാക്കണം.

മുകൾവശം അല്പം ചരിഞ്ഞ ചെറിയ എഴുത്തു മേശയിൽ വച്ച് എഴുതിക്കണം. സ്റ്റേറ്റും പുസ്തകവും വച്ച് ഇടതു കൈകൊണ്ട് പിടിച്ച് വലതു കൈകൊണ്ട് എഴുതണം.

സ്റ്റേറ്റും പുസ്തകവും നേരെ വച്ചു വേണം എഴുതാൻ. ഇരിക്കുമ്പോൾ നട്ടെല്ല് വളയരുത്. നിവർന്നിരിക്കണം.

അധികനേരം ഇരുന്നെഴുതുക ക്ലേശകരമാണ്. അതിനാൽ താഴ്ന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ പത്തോ

പതിനഞ്ചോ മിനിറ്റിലധികം എഴുതിക്കരുത്. എഴുതുമ്പോൾ പെൻസിൽ പിടിക്കുന്നതിലും ശ്രദ്ധിക്കണം.

ആദ്യത്തെ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ പെൻസിൽ കൊണ്ടും, അതിനുശേഷം മഷി ഉപയോഗിച്ചും എഴു തിത്തുടങ്ങാം.

6. എഴുത്ത് അഭ്യസിപ്പിക്കാനുള്ള കളിരീതികൾ

1. അക്ഷരനിർമ്മാണം

അക്ഷരാംശം കൊടുത്ത് അക്ഷരങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാം. മഞ്ചാടിക്കുരു, കുന്നി കുരു മുതലായവകൊണ്ട് അക്ഷരങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാവുന്നതാണ്.

2. അക്ഷര പരിവർത്തനം

ഒരക്ഷരം മറ്റൊരക്ഷരമായി മാറ്റാൻ കുട്ടികൾക്ക് കഴിയും. അക്ഷര ഭാഗങ്ങളിൽ വേണ്ട മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയാൽ മതി.

അക്ഷരാംശങ്ങൾ കനമുള്ള വർണ്ണക്കടലാസ്സിൽ വെട്ടിയെടുത്ത് അക്ഷരങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക. അക്ഷരങ്ങൾ വിട്ടെഴുതിയ വാക്കുകൾ എഴുതുക.

7. എഴുതുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന വൈകല്യങ്ങൾ

ഉച്ചാരണത്തിലെന്ന പോലെ അക്ഷരം എഴുതുന്നതിലും കുട്ടികൾ ധാരാളം തെറ്റുകൾ വരുത്തുന്നു.

സംസാരിക്കാനുള്ള കഴിവ് സാമാന്യമായി നേടിയ ശേഷമാണ് അക്ഷരം എഴുതാനുള്ള താൽപര്യം കുട്ടികൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്നത്.

ശബ്ദം പോലെ അനുകരിക്കാൻ എളുപ്പമല്ല അക്ഷരം എഴുത്ത്.

സംസാരിക്കാനുള്ള പ്രാഥമിക പരിശീലനം കുട്ടികൾക്ക് ലഭിക്കുന്നത് ഗൃഹാന്തരീക്ഷത്തിലാണ്.

ഭൂരിപക്ഷം കുട്ടികളും ഔപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിക്കുന്ന ആദ്യഘട്ടത്തിലാണ് ലേഖന വിദ്യയുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നത്. അതിനാൽ വളരെ ശ്രമകരമായ ഉത്തരവാദിത്വമാണ് അദ്ധ്യാപകനുള്ളത്.

കുട്ടികൾ എഴുതുമ്പോൾ അക്ഷരങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്ര വടിവ് ഉണ്ടാവുകയില്ല. അക്ഷരങ്ങൾ തുല്യ വലിപ്പത്തിൽ എഴുതാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുവരും. അക്ഷരങ്ങളും, വാക്കുകളും തുല്യ അകലത്തിൽ ക്രമമായി എഴുതുകയില്ല.

ചിഹ്നം യഥാസ്ഥാനം ചേർക്കുകയില്ല. വരികൾ തമ്മിൽ ശരിയായ അകലം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ചിലക്ഷരങ്ങൾ (ൻ, ശ്, ണ്, ൽ, റി) വരിയുടെ തുടക്കത്തിൽ എഴുതുന്നത് ശരിയല്ല.

ശേഷി കൈവരുത്തുകയാണ് കേട്ടെഴുത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ കേട്ടെഴുതിന് സ്വീകരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ ബോർഡിൽ എഴുതി കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് വായിപ്പിക്കണം. ബോർഡിൽ എഴുതിയത് തുടച്ചു കളഞ്ഞതിനുശേഷം അഭിവാചനം നടത്താം.

കുട്ടികളുടെ സ്റ്റേറ്റുകളോ, ബുക്കുകളോ അദ്ധ്യാപകൻ തന്നെ പരിശോധിക്കുകയും, തെറ്റിച്ച പദങ്ങൾ പലതവണ എഴുതിക്കുകയും വേണം.

10. ചിഹ്നം (Punctuation)

ലേഖനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് ചിഹ്നം. ചിഹ്നത്തെ കുറിച്ച് ശരിയായി അറിവുണ്ടായെങ്കിൽ മാത്രമേ തെറ്റില്ലാതെ അർത്ഥയുക്തമായി എഴുതുന്നതിന് സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

പദഘടനയുടേയും, ആശയത്തിന്റേയും വ്യക്തതയ്ക്ക് ചില ചിഹ്നങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കണം.

പദങ്ങളിലോ, വാക്യങ്ങളിലോ യഥാവസരം ചിഹ്നങ്ങൾ ചേർക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിന് ചിഹ്നം എന്നുപറയുന്നു.

ലേഖനം ആരംഭിക്കുന്നതു മുതൽ ചിഹ്നങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാനും പഠിപ്പിക്കണം.

വാക്യത്തിൽ യഥാസമയത്ത് ചിഹ്നം ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ആശയക്കുഴപ്പം ഉണ്ടാകുമെന്ന വസ്തുത ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെ കുട്ടികളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം.

ബിന്ദു (full stop) എപ്പോഴാണ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതെന്ന് ആദ്യം കുട്ടികളെ ധരിപ്പിക്കണം.

കേട്ടെഴുതിലും, പകർത്തിയെഴുതിലും, രചനയിലും ചിഹ്നങ്ങൾ ശരിയായി ഉപയോഗിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കണം.

ബിന്ദു (Full stop) (.)

പൂർണ്ണ വിരാമം കുറിക്കുന്നു.

വാക്യാവസാനത്തിലും, പ്രത്യേക പദങ്ങൾക്കു പകരം ചുരുക്കി ഉപയോഗിക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങൾക്കു ശേഷവും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഉദാ: യു.എൻ.ഒ.

അക്ഷരം (Coma) (,)

അല്പ വിരാമം കാണിക്കുന്നു.

അംഗവാക്യങ്ങളുടെ അവസാനത്തിലും, ഒരേ സ്വഭാവത്തിൽപ്പെട്ട പല വസ്തുക്കൾ ക്രമത്തിൽ എഴുതുമ്പോഴും, സംബോധനയ്ക്ക് ശേഷവും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

രോധിനി (Semicolon) (;)

അർത്ഥ വിരാമം കാണിക്കുന്നു.

ഉപവാക്യങ്ങൾ വേർതിരിച്ചു കാണിക്കാനും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഭിത്തിക (Colon) (:)

തൂല്യപ്രധാനങ്ങളായ രണ്ട് വാക്യങ്ങളെ വേർതിരിക്കാൻ അവയുടെ നടുവിൽ ചേർക്കുന്ന ചിഹ്നമാണിത്.

വലയം () (Bracket)

അല്ലെങ്കിൽ എന്ന അർത്ഥത്തിന്റെ ചിഹ്നമായിട്ടും, പ്രകൃതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നതും, വാക്യത്തെ ബാധിക്കുന്നതും ആയ സംഗതി ഓർമ്മിപ്പിക്കാനും ചേർക്കുന്ന ചിഹ്നം.

കോഷ്ഠം []

വലയത്തിന്റെ പ്രയോജനം തന്നെയാണ് കോഷ്ഠത്തിനുമുള്ളത്.

കാകു (?) (Question Mark)

ചോദ്യചിഹ്നമാണിത്.

വിക്ഷേപിണി (!) (Exclamation Mark)

വിസ്മയം, സന്തോഷം മുതലായ വികാരങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഉദ്ധരണി (“ ”) (Quotation Mark)

മറ്റൊരാളിന്റെ ആശയം എടുത്തെഴുതുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ ഉദ്ധരണിക്കുള്ളിൽ മറ്റൊരു ഉദ്ധരണി വരുമ്പോഴോ, താരതമ്യേന പ്രാധാന്യം കുറയുമ്പോഴോ ലഘു ഉദ്ധരണി (‘’) (Single Quotation) ചേർക്കുന്നു.

ശൃംഖല (-) (Dash)

ഒരു പദം മുറിച്ചെഴുതുന്നതിനായി കാണിക്കുന്നു.

രേഖ (—)

സംക്ഷേപിച്ചു പറഞ്ഞത് വീണ്ടും വിശദീകരിക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നു.

ബിന്ദു, അക്ഷരം, ഉദ്ധരണി, കാകു, വിക്ഷേപിണി തുടങ്ങിയവയുടെ രൂപവും, അർത്ഥവും നാലാം ക്ലാസ്സിൽ എത്തുന്നതിന് മുമ്പ് പഠിപ്പിക്കണം.

ബാക്കിയുള്ളവ അപ്പർപ്രൈമറി തലത്തിൽ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപസഹാരം

പ്രത്യേക ശിക്ഷണവും നിരന്തരമായ അഭ്യസനവും ലേഖനവിദ്യയ്ക്ക് ആവശ്യമാണ്. കാരണം അതിസങ്കീർണ്ണമായ നിരവധി ഉപനൈപുണികളുടെ സംയോജനമാണ് ലേഖനം. ശരീരത്തിന്റേയും, മനസ്സിന്റേയും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ ഏകോപനം ഇതിനുവേണ്ടിവരും. ഇക്കാരണത്താൽ അദ്ധ്യാപകർ ലേഖനശിക്ഷണം നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ അവധാനതയോടെയും ആത്മാർപ്പണത്തോടെയും പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ പ്രസ്തുത നൈപുണിയിൽ വിജയം കൈവരിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

പഠന പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. പാഠപുസ്തകത്തിൽ ഉള്ളതുപോലെ പകർത്തി എഴുതിക്കുക.
2. പാഠപുസ്തകം നോക്കി കോപ്പി എഴുതിക്കുക.
3. അക്ഷരങ്ങൾ കാർഡ് ബോർഡിൽ വെട്ടിക്കൊണ്ടു വരിക.
4. ഒരു ഖണ്ഡിക നൽകി ചിഹ്നം നിർവ്വഹിക്കുക.

രചന

മുഖവുര

കേൾക്കുക, പറയുക, വായിക്കുക, എഴുതുക എന്നീ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയാണ് ഭാഷാപ്രക്രിയ പൂർണ്ണമാകുന്നത്. സംഭാഷണം, വായന ഇവയേക്കാൾ സാവധാനത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനമാണ് എഴുത്ത്. എഴുതുക എന്നാൽ ചിന്തിക്കുക എന്നാണർത്ഥം. ചിന്തയുടെ സഹായം കൂടാതെ എഴുതുവാൻ സാധ്യമല്ല. തുടർച്ചയായ ഈ പ്രവർത്തനം ചിന്തയെ സുവ്യക്തവും, ശുദ്ധവുമാക്കുന്നു. ചിന്തയും, ആശയവും സ്പഷ്ടമായും, പ്രസന്നമായും ആവിഷ്കരിക്കാനുള്ള കഴിവ് പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ വളരെ ആവശ്യമാണ്. വചോരൂപത്തിലും, ലേഖന രൂപത്തിലും നടത്തുന്ന രചനാഭ്യാസങ്ങൾ ഭാഷ പഠിക്കാനും, അതിന്റെ ഉപയോഗത്തിൽ ആവശ്യമായ പരിശീലനം നേടാനും ഉള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണ്.

1. സാമാന്യതത്വങ്ങൾ

നിർമ്മാണം എന്നാണ് രചന എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം.

രചന എന്നത് ഒരു പ്രകടനമാണ്. വാചിക രൂപത്തിലുള്ളതും, ലേഖന രൂപത്തിലുള്ളതും ആകാം.

മനസ്സിൽ ആശയം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ പ്രകടനം സാധ്യമാകൂ. കുട്ടികളുടെ മനസ്സ് ആശയനിർഭരമാക്കുക എന്നതാണ് രചനാ ബോധനത്തിന്റെ പ്രാരംഭ പ്രവർത്തനം.

കുട്ടികൾക്ക് താത്പര്യമുള്ളതും, ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളായിരിക്കണം രചനാഭ്യാസങ്ങളായി നടത്തേണ്ടത്.

മുഖ്യപാഠപുസ്തകങ്ങളും, ഉപപാഠപുസ്തകങ്ങളും, ആധാരമാക്കിയിരിക്കണം രചനാഭ്യാസനങ്ങൾ നൽകേണ്ടത്.

രചനാഭ്യാസനത്തിന്റെ ഏകകമായി ഗണിക്കേണ്ടത് ഖണ്ഡികയാണ്. ആശയങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ച് ഖണ്ഡികയിൽ ഒതുക്കി നിർമ്മാണം.

കുട്ടികളുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റേയും, കലാബോധത്തിന്റേയും, അറിവിന്റേയും വ്യക്തമായ പ്രകടനമാണ് രചന. കുട്ടികളുടെ സർഗ്ഗാത്മകമായ കഴിവുകൾ വികസിക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം രചനാ സംബന്ധമായി ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷണമാണ്.

2. ഘട്ടങ്ങൾ

1. പുനർനിർമ്മാണ രചന (Reproduction)

താഴ്ന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ പുനർനിർമ്മാണ രചനയാണ് നടത്തുന്നത്.

ബോർഡിൽ എഴുതുന്ന മാതൃകാവാക്യങ്ങൾ പകർത്തുക, പാഠപുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് നല്ലവാക്യ മാതൃകകൾ പകർത്തുക എന്നിവയാണ് പ്രാരംഭത്തിൽ ചെയ്യിക്കാവുന്ന രചനാഭ്യാസങ്ങൾ.

കോപ്പി എഴുതുക, പകർത്തി എഴുതുക, വാക്യങ്ങളിൽ വിട്ടുപോയ പദങ്ങൾ പുരിപ്പിക്കുക മുതലായ അഭ്യാസങ്ങളും ഈ ഘട്ടത്തിൽ നൽകാവുന്നതാണ്.

2. നിയന്ത്രിത രചന (Controlled composition)

അപ്പർ പ്രൈമറി ഘട്ടം മുഴുവൻ നിയന്ത്രിത രചനയാണ് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരം.

നിയന്ത്രിത രചനയിൽ ഭാഷയും, ആശയവും കുട്ടികളുടേത് മാത്രമോ, അധ്യാപകന്റേത് മാത്രമോ അല്ല. ഇരുകൂട്ടരുടേയും സഹകരണത്തോടെയുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമാണിത്.

ഉചിതമായ ചോദ്യങ്ങൾ നൽകി കുട്ടികളുടെ മനസ്സ് ആശയനിർഭരമാക്കണം. ആശയങ്ങൾ സ്വയം മനസ്സിൽ ക്രമീകരിച്ച് ഉത്തരം പറയാൻ കഴിയും വിധം യുക്തമായ ചോദ്യങ്ങളായിരിക്കണം നൽകേണ്ടത്.

എഴുതാൻ തുടങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് ധാരാളം വചനാഭ്യാസങ്ങൾ നൽകേണ്ടതാണ്. അധ്യാപകൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഭാഷാശൈലിയിലും, രീതിയിലും കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് ആശയം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ് നിയന്ത്രിത രചനയുടെ ലക്ഷ്യം.

നിയന്ത്രിത രചനയുടെ പരമമായ ലക്ഷ്യം ആശയങ്ങൾ സ്വന്തം ഭാഷയിൽ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കുട്ടികൾക്ക് കഴിവ് നേടിക്കൊടുക്കുക എന്നതാണ്.

3. സ്വതന്ത്ര രചന (Free composition)

നിയന്ത്രിത രചന, സ്വതന്ത്ര രചനയിലേക്ക് വഴിതെളിക്കണം. ഹൈസ്കൂൾ ഘട്ടത്തിൽ രചന കഴിവുതന്നെ സ്വതന്ത്രമായിരിക്കണം.

സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുന്നതിനും, ആശയങ്ങൾ സ്വന്തം ഭാഷയിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും കുട്ടികളോട് ആവശ്യപ്പെടണം. അവതാരണ രീതി തികച്ചും സ്വതന്ത്രമായിരിക്കണം. അപ്പോൾ ആശയവും പ്രകടനവും തമ്മിൽ കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടുന്നു.

വിഷയ നിർദ്ദേശം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ അധ്യാപകന്റെ ചുമതല നിർവ്വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്ന് വിചാരിക്കരുത്. വാചിക പ്രകടനത്തിന് ഹൈസ്കൂൾ ഘട്ടത്തിൽ പ്രാധാന്യമുണ്ട്.

വിഷയം സംബന്ധിക്കുന്ന രൂപരേഖ നിർമ്മിച്ചാൽ കുട്ടികളുടെ രചനാ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ എളുപ്പമാകും.

കുട്ടികൾ സ്വയം ചിന്തിക്കുകയും, ആശയങ്ങൾ രൂപവത്കരിക്കുകയും, ആവിഷ്കരിക്കുകയും വേണം.

ആശയ വിശദീകരണത്തിന് സഹായിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ വിവരം അധ്യാപകൻ നേരത്തെ നൽകുന്നത് നല്ലതാണ്.

വചന രൂപത്തിലുള്ള രചന ആദ്യവും, പിന്നീട് ലേഖന രൂപത്തിലുള്ള രചനയിലേക്കും കടക്കണം.

വാക്കുകളുടെ ധാരാളിത്തമാണ് ഭാഷണത്തിന് ഉത്തമമെങ്കിൽ, മിതത്വമാണ് ലേഖനത്തിന് നല്ലത്. ഔചിത്യ ബോധം രണ്ടിനും ഉണ്ടാകണം.

ആവർത്തനം ഭാഷണത്തിൽ ചിലപ്പോൾ അഭിലഷണീയമാകാം. അതേസമയം ആവർത്തനം ലേഖനത്തിൽ അസാരസ്യം ഉണ്ടാക്കും.

ഭാഷണത്തിൽ സമുലമായ ആശയ ക്രമീകരണമാണ്. ലേഖനത്തിൽ സൂക്ഷ്മമായ ആശയ ക്രമീകരണവും.

എഴുതുവോൾ വാക്യഘടനയിലും, ഭാഷാശുദ്ധിയിലും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കണം. തെറ്റുകൾ ഉണ്ടാകരുത്.

3. ബോധനരീതി

ഉപക്രമം, അവതാരണം, പുനരവലോകനം, പ്രകടനം എന്നീ ക്രമത്തിൽ വേണം രചനാഭ്യാസനം നടത്തേണ്ടത്.

ഉപക്രമം

ഉപക്രമത്തിൽ ഭാഷണം കൊണ്ടും, ചോദ്യോത്തരം കൊണ്ടും വിഷയം പരിചയപ്പെടുത്താം. ഉദ്ദേശ്യ പ്രസ്താവന ബോർഡിൽ എഴുതണം.

അവതാരണം

കഥയാണ് രചനാവിഷയമെങ്കിൽ കഥ സരളമായും, വ്യക്തമായും അധ്യാപകൻ പറയണം. വിവരണമോ മറ്റോ ആണെങ്കിൽ ക്രമീകരിച്ച ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാം. ഉത്തരങ്ങളിലൂടെ ആശയം വ്യക്തമാക്കണം. കഥയാണെങ്കിൽ കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് പറയിക്കാം.

പ്രകടനം

അധ്യാപകന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ എഴുതണം.

പുനരവലോകനം

എഴുതിയ ആശയങ്ങൾ അധ്യാപകൻ ശരിയായി പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞാലേ രചനാബോധനം പൂർണ്ണമാവുകയുള്ളൂ.

അധ്യാപകൻ രചനകൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കണം. തെറ്റുവരുത്തുവാനുള്ള കാരണം അപഗ്രഥിച്ച് മനസ്സിലാക്കി അത് തിരുത്താനുള്ള പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കും നൽകണം. തിരുത്തിയ രൂപത്തിൽ വീണ്ടും കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് എഴുതിക്കണം.

4. രചനാ മാതൃകകൾ

ക്രമീകൃതമായ രചനാഭ്യാസങ്ങൾ ആരംഭിക്കേണ്ടത് അപ്പർപ്രൈമറി ഘട്ടത്തിലാണ്. കത്ത്, വർണ്ണന, വിവരണം, ആഖ്യാനം, വിപുലനം, സംഗ്രഹണം, പരാവർത്തനം, കഥാപാത്രനിരൂപണം, സാഹിത്യനിരൂപണം, ഉപപാദനം, ഉപന്യാസം, വിവർത്തനം തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട രചനാഭ്യാസങ്ങൾ. കത്ത്, വർണ്ണന, വിവരണം, വിപുലനം, പരാവർത്തനം, സംഗ്രഹണം തുടങ്ങിയവ അപ്പർ പ്രൈമറി തലത്തിലേക്ക് യോജിച്ച അഭ്യാസങ്ങളാണ്.

ആഖ്യാനം, കഥാപാത്രനിരൂപണം, സാഹിത്യ നിരൂപണം, ഉപപാദനം, ഉപന്യാസം, വിവർത്തനം എന്നിവ സെക്കണ്ടറി ഘട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.

പാഠപുസ്തകം ആധാരമാക്കിയും, സ്വതന്ത്രമായും നിർവ്വഹിക്കേണ്ട രചനകൾ ഏതൊക്കെയാണെന്ന് വകതിരിച്ച് നിർണ്ണയിക്കാം.

1. കത്തുകൾ

- * നിത്യജീവിതവുമായി വളരെ ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് കത്തുകൾ.
- * ബന്ധുമിത്രാദികൾക്കയയ്ക്കുന്ന അനൗപചാരിക കത്തുകൾ, വ്യക്തിപരമായ കത്തുകൾ, ഔപചാരിക കത്തുകൾ, ബിസിനസ്സ് കത്തുകൾ, സാഹിത്യസംബന്ധമായ കത്തുകൾ ഇങ്ങനെ വിവിധ രൂപത്തിലും ശൈലിയിലുമുള്ള കത്തുകളുണ്ട്.
- * ബിസിനസ്സ് കത്തുകൾ കാര്യമാത്ര പ്രസക്തമായിരിക്കും, വ്യക്തിപരമായ കത്തുകൾ ഹൃദയബന്ധത്തിന്റെ പ്രകടനമായിരിക്കും.
- * സ്ഥലം, തീയതി, സംബോധന, ഉള്ളടക്കം, സമാപനം, മേൽവിലാസം തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് എല്ലാ കത്തിലും ഒരുപോലെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്.
- * അദ്ധ്യാപകൻ ഓരോഘടകവും, വിശദീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം ബോർഡിൽ എഴുതുകയും വേണം. മഹാൻമാർ എഴുതിയ കത്തുകൾ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്നത് വളരെ പ്രയോജനപ്രദമാണ്.

2. വർണ്ണന

- * പ്രത്യേക ശിക്ഷണം ആവശ്യമായ ഒരഭ്യാസമാണ് വർണ്ണന.
- * ഒരു വസ്തുവിന്റേയോ, സംഭവത്തിന്റേയോ വ്യക്തമായ സ്വരൂപം ചമൽക്കാരപൂർവ്വം വിവരിക്കുന്നതാണ് വർണ്ണന.
- * വർണ്ണവസ്തു നിരീക്ഷണ വിധേയമാക്കിയാലേ വർണ്ണന സജീവവും, സുന്ദരവും, ചൈതന്യാത്മകവും ആകൂ.
- * വാക്കുകൾകൊണ്ടുള്ള ചിത്രരചനയാണ് വർണ്ണന എന്നു പറയാം. ചില ചോദ്യങ്ങളിലൂടെ ആദ്യം വസ്തുവിന്റെ സൂക്ഷ്മാംശങ്ങളിലേക്ക് പഠിതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധ നയിക്കണം.
- * നല്ല സാഹിത്യകൃതികളിൽ നിന്ന് മാതൃകകൾ ഉദ്ധരിക്കണം. ഭാവനാപരമാണ് വർണ്ണന. ശില്പ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന്റെ മികച്ച തെളിവുകൂടിയാണ് വർണ്ണന.
- * ഒരു വസ്തുവോ, സംഭവമോ ഒരാളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ അനുഭൂതിയുടെ സുന്ദരമായ ആവിഷ്കരണമാണ് വർണ്ണന.
- * പദസാധീനവും, ആശയബോധവും ഇല്ലെങ്കിൽ വർണ്ണന വിജയകരമായി നടത്താൻ കഴിയുകയില്ല.

- * വിനോദയാത്ര, ഉത്സവം, മൃഗശാല, ഓണാഘോഷം, വള്ളംകളി, വിദ്യാലയ വാർഷികം, സർക്കസ് പ്രദർശനം, പെരുന്നാൾ എന്നിവ വർണ്ണനയ്ക്ക് നൽകാവുന്ന വിഷയങ്ങളാണ്.

3. വിവരണം (Description)

- * കണ്ടതോ, അനുഭവിച്ചതോ ആയ കാര്യങ്ങളുടെ വിവരക്കുറിപ്പുകളാണ് വിവരണം. യാഥാർത്ഥ്യ ബോധമാണ് വിവരണത്തിന്റെ ജീവൻ.
- * കുട്ടികളുടെ നേരിട്ടുള്ള അനുഭവത്തിൽപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളാണ് വിവരണത്തിന് നൽകേണ്ടത്.
- * പൂവിനെക്കുറിച്ച് വിവരണം തയ്യാറാക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ഓരോ ഭാഗവും പ്രത്യേകം, പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കി വിശദീകരിക്കണം.
- * വർണ്ണന ആന്തരിക ചൈതന്യത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നെങ്കിൽ, വിവരണം ബാഹ്യരൂപങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു.
- * വിദ്യാലയ വാർഷികം, ഗ്രാമീണ ജീവിതം, ഓണാഘോഷം, യുവജനോത്സവം, പഠനയാത്ര, വെള്ളപ്പൊക്കം, വേനൽക്കാലക്കെടുതി, ഉത്സവം എന്നിവ വിവരണത്തിന് നൽകാവുന്ന വിഷയങ്ങളാണ്.

4. ആഖ്യാനം (Narration)

- * കേട്ടുമനസ്സിലാക്കിയതോ, വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയതോ ആയ കാര്യങ്ങൾ സ്വന്തമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിനാണ് ആഖ്യാനം എന്നുപറയുന്നത്. കഥ, യാത്രാവിവരണം, ആത്മകഥ എന്നിങ്ങനെ ആഖ്യാനം വിവിധ രീതിയിലുണ്ട്.
- * ആഖ്യാനം ഒരു കലയാണ്. അതിനാൽ അതുകൈവശമാകണമെങ്കിൽ പരിശീലനം വേണം.
- * കഥ പൂർത്തിയാക്കാൻ പറയാം. അപൂർണ്ണമായ കഥ പൂർത്തിയാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാം. ഒരു കഥ ആസ്പദമാക്കി മറ്റൊരു കഥ രചിക്കാവുന്നതാണ്.
- * കുട്ടികളുടെ ഭാവനാശക്തിയും, ഓർമ്മശക്തിയും വികസിപ്പിക്കുകയായിരിക്കണം ആഖ്യാനത്തിന്റെ മുഖ്യലക്ഷ്യം.

5. ചിത്രരചന (Picture composition)

- * ആശയങ്ങൾ വിശദമാക്കാൻ ചിത്രം ഉപകരിക്കും. കുട്ടികൾക്ക് വളരെ ഇഷ്ടമാണ് ചിത്രങ്ങൾ. പല രചനാ രീതികൾക്കും ചിത്രങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താം.
- * മനോഹരമായ പ്രകൃതിദൃശ്യങ്ങൾ, മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ ഇവയുടെ ചിത്രങ്ങൾ ക്ലാസ്സിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച് അവ വിവരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്.
- * വലിപ്പവും, വർണ്ണങ്ങളും ഉള്ള ചിത്രങ്ങൾ ക്ലാസ്സിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച് ആദ്യം കഥ പറയിക്കാം. പിന്നീട് എഴുതിക്കാം.

- * ചിത്രങ്ങളിലൂടെ ആവിഷ്കരിച്ച ആശയങ്ങളും, ഭാവപ്രകടനങ്ങളും ഭാഷയിലേക്ക് ഈ വിധത്തിൽ പരിവർത്തിപ്പിക്കാം.

6. സംക്ഷേപണം (Epitome)

- * മൗനമായി വായിച്ച് ആശയം ഗ്രഹിക്കുക, ഗ്രഹിച്ച ആശയം സംക്ഷിപ്തമായി പ്രകടിപ്പിക്കുക. ഇതാണ് സംക്ഷേപണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.
- * പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള പ്രവർത്തനമാണിത്. ഔദ്യോഗിക രംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കും, പത്രപ്രവർത്തകർക്കും വളരെ ഉപയോഗപ്രദമാണ്.
- * എത്ര വിപുലമായ ആശയവും സംക്ഷേപിച്ച് അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിവ് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.
- * വായിച്ച് ഗ്രഹിക്കുക, സംഗ്രഹിക്കുക, പ്രകാശിപ്പിക്കുക ഇത്രയുമാണ് സംക്ഷേപണത്തിലെ പ്രക്രിയകൾ. വളരെ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കേണ്ട അഭ്യാസമാണിത്.

7. വിപുലനം - വിസ്തരണം (Expansion)

- * സംക്ഷേപണത്തിന് വിപരീതമായ പ്രവർത്തനമാണ് വിപുലനം. അർത്ഥഗർഭമായ വാക്യമോ, ആപ്തവാക്യമോ വിശദീകരിക്കുകയാണ് ഇതിന്റെ സ്വഭാവം.
- * ആശയം വിശദീകരിക്കാൻ യുക്തിപൂർവ്വമായ പഠനവും, ചിന്തയും ആവശ്യമാണ്. വ്യഥാസമുലമാകരുത് വിശദീകരണം.
- * പഴഞ്ചൊല്ലുകളും, മഹത്വചനങ്ങളും വിപുലനത്തിന് നൽകാം. ഉദാ: മിന്നുതെല്ലാം പൊന്നല്ല, സത്യമേവജയതേ.

8. പരാവർത്തനം (Paraphrasing)

- * ശ്ലോകമോ, കവിതാഭാഗമോ അർത്ഥഭംഗി നഷ്ടപ്പെടാതെ നല്ല ഗദ്യത്തിൽ എഴുതുന്നതിനാണ് പരാവർത്തനം എന്നുപറയുന്നത്.
- * പദ്യം അന്വയിച്ച് അതിലെ പദങ്ങൾക്കു പകരം ഇതര പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ഗദ്യമാക്കിയാൽ പരാവർത്തനമാകുകയില്ല.
- * പൂർണ്ണമായ ആശയാവിഷ്കരണത്തിനാവശ്യമായതിൽ കവിഞ്ഞ് ഒരു വാക്കുപോലും ഉപയോഗിക്കരുത്.
- * പരാവർത്തനത്തിൽ വ്യാഖ്യാനമല്ല വേണ്ടത്.മൂലപ്രമേയത്തിൽ ഇല്ലാത്ത ആശയങ്ങൾ പരാവർത്തനത്തിൽ ഉണ്ടാകരുത്.
- * ഗദ്യവും പരാവർത്തനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

9. നാടകീയ സംഭാഷണം (Dramatic Dialogue)

- * കഥകളേയും, സാങ്കല്പിക സംഭവങ്ങളേയും ആധാരമാക്കി നാടകീയ സംഭാഷണങ്ങൾ എഴുതിക്കാം. പാഠപുസ്തകം അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇത് നടത്താവുന്നതാണ്.

10. അന്യാഖ്യാനം (Indirect Speech)

- * സാക്ഷാൽ സംഭാഷണം അന്യാഖ്യാനമായി മാറ്റാനുള്ള രചനാഭ്യാസങ്ങൾ നൽകാവുന്നതാണ്. അന്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉത്തമപുരുഷ സർവ്വനാമത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് പ്രഥമ പുരുഷ സർവ്വനാമങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു.
- * പാഠപുസ്തകത്തിലെ നാടക പാഠങ്ങൾ ഇതിന് ഉപയോഗിക്കാം.

11. സങ്കല്പസംഭാഷണങ്ങൾ (Imaginary Conversations)

- * രണ്ടു മഹാൻമാർ തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്നു എന്നു സങ്കല്പിച്ച് അവരുടെ സംഭാഷണം രേഖപ്പെടുത്താം. അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളായിരിക്കണം സംഭാഷണ വിഷയം.
- * കുട്ടികളുടെ സങ്കല്പ ശക്തിയും, വിഭാവനാശക്തിയും വികസിക്കുന്ന ഒരഭ്യാസമാണിത്.

12. സ്വഭാവനിരൂപണം

- * കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവം അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളേയും, ചിന്തകളേയും ആധാരമാക്കി വിലയിരുത്തുകയാണ് സ്വഭാവ നിരൂപണം കൊണ്ട് സാധിക്കുന്നത്.
- * ആദ്യമായി നോവലോ, കഥയോ മനസ്സീരുത്തി വായിക്കണം.
- * ഓരോ കഥാപാത്രത്തെ പറ്റിയും വ്യക്തമായ ബോധം ഉണ്ടാകണം. കഥാപാത്രത്തിന്റെ നേരിയ ചലനങ്ങൾപോലും വസ്തുനിഷ്ഠമായി അപഗ്രഥിക്കണം.
- * ഗുണങ്ങൾ മാത്രം എടുത്തു കാണിക്കുന്നതല്ല സ്വഭാവ നിരൂപണം.
- * ഓരോ സ്വഭാവഗുണത്തിനും മറ്റൊന്നിനോടുള്ള ബന്ധം എന്താണ്? അതു കഥാപാത്രത്തിന്റെ ജീവിതത്തേയും ഇതര കഥാപാത്രങ്ങളേയും സാമൂഹിക ചലനങ്ങളേയും എങ്ങനെയെല്ലാം ബാധിക്കുകയും, സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതെല്ലാം പരിശോധിക്കണം.
- * കഥാപാത്രത്തിന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങൾ നിഷ്പക്ഷമായ വിമർശന ബുദ്ധിയോടുകൂടി സമീപിക്കുമ്പോഴാണ് ഉത്തമസ്വഭാവ നിരൂപണം എഴുതാൻ കഴിയുന്നത്.

13. സാഹിത്യവിമർശനം (Literary Criticism)

- * സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രധാനശാഖയാണ് സാഹിത്യനിരൂപണം.
- * സാഹിത്യകൃതികൾ പരിശോധിച്ച് വിലയിരുത്തുകയാണ് അതിന്റെ സ്വഭാവം.
- * ആഴമുള്ള വായനയും ഉണർന്ന ചിന്തയും വിമർശകന് ആവശ്യമുള്ള ഗുണങ്ങളാണ്.

അതുമാത്രമല്ല നിഷ്പക്ഷമായ സമീപനമാണ് വേണ്ടത്.

- * ഗ്രന്ഥകാരൻ, കാലം, കഥാവസ്തു, പ്രതിപാദന രീതി, മനുഷ്യജീവിതബന്ധം, സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനം ഇവയെ ആസ്പദമാക്കി ലഘു വിമർശനങ്ങളാണ് ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സിൽ നടത്താവുന്നത്.

14. ഉപപാദനം

- * വിവിധാഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്ന വിഷയം ശരിയായി അപഗ്രഥിച്ച് സ്വാഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനാണ് ഉപപാദനം എന്നുപറയുന്നത്. അപ്പോൾ യുക്തമായ ഒരു വിഷയം വേണം.
- * ശരിയായി അപഗ്രഥിക്കുകയും, അതിൽ നിന്ന് സ്വാഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിക്കുകയും. അത് വ്യക്തമായി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും വേണം.
- * യുക്തിയുടെ സഹായത്തോടെയാണ് ഇത് പ്രധാനമായും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. ഗുണദോഷങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയാനുള്ള ശ്രമവും കൂടിയേ തീരൂ. വാദപ്രതിവാദത്തിലൂടെ ആശയങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാം.
- * സമാനധർമ്മികളും, യുക്തി ജന്യങ്ങളും, അഭിപ്രായ ഭിന്നതകൾ ഉള്ളവയും ആയ വിഷയങ്ങളാണ് ഉപപാദനത്തിന് നൽകേണ്ടത്.
- * വാദപ്രതിവാദം ഉപപാദനം കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാക്കാൻ വഴിതെളിക്കും.
- * പ്രമേയാവതരണം, പ്രമേയാപഗ്രഥനം, സ്വാഭിപ്രായസ്ഥാപനം എന്നീ മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങളാണ് ഉപപാദനത്തിനുള്ളത്. ചിന്താപരമായ ഉണർവ് ഉപപാദനത്തിന് ആവശ്യമാണ്.

15. ഉപന്യാസം (Essay)

- * ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിൽ Essay എന്നുപറഞ്ഞാൽ മനസ്സിന്റെ അയഞ്ഞമട്ടിലുള്ള നിർഗമനമാണ്.
- * ഒരു വിഷയത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളും, ആഴത്തിൽ പരിശോധിച്ച് തയ്യാറാക്കുന്ന ചിന്താപ്രധാനമായ ലേഖനമാണ് Essay.
- * വ്യക്തിപരമായ താല്പര്യങ്ങളും, നിരഭേദങ്ങളുമാണ് എസ്സേയെ ചൈതന്യവത്താക്കുന്നത്.
- * അയഞ്ഞമട്ടിലുള്ള ലേഖനമല്ല മലയാളത്തിൽ ഉപന്യാസം. ചിന്തിച്ച്, സാമാന്യം വിശദമായി ഒരു വിഷയം അപഗ്രഥിച്ച് എഴുതുന്ന ലേഖനത്തിന് ഉപന്യാസം എന്നുപറയുന്നു.
- * ഏതെങ്കിലും സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ച് ആസ്വാദനം എഴുതിക്കുക, നാടകം കഥാരൂപത്തിലാക്കുക, കഥനാടകമാക്കുക, കവിതാഭാഗമോ, കഥാഭാഗമോ നൽകി ചിത്രം വരയ്ക്കുക തുടങ്ങിയ സർഗ്ഗാത്മക കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കാനും, വികസിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള അഭ്യാസങ്ങൾ രചനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം.

- * ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ ഉപന്യാസ രചന നടത്താം. ഉപക്രമം, ആശയവിശദീകരണഘട്ടം, ഉപസംഹാരം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നുഘട്ടങ്ങൾ ഒരു ഉപന്യാസത്തിന് ഉണ്ടായിരിക്കും. ഉപന്യാസത്തിലെ പ്രധാനഭാഗമാണ് ആശയവിശദീകരണ ഘട്ടം. ഉപസംഹാരത്തിൽ അതുവരെ ചർച്ച ചെയ്ത ആശയങ്ങൾ പുനരവലോകനം ചെയ്ത് ഒന്നോ രണ്ടോ ഖണ്ഡികയിൽ ഒതുക്കി നിർത്തുന്നു.
- * ഉപന്യാസത്തിന് രൂപ ഭംഗി ഉണ്ടായിരിക്കണം. അർത്ഥയുക്തമായ വാക്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയായിരിക്കണം ഖണ്ഡികകൾ. നല്ല ഭാഷാശൈലി പ്രയോഗിക്കണം.
- * ആശയങ്ങൾ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടുത്തി വിശദീകരിക്കണം. ഒന്ന് മറ്റൊന്നിനോട് ബന്ധമില്ലാതെ അയഞ്ഞമട്ടിലാകരുത്.
- * ചിന്തയുടെ ക്രമീകൃതമായ ബഹിർസ്ഫുരണമാണ് ഉപന്യാസം. ഈ വസ്തുത കണക്കിലെടുത്തായിരിക്കണം അഭ്യാസങ്ങൾ നൽകേണ്ടത്.

16. വിവർത്തനം (Translation)

- * ഇന്നു വിവർത്തനത്തിന് അഥവാ പരിഭാഷയ്ക്ക് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വളരെയേറെ സ്ഥാനമുണ്ട്.
- * ലോകപൗരനായി വളർന്നു വികസിക്കുകയാണ് മനുഷ്യൻ. വിവിധ ഭാഷകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിദ്യാഭ്യാസ പുരോഗതിക്കെന്നപോലെ സാഹിത്യപുരോഗതിക്കും ആവശ്യമാണ്. ലോകവിജ്ഞാനം ഒരു ഭാഷയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നില്ല. വിവിധ ഭാഷകളിൽ ചിത്രീകരിക്കുകയാണത്.
- * അതിനാൽ വിജ്ഞാനവും, മനുഷ്യസംസ്കാരവും ജീവിത ബോധവും ഒരു ഭാഷയിൽ നിന്ന് അടുത്ത ഭാഷയിലേക്ക് പകരണം. ലോകപുരോഗതി ഇപ്രകാരം മാത്രമേ കൈവരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.
- * ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നും, സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നും ഉള്ള വിവർത്തനങ്ങളാണ് മലയാള സാഹിത്യത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിയത്.
- * ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നും മലയാളത്തിലേക്കുള്ള തർജ്ജമയ്ക്കാണ് മുൻഗണന നൽകുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ് രാഷ്ട്രാന്തരീയ ഭാഷയായതിനാൽ ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങളിലും, പൊതുവിജ്ഞാന ശാഖകളിലും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും, ഇന്ന് നമുക്ക് ലഭ്യമായ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയവയാണ്.
- * വിവർത്തനം രണ്ടു വിധത്തിലുണ്ട്. പദാനുപദ വിവർത്തനവും, ആശയപ്രധാനവിവർത്തനവും.
- * ഓരോ ഇംഗ്ലീഷ് പദത്തിനും, തത്തുല്യമായ മലയാളപദം കണ്ടുപിടിച്ചു ചെയ്യുന്ന തർജ്ജമയാണ് പദാനുപദതർജ്ജമ. വളരെ പ്രയാസകരമാണ് ഈ രീതി. പദങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഉണ്ടായെന്ന് വരികയില്ല.

- * വ്യത്യസ്തമാണ് ആശയപ്രധാനമായ പരിഭാഷ. ഇംഗ്ലീഷിലെ ആശയങ്ങൾ ശരിയായി ഉൾക്കൊണ്ടതിനുശേഷം ആ ആശയങ്ങളുടെ അർത്ഥവും, സൗന്ദര്യവും നഷ്ടപ്പെടാത്തവിധം മലയാളത്തിൽ എഴുതണം. ഒരു വാക്യത്തിന്റെ ആശയം ഒന്നിലധികം വാക്യങ്ങളിൽ കൂടി മാത്രമേ ചിലപ്പോൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയൂ.
- * ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്ന് ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുക. ആ ആശയം ആവിഷ്കരിക്കത്തക്ക പദങ്ങളും വാക്യങ്ങളും മലയാളത്തിൽ കണ്ടെത്തി അതാവിഷ്കരിക്കുക. ഇതാണ് ആശയപ്രധാന വിവർത്തനത്തിന്റെ സ്വഭാവം.
- * ചിന്തയും, ഔചിത്യബോധവും, ഭാഷാപരമായ കഴിവും ഇതിനാവശ്യമാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള വിവർത്തനമാണ് കൂടുതൽ ആസ്വാദ്യകരവും, പ്രയോജനകരവും.
- * വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ ആശയത്തിന് കോട്ടം തട്ടാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.
- * സാർവ്വദേശീയ സാങ്കേതിക പദങ്ങളും, പ്രയോഗത്തിലൂടെ സുപരിചിതമായ ഇതര ഭാഷാ പദങ്ങളും അതേപടി മലയാളത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാം. ഈ രീതിയിലുള്ള തർജ്ജമയ്ക്ക് സ്വതന്ത്ര വിവർത്തനം എന്നു പറയുന്നു.
- * മലയാളത്തിൽ നിന്ന് മറ്റു ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യാനുള്ള പരിശീലനവും നൽകണം.
- * ആറാം തരത്തിൽ വിവർത്തന പരിശീലനത്തിന്റെ പ്രാരംഭം കുറിക്കാം. ആദ്യം കൊച്ചുകൊച്ചു വാക്യങ്ങൾ നൽകണം. തുടർന്ന് ചെറിയ കഥാഭാഗങ്ങൾ നൽകാം.
- * ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ കൊച്ചു കഥകൾ, ലഘുപ്രഭാഷണങ്ങൾ, ഏതെങ്കിലും ഒരാശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഖണ്ഡിക എന്നിവ വിവർത്തനത്തിന് നൽകാവുന്നതാണ്.
- * ഉയർന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ അധ്യേതാക്കളുടെ സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഉത്തേജനം ലഭിക്കുന്ന വിധത്തിലായിരിക്കണം അഭ്യാസങ്ങൾ നൽകേണ്ടത്.
- * സർഗാത്മക കഴിവുകൾ ഉള്ള കുട്ടികൾ എല്ലാ ക്ലാസ്സുകളിലും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ ഇത്തരം കഴിവുകൾ പരിപോഷിപ്പിക്കേണ്ടത് അധ്യാപകരുടെ കടമയാണ്.
- * കവിതകൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുമ്പോഴാണ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. വൃത്തനിഷ്ഠമായ കവിതകൾ അതേമട്ടിൽ ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യാനാവില്ല.
- * ഓരോ ഭാഷയുടേയും, ശൈലിയും ഘടനയും മനസ്സിലാക്കി വിവർത്തനം നടത്തണം. പ്രായോഗിക പരിശീലനം ശരിയായി ലഭിച്ചാലേ ഈ പ്രവൃത്തി വിജയകരമാകുകയുള്ളൂ. തൊഴിൽ പരമായ പരിശീലനം കൂടിയാണിത്.

17. ചർച്ച

- * ഉപരിപ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിൽ (upper primary stage) ആരംഭിക്കാവുന്ന വചനാഭ്യാസമാണ് ചർച്ചകൾ.

- * ലഘുവായ വിഷയങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചർച്ചകൾ നടത്താവുന്നതാണ്.
- * ആറാം ക്ലാസ്സിൽ നിന്ന് ചർച്ചകൾ ആരംഭിക്കാവുന്നതാണ്. ക്ലാസ്സുകൾ ശുപ്തകളായി വിഭജിക്കുന്നത് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാണ്.
- * അധ്യാപകൻ പൊതുവായ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുകയും, ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ യഥാ വസരം നൽകുകയും വേണം.
- * ചർച്ചയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ നേരത്തെ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കണം.
- * അതോടൊപ്പം റഫറൻസിനുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ശരിയായ വിവരങ്ങളും അധ്യാപകൻ നൽകണം.
- * സന്മാർഗ്ഗബോധം, ചുമതലാബോധം, വായനാശീലം തുടങ്ങിയവ വളർത്തത്തക്ക വിഷയങ്ങൾ ചർച്ചയ്ക്കായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് ഏറ്റവും നന്നാണ്.
- * രാഷ്ട്രപുനർനിർമ്മാണത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള പങ്ക്, ഗ്രാമപുരോഗതിക്ക് വേണ്ടി ചെയ്യേണ്ട സേവനങ്ങൾ, ഇഷ്ടപ്പെട്ട ജീവിതവൃത്തി, ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട പുസ്തകം, ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട വൃത്തി, ഇഷ്ടപ്പെട്ട കളി ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം.

ഉപസംഹാരം

കുട്ടികളുടെ താല്പര്യത്തിനനുസരിച്ചുള്ളതും ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുമായ വിഷയങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടത്. ഏതു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചായാലും ആശയങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ച് പരസ്പര ബന്ധം മൂലം ഒന്നിച്ചു നിൽക്കേണ്ടവ ഒരു ഖണ്ഡികയിൽ ഒരുക്കണം. കുട്ടികളുടെ അറിവിന്റേയും, വ്യക്തിത്വത്തിന്റേയും സർഗ്ഗാത്മതയുടെയും പ്രകടനമാണ് രചന. അതുകൊണ്ട് രചനാ സംബന്ധമായി അവർക്ക് വേണ്ടത്ര ശിക്ഷണം ലഭിക്കാൻ അവസരങ്ങൾ ഒരുക്കേണ്ടത് അധ്യാപകന്റെ കടമയാണ്.

പഠനപ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. വർണ്ണന നിർവ്വഹിക്കുക.
2. വിവരണം തയ്യാറാക്കുക.
3. ചിത്രരചന, കാർട്ടൂൺ തുടങ്ങിയവ തയ്യാറാക്കുക.
4. സ്വഭാവ നിരൂപണം ചെയ്യുക.

മൂല്യനിർണ്ണയം

മുഖവുര

മൂല്യനിർണ്ണയം എന്നത് എന്തിന്റെയെങ്കിലും മൂല്യം ശാസ്ത്രീയമായി നിർണ്ണയിക്കുന്ന പ്രക്രിയ ആണ്. ഉന്നമാക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ സാക്ഷാത്കാരമോ, പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന നിശ്ചിത സവിശേഷതകളോ ആയിരിക്കും മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന് ആധാരം.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിലാകുമ്പോൾ, നേരത്തെ ഉന്നമാക്കിയിരിക്കുന്ന ബോധനോദ്ദേശ്യങ്ങൾ എത്രത്തോളം കൈവരിച്ചു എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പഠിതാക്കളുടെ പ്രകടനം വിലയിരുത്തുന്നു.

1. മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന്റെ ധർമ്മങ്ങൾ

1. മൂല്യനിർണ്ണയം

മൂല്യനിർണ്ണയത്തിലൂടെ ഉന്നമാക്കിയ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിൽ തങ്ങൾ എത്രത്തോളം നേട്ടം കൈവരിച്ചു എന്ന് അധ്യാപകർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. മറ്റൊരു രീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ അധ്യാപനത്തിൽ തങ്ങൾ എത്രത്തോളം വിജയിച്ചു എന്ന് അവർക്ക് കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയും.

2. മൂല്യനിർണ്ണയം വഴി ബോധനോദ്ദേശ്യങ്ങൾ കൂടുതൽ വിശദമാക്കുന്നു

ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയാണ് മൂല്യനിർണ്ണയം നടത്തുന്നത്. ഈ ഉദ്ദേശ്യാധിഷ്ഠിത മൂല്യനിർണ്ണയത്തിലൂടെ അധ്യാപകന് ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളിൽ വ്യക്തമായ ഉൾക്കാഴ്ച ലഭിക്കുന്നു. കാരണം ഈ ഉള്ളടക്കത്തെ പ്രാവർത്തികമാക്കാനുള്ള വ്യവഹാരങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ അപഗ്രഥിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ അപഗ്രഥനം ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെത്തന്നെ സുതാര്യമാക്കുന്നു.

3. മൂല്യനിർണ്ണയം പഠിതാക്കളിൽ അഭിപ്രേരണ ജനിപ്പിക്കുന്നു

തങ്ങൾ തുടർച്ചയായി വിലയിരുത്തപ്പെടും എന്നറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് കുട്ടികൾ പഠനഭാഗങ്ങൾ നന്നായി പഠിക്കുന്നു. മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന് നൽകുന്ന ശോധകങ്ങൾ അതാതു വിഷയത്തിന്റെ പഠ്യക്രമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് തയ്യാറാക്കുക. തന്മൂലം മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും വിജയം ഉറപ്പാക്കാൻ വേണ്ടി വിഷയം ആഴത്തിൽ പഠിക്കാൻ പഠിതാക്കൾ പ്രേരിതരാകുന്നു.

4. മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകാനാവുന്നു

മൂല്യനിർണ്ണയത്തിലൂടെ വ്യക്തിവ്യത്യാസം പ്രകടമാവുന്നു. പ്രത്യേക പ്രയാസങ്ങൾ കണ്ടെത്തി നിദാന നിർണ്ണയം നടത്താനും സാധിക്കുന്നു. തന്മൂലം വിദ്യാഭ്യാസമാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നതിനും

മൂല്യനിർണ്ണയം സഹായകമായിത്തീരുന്നു. ശേഷികൾ വിലയിരുത്തുക വഴി കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസപരവും തൊഴിൽപരവുമായ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകാം.

5. മൂല്യനിർണ്ണയം പാഠ്യപദ്ധതി പരിഷ്കരണത്തിന് സഹായകമാവുന്നു

ലോകം അതിവേഗം പുരോഗമിക്കുകയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങളും തന്ത്രങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്നു. പാഠ്യപദ്ധതി നിശ്ചലമായി നിലനിൽക്കില്ല എന്നാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അത് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഈ മാർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് ദിശാബോധം നൽകാൻ മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന് കഴിയും.

6. സ്ഥാനനിർണ്ണയം നടത്താൻ കഴിയുന്നു

പഠനനേട്ടങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഓരോ പഠിതാവും തന്റെ സംഘത്തിൽ ഏതു നില വാരത്തിൽ നിലക്കുന്നു എന്ന് കണ്ടെത്തി സ്ഥാനനിർണ്ണയം നടത്താനാവും.

7. പ്രവചനത്തിന് വഴിയൊരുക്കുന്നു

മൂല്യനിർണ്ണയ ഫലങ്ങൾ അപഗ്രഥിച്ച് ഓരോ പഠിതാവും പഠനശാഖകളിലോ തൊഴിൽ രംഗത്തിലോ എത്രമാത്രം വിജയിക്കും എന്ന് പ്രവചിക്കാൻ കഴിയും.

2. മാപനവും മൂല്യനിർണ്ണയവും

മാപനം എന്തിന്റെ എങ്കിലും അളവ് നിർണ്ണയിക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണ്. മൂല്യനിർണ്ണയം എന്തിന്റെ എങ്കിലും മൂല്യം നിർണ്ണയിക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണ്. ഒരു ഉദ്ദേശ്യം എത്രമാത്രം നേടിയെന്നോ ഒരു വസ്തുവിന് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഗുണം എത്രമാത്രം അതിൽ കാണപ്പെടുന്നു എന്നോ പരിശോധിക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണത്.

മാപനം, മൂല്യനിർണ്ണയം എന്നീ സംജ്ഞകൾ പലപ്പോഴും പര്യായപദങ്ങളായി പ്രയോഗിച്ച് കാണാറുണ്ട്. ഈ രണ്ടു സംജ്ഞകൾക്കും പൊതുവായ ചില ഘടകങ്ങൾ കാണാനാകും. അതേസമയം, അവ പല കാര്യങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്.

ഉദാഹരണമായി ഒരു കുട്ടി ഒരു പരീക്ഷയിൽ 35 ശതമാനം മാർക്കു നേടി എന്ന് സങ്കൽപ്പിക്കുക. ഈ സംഖ്യ കുട്ടിയുടെ സിദ്ധിയുടെ വ്യക്തമായ ഒരു ചിത്രം നൽകുന്നുണ്ടോ ? നേടിയ മാർക്ക് ഉയർന്നതെന്നോ മോശമെന്നോ പറയാനാവില്ല. അത് തൃപ്തികരമോ അല്ലയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കാനാവില്ല എന്നാണ് സാധാരണഗതിയിൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ മാത്രമേ അത്തരത്തിലുള്ള വിധികൾ നൽകാനാവൂ. അതേ സമയം ഈ 35, മൊത്തമുള്ള 50-ൽ ആണ് നേടിയത് എന്ന് കൂടി അറിഞ്ഞാൽ അളവ് കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമായേക്കും . എന്നാൽ അപ്പോഴും ആ നേട്ടം തൃപ്തികരമോ അല്ലയോ എന്ന് തീർച്ച പറയാനാവില്ല.

പാഠ്യവസ്തു പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ പരിണിതഫലം എന്തായിരിക്കണം എന്ന പ്രതീക്ഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു വിധി പ്രഖ്യാപനം സാധ്യമാവുകയുള്ളൂ. മറ്റൊരു രീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ അത്തരം പ്രസ്താവനകൾ, മുൻകൂട്ടി നിർണ്ണയിച്ച ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ നടത്താനാവൂ.

ഒരു നൈപുണ്യത്തിൽ ആറുശതമാനം നേട്ടമാണ് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, അതിൽ മുപ്പത്തിഅഞ്ച് എന്ന സിദ്ധി തൃപ്തികരമെന്ന് പറയാനാവില്ല. അതായത് വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിലയിരുത്തൽ മുൻ നിശ്ചയിച്ച ലക്ഷ്യങ്ങൾ എത്രത്തോളം സാക്ഷാത്കരിച്ചു എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ നടത്താനാവൂ. ഇത്തരത്തിലുള്ള വിലയിരുത്തലാണ് മൂല്യനിർണ്ണയം എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്.

മാപനവും മൂല്യനിർണ്ണയവും-ഒരു താരതമ്യപഠനം

മാപനം

മൂല്യനിർണ്ണയം

1. മാപനം പാരിമാണികമാണ്. ഉദ്ദേശ്യം, ഭൂതഭാവങ്ങൾ എന്നിവ പരിഗണിക്കാതെ എത്രമാത്രം എന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. വർത്തമാനകാലം മാത്രമേ അത് പരിഗണിക്കുകയുള്ളൂ.
2. മാപനം വസ്തു നിഷ്ഠവും വ്യക്തി പരിഗണനയ്ക്ക് അതീതവുമാണ്. അളക്കുന്ന വ്യക്തി മാറിയാലും അളവ് മാറുന്നില്ല.
3. മാപനം സൂക്ഷ്മവും, ശാസ്ത്രീയവുമാണ്.
4. മാപനം അനസ്യൂത പ്രക്രിയയല്ല സാമ്പർഭികമാണ്. കുട്ടികളുടെ സിദ്ധി അളന്നു നിർണ്ണയിക്കാൻ വല്ലപ്പോഴും മാത്രമാണ് ശോധകങ്ങൾ നൽകുന്നത്.
5. മാപനം മൂല്യനിർണ്ണയത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല.
6. മാപനത്തിന്റെ അർത്ഥ വ്യാപ്തി പരിമിതമാണ്.

- മൂല്യനിർണ്ണയം മൂല്യങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും ഗുണാത്മകമായ നിർണ്ണയനം ആണ്. ലക്ഷ്യങ്ങൾ, ഭൂത വർത്തമാന ഭാവങ്ങൾ എന്നിവയെ ആസ്പദമാക്കി എത്ര നന്നായി എന്ന് കണ്ടെത്താനുള്ള ശ്രമം.
- മൂല്യനിർണ്ണയം നല്ലൊരളവുവരെ ആത്മ നിഷ്ഠമാണ്. വ്യക്തിയുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ അതിൽ പ്രതിഫലിക്കും.
- മൂല്യനിർണ്ണയം വിശകലനാത്മകവും ദാർശനികവുമാണ്.
- മൂല്യനിർണ്ണയം അനസ്യൂത പ്രക്രിയയാണ്. അദ്ധ്യാപകർ കുട്ടികളെ തുടരെ വിലയിരുത്തുന്നു. ശോധകങ്ങൾ നൽകുന്നതിനു പുറമെ നിരീക്ഷണം, മുഖാമുഖം, സോഷ്യോമെട്രി തുടങ്ങി മറ്റു സങ്കേതങ്ങളും ഇതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.
- ശരിയായ മൂല്യനിർണ്ണയം ശരിയായ മാപനത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.
- മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി അനന്തമാണ്.

3 മൂല്യനിർണ്ണയരീതികൾ-സംരചനാ മൂല്യനിർണ്ണയവും ആത്യന്തിക മൂല്യനിർണ്ണയവും

(Formative and Summative Evaluation)

1. സംരചനാ മൂല്യനിർണ്ണയം (Formative Evaluation)

പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ, പഠനം സുഗമമാക്കാൻ വേണ്ടി, ഉള്ളടക്കത്തെ ചെറിയ പാഠ്യഭാഗങ്ങളാക്കി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പതിവ്. അത്തരം ഓരോ പാഠ്യാംശത്തിന്റെ പഠനം കഴിയുമ്പോഴും, ഉന്നമാക്കിയ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പഠിതാക്കളെ വിലയിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും പ്രയാസങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു കണ്ടെത്തി നിദാനം നിർണ്ണയിച്ച് പരിഹരിക്കണം.

ഈ രീതി വഴി വിദ്യാഭ്യാസ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിഷയത്തിന്റെ നിപുണപഠനം ഉറപ്പാക്കാം. മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന്റെ ഈ ധർമ്മം പഠിതാവിന്റെ വികസനത്തെ സഹായിക്കുന്നതാകയാൽ അതിന് സംരചനാ സ്വഭാവം (Formative Nature) ഉണ്ടെന്ന് പറയാം.

സംരചനാ മൂല്യനിർണ്ണയം ഉടനടിയുള്ള ഫീഡ്ബാക്കിലൂടെ ഫലബോധനത്തിനും നിദാന നിർണ്ണയത്തിനും പരിഹാരബോധനത്തിനും വഴി തെളിയിക്കുകയും അങ്ങനെ പ്രബലനവും അഭിപ്രേരണയും സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇപ്രകാരം തുടർച്ചയായുള്ള സംരചനാ മൂല്യനിർണ്ണയം മൂലം ബോധന പ്രക്രിയ ചലനാത്മകവും കാര്യക്ഷമവും ആകുന്നു. ഇവിടെ, മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ സാക്ഷാത്കാരത്തിനാണ് ഊന്നൽ.

2. ആത്യന്തിക മൂല്യനിർണ്ണയം (Summative Evaluation)

ഈ സംഘ്ന സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ഉന്നമാക്കുന്ന എന്തിന്റെ എങ്കിലും ഒടുവിൽ ആണ് ഇത്തരത്തിലുള്ള മൂല്യനിർണ്ണയം നടക്കുന്നത്.

പഠിക്കാനുള്ള ഒരു ഏകകം ഓരോ ഘട്ടത്തിലും വിജയകരമായി പൂർത്തിയാക്കിയെന്ന സംരചനാമൂല്യനിർണ്ണയത്തിലൂടെ തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, ഒടുവിൽ ആ ഏകകത്തിന് അന്തിമ ഫലം എത്രത്തോളം തൃപ്തികരമെന്ന് മൊത്തത്തിൽ വിലയിരുത്താൻ പാകത്തിൽ ആത്യന്തിക മൂല്യനിർണ്ണയം നടത്താം. നിരവധി ഏകകങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ടേമിന്റെ ഒടുവിൽ നടത്താവുന്നതേയുള്ളൂ.

വർഷാന്തപരീക്ഷയും ആത്യന്തിക സ്വഭാവം പുലർത്തുന്നവയാണെന്ന് പറയാം. ആത്യന്തിക മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന്റെ ഫലസിദ്ധി നിലവാരത്തിന്റെ ഒരു സാമാന്യ ചിത്രം നൽകുന്നു. ഈ ചിത്രവും മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച വിശാലമായ ബോധനോദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പരിശോധിക്കുന്നത്.

ആത്യന്തിക മൂല്യനിർണ്ണയം അധ്യാപകരിലും കുട്ടികളിലും ഒരേസമയം പ്രബലനം നടത്തി ബോധനത്തെ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമാക്കുന്നു.

ഈ ധർമ്മങ്ങൾക്കു പുറമെ പഠിതാക്കളുടെ സ്ഥാനനിർണ്ണയം അവരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം എന്നിവയ്ക്കും മൂല്യനിർണ്ണയരീതി സഹായകമാണ്. ഒരു വാർഷിക പരീക്ഷയോ മത്സരപരീക്ഷയോ ഒക്കെ ഈ ധർമ്മങ്ങളാണ് നിർണ്ണയിക്കുന്നത്.

4. മൂല്യനിർണ്ണയോപാധികൾ

സിദ്ധിശോധകം, ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്, സഞ്ചിതരേഖ, ചെക്ക് ലിസ്റ്റ്, റേറ്റിംഗ് സ്കെയിൽ, ചോദ്യാവലി തുടങ്ങിയവയാണ് വിദ്യാഭ്യാസ മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ.

1. സിദ്ധിശോധകം (Achievement Test)

അധ്യാപകരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപകരണമാണ് സിദ്ധി ശോധകം. മൂല്യനിർണ്ണയസമീപനത്തിൽ സിദ്ധി എന്ന പദം വ്യവഹാര പരിവർത്തനങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് പ്രയോഗിക്കുന്നത്. ഏതു പാഠ്യവിഷയം പഠിക്കുമ്പോഴും പഠിതാവ് ഒട്ടനവധി വിജ്ഞാനശകലങ്ങൾ ആർജ്ജിക്കാൻ ശ്രമിക്കും.

ഇവ പലനിലവാരത്തിലാണ് പഠിക്കുന്നത്. ചിലത് വെറും വിവരശേഖരണത്തിന്റെ നിലവാരത്തിൽ നിൽക്കും. മറ്റു ചിലതാകട്ടെ ആശയ ഗ്രഹണത്തിന്റെയോ പ്രയോഗക്ഷമതയുടെയോ നിലവാരത്തിൽ എത്തും. ഇനിയും ചിലയിനങ്ങൾ നൈപുണിയുടെ മേഖലയിലോ വൈകാരിക മേഖലയിലോ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തും.

ഒരേ പാഠ്യവസ്തു തന്നെ വ്യത്യസ്ത പഠിതാക്കൾ വ്യത്യസ്ത നിലവാരത്തിലായിരിക്കും പഠിച്ചിരിക്കുക. ഓരോ പാഠ്യവസ്തുവും ഓരോ കുട്ടിയും ഏതു നിലവാരത്തിൽ പഠിച്ചു എന്നറിയാൻ അധ്യാപകന് താൽപര്യം ഉണ്ടാകും. ഈ ആവശ്യത്തിന് വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന ശോധകത്തെ സിദ്ധിശോധകം എന്നു പറയുന്നു.

2. ഓർമ്മക്കുറിപ്പ് (Anecdotal Record)

അധ്യാപകൻ അനൗപചാരികമായ നിലയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ നിരീക്ഷിച്ച് അതിന്റെ ഫലം രേഖപ്പെടുത്തുന്ന രേഖയാണ് ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്.

കുട്ടികളുടെ മനോഭാവങ്ങളോ വ്യക്തിത്വ സവിശേഷതകളോ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന വ്യവഹാരങ്ങൾ പല അവസരങ്ങളിലും നിരീക്ഷിക്കാനുള്ള സന്ദർഭം അധ്യാപകന് ലഭിക്കും. എന്തെങ്കിലും പ്രയാസമുണ്ടാകുമ്പോൾ കുട്ടി എങ്ങനെയാണ് പ്രതികരിക്കുന്നത്, വിദ്യാലയ വളപ്പിൽ നിന്ന് വിലയേറിയ ഏതെങ്കിലും സാധനം കിട്ടിയാൽ കുട്ടി എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്. പരീക്ഷാമുറിയിൽ കുട്ടി എപ്രകാരമാണ് പെരുമാറുന്നത്. ഇതെല്ലാം ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങൾക്ക് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. സംഭവം കഴിഞ്ഞാലുടൻ കാര്യങ്ങൾ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തണം. ആദ്യത്തേതിൽ സംഭവത്തിന്റെ വിവരവും രണ്ടാമത്തേതിൽ അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും വിദ്യാർത്ഥിയെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വിലയിരുത്താൻ ഈ രേഖ സഹായിക്കും.

3. സഞ്ചിതരേഖ (Cumulative Record)

പഠിതാവിനെ ആഴത്തിൽ വിലയിരുത്തണമെങ്കിൽ തുടർച്ചയായി ദീർഘകാലം പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മാത്രമല്ല, കായികവും, ബൗദ്ധികവും, സന്മാർഗ്ഗികവും, സാമൂഹികവുമായ കാര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി സമഗ്രമായി വിലയിരുത്തുകയും വേണം. വികസനത്തിന്റെ ഭൂതകാല ചരിത്രവും പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഒരു പ്രത്യേക പഠന പരിപാടിയിൽ കുട്ടി വിജയിക്കുമോ എന്ന് പ്രവചിക്കണമെങ്കിൽ പോലും, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളുടെ പഠനത്തിൽ അതുവരെയുള്ള വിദ്യാലയജീവിതകാലത്ത് കുട്ടി എന്ത് നിലവാരമാണ് പുലർത്തിയിരുന്നത് എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടി വരും. അന്തിമമായ ഒരു പൊതു പരീക്ഷയുടെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുട്ടിയുടെ വിജ്ഞാന നിലവാരം വിലയിരുത്തുന്ന ഇന്നത്തെ പതിവ് തികച്ചും അശാസ്ത്രീയമാണ്.

വേണ്ടത്ര ദീർഘമായ ഒരു കാലയളവിൽ കുട്ടിയുടെ പ്രകടനം എത്രമാത്രം സ്ഥിരമായിരുന്നു എന്ന് നോക്കി മാത്രമേ വിജ്ഞാന നിലവാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ധാരണ നേടാൻ ആവൂ. ഇക്കാരണത്താൽ, ഓരോ കുട്ടിയുടെയും വികസന പുരോഗതിയുടെ കാലാകാലങ്ങളിലുള്ള സ്വഭാവം സഞ്ചിതമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സമഗ്രരേഖ എഴുതിസൂക്ഷിക്കാറുണ്ട്. ഇതാണ് സഞ്ചിത രേഖ.

4. ചെക്ക് ലിസ്റ്റ് (Check List)

വിവിധ ഇനങ്ങളുടെ പട്ടിക മുറയ്ക്കെഴുതി ഉണ്ടാകുന്ന ലളിതമായ ഒരുപകരണമാണ് ചെക്ക് ലിസ്റ്റ്. ഇത് നിർമ്മിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാനും എളുപ്പമാണ്. ഇതിന് പല മെച്ചങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമതായി നിരീക്ഷണ ഫലങ്ങൾ, ചിട്ടയായി എളുപ്പത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. നിരീക്ഷിക്കുന്ന വസ്തുവിന്റെയോ പ്രവർത്തനത്തിന്റെയോ എല്ലാവശങ്ങളും പരിഗണിക്കുന്നു എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുവാനും കഴിയുന്നു. നിരീക്ഷണ ഫലം, പട്ടികയിലുള്ള ഇനത്തിന്റെ നേരെ ടിക് അടയാളം ഇട്ട് രേഖപ്പെടുത്താം. എല്ലാ ഇനങ്ങളുടേയും സഞ്ചിതഫലം ഉപയോഗിച്ചാണ് വിലയിരുത്തുന്നത്.

5. റേറ്റിംഗ് സ്കെയിൽ (Rating Scale)

ചെക്ക് ലിസ്റ്റിൽ നിരീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക വ്യവഹാരം ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് മാത്രമാണ് റേറ്റിംഗ് സ്കെയിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അത് ഏത് നിലവാരത്തിലാണ് എന്ന് രേഖപ്പെടുത്താനുള്ള സൗകര്യം ഇതിൽ ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രത്യേക വ്യവഹാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുട്ടികളെ വ്യവചരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഈ പരിമിതി മാറ്റാൻ വേണ്ടി ഒരേ വ്യവഹാര സവിശേഷതയെത്തന്നെ സൗകര്യമുള്ള വ്യത്യസ്ത പോയിന്റുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

നല്ലത്, ശരാശരി, മോശം എന്നിങ്ങനെ സവിശേഷതയുടെ നിലവാരത്തെയാണ് ഓരോ പോയിന്റും കുറിക്കുന്നത്. ഇത് ഒരു മൂന്നു പോയിന്റ് സ്കെയിൽ ആണ്. 3,2,1 എന്നിങ്ങനെ പോയിന്റുകൾ അടയാളപ്പെടുത്താം.3 ഏറ്റവും കൂടിയ നിലവാരത്തെയും1 ഏറ്റവും താണനിലവാരത്തെയും കുറിക്കുന്നു. ഈ പോയിന്റ് നോക്കി സവിശേഷതയുടെ നിലവാരം വിലയിരുത്തുന്നു. കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമായ

റേറ്റിംഗ് വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇതിന് 5 പോയിന്റോ 7 പോയിന്റോ ഉള്ള സ്കെയിലാക്കി മാറ്റാം. സാധാരണ ഗതിയിൽ പോയിന്റുകളുടെ എണ്ണം ഒറ്റസംഖ്യയായിരിക്കും. അപഗ്രഥനത്തിനുള്ള സൗകര്യത്തെ കരുതിയാണിത്.

6. ചോദ്യാവലി (Questionnaire)

ആവശ്യമുള്ള വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കാൻ സഹായകമായ ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരം രേഖപ്പെടുത്തി കിട്ടാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തക്കുവിയ്ക്കുന്ന രൂപകൽപ്പന ചെയ്ത ഉപകരണത്തെയാണ് പൊതുവിൽ ചോദ്യാവലി എന്ന സംജ്ഞ കുറിക്കുന്നത്.

ചോദ്യങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ച് എഴുതിയുണ്ടാക്കിയ പട്ടികയിൽ തന്നെ ഉത്തരം എഴുതുന്ന രീതിയാണ് ഇതിൽ പിൻതുടരുന്നത്. ബാർ എന്ന ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ചോദ്യാവലി എന്നപദം, പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ പഠനത്തിന് വിധേയമാക്കപ്പെടുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു പരിചേദത്തിന് വിതരണം ചെയ്യുന്ന ചോദ്യങ്ങളുടെ ചിട്ടയായ സമാഹാരമാണ്.

പാരിമാണികമോ ഗുണപരമോ ആയ വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കാൻ ഉതകുന്ന അയവുള്ള ഉപകരണമാണിത്. ഒരു സങ്കീർണ്ണ പ്രശ്നത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളോ വ്യത്യസ്ത പ്രശ്നങ്ങൾ തന്നെയോ ചോദ്യാവലിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം. ഇതിനുപുറമെ പ്രശ്നത്തോടുള്ള സമീപനത്തിലും വിവരണശേഖരണ പ്രക്രിയയിലും വിവരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായത്തിലും ഐക്യരൂപം പുലർത്താനും കഴിയും.

ഇതുമൂലം മറുപടികൾ താരതമ്യത്തിനു വിധേയമാക്കാൻ കഴിയുന്നു. ചോദ്യാവലിക്ക് പല മെച്ചങ്ങളും ഉണ്ട്. അതേസമയം പല പരിമിതികളും ഇല്ലാതില്ല. സമഗ്രതയിലുള്ള കുറവ്, ചോദ്യങ്ങളുടെ തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനം മറുപടി എഴുതുന്നവരുടെ തെറ്റായ ധാരണകൾ എന്നിവയാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട പോരായ്മകൾ. ചോദ്യാവലിയിലുള്ള വിവരശേഖരണ പ്രക്രിയ തന്നെ പ്രയാസകരമാണ്. ചോദ്യാവലിയിലൂടെ ശേഖരിക്കുന്ന ദത്തങ്ങൾ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് ഉതകണമെങ്കിൽ അതിന്റെ നിർമ്മിതിയും വിവരണശേഖരണ പ്രക്രിയയും വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്.

നിരീക്ഷണം, പരീക്ഷ, മുഖാമുഖം സാമൂഹികമിതി, വിക്ഷേപണ തന്ത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെ മൂല്യനിർണ്ണയത്തിനുള്ള പ്രധാന ഉപാധികളാണ്.

(1.) നിരീക്ഷണം (Observation)

അദ്ധ്യാപകർ പഠിതാക്കളുടെ വ്യവഹാരങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. നിരീക്ഷണം രണ്ടു തരത്തിൽ ഉണ്ട്. നിയന്ത്രിത നിരീക്ഷണവും, അനിയന്ത്രിത നിരീക്ഷണവും.

നിയന്ത്രിത സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിരീക്ഷിക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണ് നിയന്ത്രിത നിരീക്ഷണം. സംഭവങ്ങളെ അവ നടക്കുന്ന അതേ സാഹചര്യത്തിൽ നിരീക്ഷിക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണ് അനിയന്ത്രിത നിരീക്ഷണം.

ഇതിൽ നിയന്ത്രിത നിരീക്ഷണം കൂടുതൽ വസ്തുനിഷ്ഠമായതുകൊണ്ട് അതിന് അനിയന്ത്രിത നിരീക്ഷണത്തെക്കാൾ വിശ്വാസ്യതയേറും.

(2.) മുഖാമുഖം (Interview)

അദ്ധ്യാപകന് കൂട്ടിയോട് ഗാഢമായ സാമീപ്യം ഉള്ള ശിശുപഠന രീതിയാണ് മുഖാമുഖം. ഇതിൽ അദ്ധ്യാപകൻ ശിശുവിന്റെ വ്യവഹാരം നേരിട്ട് നിരീക്ഷിക്കുകയും വാചികമായിവിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ പരസ്പരം കാണുന്നു. ശബ്ദങ്ങൾ പരസ്പരം കേൾക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരും പറയുന്നത് പരസ്പരം കേൾക്കുന്നു. മുഖാമുഖ രീതിയിൽ ഇതാകാം. ചിലത് സത്യവസ്തു കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ളതാണ്. മറ്റു ചിലത് വിവരശേഖരണത്തിന് ഉള്ളതാണ്.

(3.) വ്യക്തിപഠനം (Case Study)

ഒരു കൂട്ടിയെ സമഗ്രമായി പഠിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും വിശ്വാസ്യമായ രീതി വ്യക്തിപഠനം എന്ന ഉപാധിയാണ്. കൂട്ടിയുടെ ആഴത്തിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ച് പരിഹാരം കണ്ടെത്താൻ വേണ്ടി കൂട്ടിയെപ്പറ്റി വിവിധമേഖലകളിൽപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്ന തന്ത്രമാണ് വ്യക്തിപഠനം. ഈ രീതിയിൽ അദ്ധ്യാപകൻ, കൂട്ടിയുടെ സാമ്പത്തിക നിലവാരം, പഠന ശീലങ്ങൾ, ആരോഗ്യം, മാനസികനില തുടങ്ങിയവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്ന തന്ത്രമാണ് വ്യക്തിപഠനം.

ഈ രീതിയിൽ ശേഖരിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ ചിട്ടയായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. വ്യക്തിപഠനത്തിൽ പല ഉറവിടങ്ങളിൽ നിന്നും വിവിധ തന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ശേഖരിച്ച വിവരങ്ങൾ കൂട്ടികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടി ഉദ്ഗ്രഹിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരും, അതിസമർത്ഥന്മാരുമായ കൂട്ടികളെ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായി കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ അദ്ധ്യാപകനെ സഹായിക്കുന്നു.

(4.) സാമൂഹികമിതി (Sociometry)

സാമൂഹികമിതി വികസിപ്പിച്ചെടുത്തത് ജെ.എൻ.മെറോ ആണ്. ഇത് ഒരു സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സാമൂഹികബന്ധങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ്. സാമൂഹിക സംഘത്തിലെ പരസ്പര സ്വീകരണത്തിന്റെയും, പരസ്പര വിശ്വാസത്തിന്റെയും പ്രവണതകൾ നിർണ്ണയിക്കുന്ന രീതിയാണ്.

കൂട്ടികളോട് അവർ കൂടെക്കളിക്കാനും, ജോലി ചെയ്യാനും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന സംഘങ്ങളുടെ പേരുകൾ എഴുതാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഓരോ കൂട്ടിയും അവരുടെ ഇഷ്ടം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ വിവരം ഉപയോഗിച്ച് ഒരു സാമൂഹിക ലേഖ നിർമ്മിക്കാം. സംഘത്തിന്റെ ഘടനയെപ്പറ്റി ഈ ലേഖ വളരെ രസകരമായ വിവരങ്ങൾ നൽകും. ഇതിലൂടെ അദ്ധ്യാപകന് താരങ്ങളെയും, ക്ലിക്ക്കളെയും, ഒറ്റപ്പെട്ടവയേയും കണ്ടെത്താൻ കഴിയും.

കൂടുതൽ പേർ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതാണ് താരങ്ങൾ. അവർക്ക് മറ്റുള്ളവരെ ആകർഷിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവ് ഉണ്ടായിരിക്കും. തങ്ങളിൽ തങ്ങളിൽ ഇഷ്ടം രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു ചെറിയ

സംഘമുണ്ടെങ്കിൽ അത്ക്ലിക്ക് ആണെന്നു പറയാം. ആരും തെരഞ്ഞെടുക്കാത്ത ഒറ്റപ്പെട്ട വ്യക്തികളാണ് ഒറ്റപ്പെട്ടവർ. (Isolater)

പ്രതികൂലസാഹചര്യത്തിൽ അവർ സംഘത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോകാനിടയുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്ന് തന്റെ ക്ലാസ്സിലെ കുട്ടികൾ ഇണങ്ങിച്ചേർന്ന സംഘമാണോ അതോ വിഘടിച്ചുനിൽക്കുന്ന സംഘമാണോ എന്ന് അധ്യാപകന് അറിയാനാകും. ഇത് കുട്ടികളിൽ സാമൂഹിക ദാർഢ്യം വളർത്താൻ സഹായിക്കുന്നു..

(5.) വിക്ഷേപണ തന്ത്രങ്ങൾ (Techniques)

നേരിട്ടുള്ള മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന് വഴങ്ങാത്ത വ്യക്തിത്വ സവിശേഷതകളുണ്ട്. കടുത്ത അന്തർ മുഖത്വമുള്ള കുട്ടി തന്റെ വികാരങ്ങൾ വെളിയിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന് വൈമുഖ്യം കാണിക്കുന്നു. അത് കൊണ്ട്, ആ കുട്ടിയുടെ വ്യക്തിത്വ സവിശേഷതകളിൽ മിക്കതും പഠിക്കാൻ നിരീക്ഷണം, മുഖാ മുഖം തുടങ്ങിയ തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടില്ല.

അസാധാരണത്വമുള്ള കുട്ടികളുടെ വ്യവഹാരങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും നിയന്ത്രിക്കുന്നത് അവരുടെ ഉപബോധമനസ്സാണ്. ഇവരിൽ പ്രത്യക്ഷ തന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇത്തരം കേസുകളിൽ പരോക്ഷ തന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരും.

ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക സന്ദർഭത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചിത്രത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം, വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ അവസരം നൽകിയാൽ വ്യക്തി അയാളുടെ അനുഭവങ്ങളും, ആഗ്രഹങ്ങളും, നിരാശകളും ഒക്കെ വെളിവാക്കുന്ന വിശദീകരണങ്ങൾ നൽകിയെന്നുവരും. ഈ വ്യവഹാരങ്ങളെ വ്യഖ്യാനിച്ച് വിശദീകരണത്തിൽ എത്താം.

5. ഒരു നല്ല ശോധകത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ

1. ഉദ്ദേശ്യധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുക (Objective Basedness)

പഠനലക്ഷ്യങ്ങളുടെ സാക്ഷാത്കാരമാണ് വിലയിരുത്തലിന് അടിസ്ഥാനമെന്ന് നേരത്തെ കണ്ടു. അപ്പോൾ ഒരു നല്ല ശോധകത്തിലെ ഇനങ്ങൾ ഈ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ സാക്ഷാത്കാരം പരിശോധിക്കാൻ പാകത്തിൽ ഉദ്ദേശ്യധിഷ്ഠിതമാവണം.

2. സമഗ്രത (Comprehensiveness)

നിർദ്ദിഷ്ടമായ എല്ലാ പാഠ്യാംശങ്ങളും ഉന്നമാക്കിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും സമഗ്രമായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ശോധകം എന്ന് ഉറപ്പാക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ നിപുണപഠനം നടന്നോ എന്നറിയാനാവുകയുള്ളൂ.

3. വസ്തുനിഷ്ഠത (Objectivity)

ഒരു ശോധകത്തിലെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരം വിലയിരുത്തുമ്പോൾ വിലയിരുത്തുന്ന വ്യക്തിയുടെ പക്ഷാപാതത്തിന് സാധ്യതയില്ലെങ്കിൽ ആ ശോധകം വസ്തുനിഷ്ഠമെന്ന് പറയാം.

ചോദ്യങ്ങൾ അവ്യക്തവും, പലവിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കത്തവണ്ണം എഴുതിയിട്ടുള്ളതുമാണെങ്കിൽ ഉത്തരങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തൽ പരീക്ഷകരുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. അത്തരത്തിലുള്ള ശോധകം ആത്മനിഷ്ഠമാണെന്ന് പറയാം.

വസ്തുനിഷ്ഠ മാതൃകയിൽ കൂടുതൽ ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ഉത്തരമാതൃകയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മാർക്കിടുകയും ചെയ്താൽ ഒരു ശോധകത്തിന്റെ വസ്തുനിഷ്ഠത വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. ഒരു നല്ല ശോധകത്തിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട പ്രാഥമിക സവിശേഷതയാണ് വസ്തുനിഷ്ഠത.

4. സാധുത (Validity)

ഒരു ശോധകം എന്തുകൊണ്ടെന്നതിനാണോ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് അതുതന്നെ അളക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ആ ശോധകത്തിന് സാധുത ഉണ്ട് എന്ന് പറയാം. ഈ വീക്ഷണത്തിലൂടെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ അധ്യാപകർ നിർമ്മിക്കുന്ന മിക്ക ശോധകങ്ങൾക്കും സാധുതയില്ല എന്നു കാണാൻ കഴിയും.

ഒരു മലയാള അധ്യാപകൻ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനിടയിൽ അതിന്റെ ഉള്ളടക്കവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു എന്നു കരുതുക. പരീക്ഷയിൽ അധ്യാപകൻ അതേ ചോദ്യം ചോദിക്കുകയും അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കുട്ടികൾ ശരിയായും ചിട്ടയായും മലയാള ഭാഷയിൽ ആശയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നു എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുകരുതുക. ഈ ഭാഷാശൈലി കൈവരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കുട്ടിക്കും, ശരിയായ അർത്ഥം പോലും മനസ്സിലാക്കാതെ, അധ്യാപകൻ കൊടുത്ത ഉത്തരം മനഃപാഠമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ വളരെ ഉയർന്ന മാർക്ക് നേടാൻ കഴിയും. അപ്പോൾ ഉദ്ദേശിച്ച ശേഷി അല്ല യഥാർത്ഥത്തിൽ അളക്കാൻ കഴിയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ ശോധകത്തിന് സാധുതയില്ല.

അളക്കുന്നത് അളക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതിൽപ്പെട്ടതായാൽ മാത്രം പോര ശോധകം ഉപയോഗിച്ച് അളക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് മുഴുവൻ അളക്കാനാവണം. മാത്രമല്ല അളക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒന്നും അളവിൽ ഉൾപ്പെടാനും പാടില്ല.

അതായത് സാധുത നിരവധി ഘടകങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ വിവിധ തരത്തിലുള്ള സാധുതയ്ക്ക് പ്രസക്തിയും ഉണ്ടാകുന്നു. ശോധകത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ഉന്നമാക്കിയ പ്രവർത്തനങ്ങളോ സവിശേഷതകളോ തൃപ്തികരമായി വിലയിരുത്താൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ആ ശോധകത്തിന് പ്രാവർത്തിക സാധുത (Operational Validity) എന്ന് പറയാം.

ഒരു പ്രത്യേക വ്യവഹാരത്തെ പരീക്ഷാമുറിയിൽ പ്രവചിക്കാൻ ഒരു ശോധകത്തിനുള്ള കഴിവിന്റെ അളവിനെ അതിന്റെ പ്രവചന സാധുത (Predictive Validity) എന്നു പറയുന്നു.

പരിശോധിക്കാനുള്ള മൊത്തം ഉള്ളടക്കത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കാൻ ആവശ്യമായത്ര ഇനങ്ങൾ ഒരു ശോധകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ആ ശോധകത്തിന് ഉള്ളടക്ക സാധുത ഉണ്ടെന്നു പറയാം.

അളക്കാനുള്ള സവിശേഷതകൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നിരീക്ഷിക്കാൻ ആവാത്തതാകുമ്പോൾ പരീക്ഷകന് ഒരുപരോക്ഷ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കേണ്ടി വരും. ആ സവിശേഷതകളെ വിക്ഷേപിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ പ്രത്യക്ഷ വ്യവഹാര തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കേണ്ടി വരും.

ആ സവിശേഷതകളെ വിക്ഷേപിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ പ്രത്യക്ഷ വ്യവഹാരങ്ങളുമായി അവയെ ബന്ധപ്പെടുത്തുകയും ഈ പ്രത്യക്ഷ വ്യവഹാരങ്ങളെ പ്രാവർത്തിക രീതിയിൽ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മറ്റൊരു രീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ, ആ സവിശേഷ വ്യവഹാരത്തെ അതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കാൻ വേണ്ടി പരീക്ഷകൻ സ്വയം നിർമ്മിച്ച എന്തെങ്കിലുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന നിരീക്ഷണക്ഷമമായ പ്രതിഭാസത്തെ Construct എന്നാണ് പറയുന്നത്. അത്തരത്തിൽ സംവിധാനം ചെയ്ത ഒരു ശോധകത്തിന്റെ സാധുത വിലയിരുത്തുന്നത് അത് നൽകി കണ്ടുപിടിക്കുന്ന പ്രാപ്താകം ആ Construct മായി എത്രമാത്രം പൊരുത്തപ്പെടുന്നു എന്ന് നോക്കിയാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സാധുതയെ Construct Validity എന്നു പറയുന്നു.

5. വിശ്വാസ്യത (Reliability)

ഒരു ശോധകത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യതയുടെ സൂചകം അതിന് അളക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യത്തെ എത്രമാത്രം സ്ഥിരതയോടെ അളക്കാൻ കഴിയുന്നു എന്നതാണ്.

ഉദാഹരണമായി 30 കുട്ടികളുള്ള ഒരു ക്ലാസ്സിൽ മലയാള ഭാഷയിൽ ഒരു ശോധകം നൽകി കുട്ടികളെ അവരുടെ ഭാഷാസിദ്ധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ റാങ്കു ചെയ്യുന്നു എന്നു കരുതുക അവരുടെ ഭാഷാസിദ്ധി കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെടുത്താൻ അവസരം നൽകാതെ അതേ ശോധകം അവർക്കുതന്നെ ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് ഒരിക്കൽ കൂടി നൽകുന്നു എന്ന് സങ്കല്പിക്കുക. ശോധകഫലം വിശ്വാസ്യമാണെങ്കിൽ ഈ രണ്ടു പരിശോധനയിലും അവരുടെ റാങ്കിന്റെ ക്രമീകരണത്തിൽ കാര്യമായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാ വുകില്ല.

മറിച്ച് ആദ്യ പരിശോധനയിലെ ഒന്നാം റാങ്കുകാരൻ രണ്ടാം തവണ 15-ാമനും ആദ്യത്തേതിലെ 20-ാം റാങ്കുകാരൻ രണ്ടാം തവണ 3-ാമനും ആയി കാണപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ ശോധകത്തെ നമുക്ക് ആശ്രയിക്കാനാവില്ല. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരുടെ ഭാഷാസിദ്ധിയുടെ യഥാർത്ഥ നിലവാരം വിലയിരുത്താനും കഴിയില്ല. സാങ്കേതികമായിപ്പറഞ്ഞാൽ ശോധകം ഫലത്തിൽ സ്ഥിര സ്വഭാവം കാണിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അതിന് വിശ്വാസ്യത കുറവാണ്.

ഒരു ശോധകം വിശ്വാസ്യമല്ലെങ്കിൽ അതിന് സാധുതയും ഇല്ല. ഒരേ ശോധകം ഒന്നിലധികം തവണ ഒരേ സംഘത്തിനു കൊടുക്കുമ്പോൾ വ്യത്യസ്തമായ ഫലം കിട്ടുന്നതിന്റെ അർത്ഥം നാം അളക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതു തന്നെ അളക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നാണ്.

അതേസമയം ഒരു ശോധകത്തിന് വിശ്വാസ്യതയുണ്ട് എന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം അതിന് സാധുതയുണ്ട് എന്ന് പറയാൻ ആവില്ല. കാരണം, ശോധകഫലങ്ങൾക്ക് സ്ഥിരത ഉണ്ടെങ്കിലും ആ

ഫലം നാം അളക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യത്തെ തന്നെ അളന്നുകിട്ടിയതാണെന്ന് തീർത്ത് പറയാനാവില്ല.

മറിച്ച്, ഉയർന്ന സാധ്യതയുള്ള ശോധകത്തിന് വിശ്വാസ്യതയും ഉണ്ടാവും. ഇതിനു കാരണം, നാം അളക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതു തന്നെയാണ് അളക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ അളവിന്റെ ഫലങ്ങൾ സ്ഥിരമാകാനുള്ള സാധ്യതയില്ല.

ഒരു ശോധകത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യത കണക്കാക്കാൻ വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. ശോധകാവർത്തന രീതി (Test re-test method) യിൽ ഒരേ ശോധകം തന്നെ ഒരേ സംഘത്തിന് ചെറിയൊരിടവേളവിട്ട് രണ്ടുതവണ നൽകുന്നു. പ്രാപ്താകങ്ങൾ പട്ടികയാക്കി സഹബന്ധം കണക്കാക്കുന്നു. സഹബന്ധം ഉയരുന്നതോറും വിശ്വാസ്യതയും ഏറുന്നതായി കാണാം.

അർദ്ധവിഭജന രീതി (Split half method)-ൽ ഒറ്റസംഖ്യയും ഇരട്ട സംഖ്യയും ഉള്ള ചോദ്യങ്ങളുടെ പ്രാപ്താകങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കണ്ട് അവയുടെ സഹബന്ധം നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഈ പ്രാപ്താകങ്ങൾ താരതമ്യവിധേയമാക്കുന്നവയാണ്.

ഉയർന്ന സഹബന്ധം, ഉയർന്ന വിശ്വാസ്യതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സമാന്തര ശോധകരീതി (Parallel form method)-ൽ ഉള്ളടക്കം സമാനമായ രണ്ടു ശോധകങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചാണ് വിശ്വാസ്യത നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. അത്തരം രണ്ട് ശോധകങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് ഒരേ സംഘത്തിന് അടുത്തടുത്ത സമയങ്ങളിൽ നൽകുന്നു. രണ്ടു ശോധകങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളുടെ എണ്ണം, ഉള്ളടക്കം, ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ, കഠിന നിലവാരം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഒരൂപോലെ ആയിരിക്കണം. സംഘം രണ്ട് ശോധകങ്ങളിലും നേടുന്ന പ്രാപ്താകങ്ങൾ പ്രത്യേകം, പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തി അവയുടെ സഹബന്ധം കണ്ട് വിശ്വാസ്യത നിർണ്ണയിക്കുന്നു.

6. വ്യവച്ഛേദനശേഷി (Discriminating Power)

അളക്കുന്ന പ്രതിഭാസത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ പരീക്ഷ്യരുടെ നിലവാരം വ്യവച്ഛേദിച്ചറിയാനുള്ള കഴിവ് ശോധകത്തിനുണ്ടായിരിക്കണം. ഉദാഹരണമായി ഒരു സിദ്ധി ശോധകത്തിന്, പരീക്ഷ്യന് ക്രമത്തിൽ റാങ്കു ചെയ്യുക എന്ന ധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കാൻ കഴിയണം.

ഒരു ശോധകത്തിലെ ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം കുട്ടികളുടെ നിലവാരം വച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അതിലളിതമാണെന്ന് കരുതുക.

എല്ലാ കുട്ടികളും ഉയർന്നമാർക്ക് നേടുകയാവും ഫലം. അപ്പോൾ ശരിയായ മൂല്യനിർണ്ണയത്തിന് സഹായകമായ വിധത്തിൽ കുട്ടികളെ വിവേചിച്ചറിയാൻ കഴിയാതെ പോകും. മറിച്ച്, എല്ലാ ചോദ്യങ്ങളും അതികഠിനമാണെങ്കിലോ? ഭൂരിപക്ഷം കുട്ടികൾക്കും ഉത്തരമെഴുതാൻ കഴിയില്ല അപ്പോഴും വിവേചനം പ്രയാസം തന്നെ. വ്യവച്ഛേദനശേഷി രണ്ട് നിലവാരത്തിൽ ആകാം. ശോധകത്തിന് മുഴുവനായും ഓരോ ഇനത്തിന് പ്രത്യേകമായും.

ഇവയിൽ ആദ്യത്തേത് ഓരോ കാഠിന്യ നിലവാരത്തിലും ഉൾപ്പെടേണ്ട ചോദ്യങ്ങളുടെ ശതമാനം കാണിക്കുന്ന ഒരു രൂപരേഖ തയ്യാറാക്കി അതിനുസരണമായ രീതിയിൽ ചോദ്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക വഴി പാലിക്കാൻ സാധിക്കും. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഉയർന്ന സിദ്ധിനിലവാരമുള്ള

കുട്ടികൾക്ക് താരതമ്യേന താഴ്ന്നനിലവാരത്തിൽപ്പെട്ട സഹപാഠികളേക്കാൾ ഉയർന്ന മാർക്കുകൾ നേടാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ട് കുട്ടികളെ നിലവാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രമീകരിക്കാൻ പറ്റും.

ഒരു പ്രത്യേക ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം, താഴ്ന്നനിലവാരത്തിൽപ്പെട്ടവരേക്കാൾ കൂടുതലായി ഉയർന്ന നിലവാരത്തിൽപ്പെട്ടവർ എഴുതുന്നുവെങ്കിൽ ആ ചോദ്യത്തിന് വ്യവച്ഛേദനശേഷി ഉണ്ട് എന്ന് പറയാം.

ശോധകങ്ങൾ മാനകീകരിക്കുമ്പോൾ (Standardise), ഓരോ ഇനത്തിന്റെയും വ്യവച്ഛേദന ശേഷി മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച് ആ സവിശേഷതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സ്വീകാര്യത ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടതുണ്ട്.

7. പ്രയോഗക്ഷമത (Practicability)

ഒരു ശോധകത്തിന് മുകളിൽ പറഞ്ഞ എല്ലാ സവിശേഷതകളും ഉണ്ടായാലും പ്രയോഗക്ഷമത ഇല്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ട് പ്രയോജനം ഇല്ല.

ഉദാഹരണമായി ഒരു ശോധകം സമഗ്രമാകണമെങ്കിൽ 10 മണിക്കൂർ കൊണ്ട് എഴുതാവുന്ന ആയിരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഫലത്തിന് സാധ്യത ഏറും. എന്നാൽ അത്തരം ഒരു ചോദ്യം നൽകുക പ്രായോഗികമല്ല. വേണ്ടി വരുന്ന സമയം, പ്രയത്നം, ആളുകളുടെ എണ്ണം, ചെലവ് എന്നിവയെല്ലാം ചുരുക്കുക എന്നത് ശോധകം നടത്തേണ്ട ആളുടെ പ്രായോഗിക വശ്യമാണ്.

8. താരതമ്യക്ഷമത (Comparability)

ഒരു ശോധകം നൽകിക്കിട്ടുന്ന പ്രാപ്തകങ്ങൾ നിയതവും അംഗീകൃതവുമായ ഒരുപൊതു മാനദണ്ഡത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, ആ ശോധകത്തിന് താരതമ്യ ക്ഷമത ഉണ്ടെന്ന് പറയാം.

താരതമ്യക്ഷമത ഉറപ്പുവരുത്താൻ രണ്ട് മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. സമാനനിലവാരത്തിലുള്ള ശോധകങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുക, അനുയോജ്യമായ മാനകങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുക എന്നിവയാണ് ആ രീതികൾ.

9. പ്രയോജനക്ഷമത (Utility)

ഒരു ശോധകത്തിന്റെ അന്തിമമായ പ്രമുഖ സവിശേഷതയായി പ്രയോജനത്തെ കരുതാം. ഒരു ശോധകം ഉന്നമാക്കിയ മൂല്യനിർണ്ണയ ലക്ഷ്യങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ പറ്റിയ ശോധക സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതിന് പ്രയോജനക്ഷമത കുറവാണെന്ന് പറയാം.

പ്രയോജനം ഉറപ്പുവരുത്തണമെങ്കിൽ, ശോധകങ്ങൾ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കൊത്ത് നിർമ്മിക്കുകയും ഉന്നമാക്കിയ ഫലങ്ങൾ നേടാൻ കഴിയുമാറ് ശോധകഫലങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും വേണം.

6. അദ്ധ്യാപകനിർമ്മിത ശോധകങ്ങളും മാനകീകൃത ശോധകങ്ങളും

(Teacher Made Tests and Standardized Tests)

അദ്ധ്യാപകർ മുഖ്യനിർണ്ണയത്തിനായി സ്വയം നിർമ്മിച്ച ശോധകങ്ങളും മാനകീകൃത ശോധകങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ ഇറയുടെയായി മാനകീകൃത ശോധകങ്ങളാണ് കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിലുള്ളത്. അദ്ധ്യാപക നിർമ്മിത ശോധകങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അവയ്ക്കുള്ള മെച്ചമാണ് കാരണം.

ഒരു പ്രത്യേക അദ്ധ്യാപകന് താൻ ഉന്നമാക്കുന്ന പഠനഫലങ്ങൾ അളക്കേണ്ടി വരുമ്പോഴാണ് അദ്ധ്യാപക നിർമ്മിത ശോധകം ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. നിരവധി വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് പൊതുവായി പഠനഫലങ്ങൾ അളക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ മാനകീകൃത ശോധകം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യാപക നിർമ്മിത ശോധകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാറില്ല. ബോധന സമയത്ത് താൻ ഉന്നമാക്കിയ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ സാക്ഷാത്കാരം അളക്കുന്നതിന് തന്റെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ് അത്തരം ശോധകം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രത്യേക പ്രദേശത്തെ വിദ്യാലയത്തിൽ ഒരു വിഷയത്തിന്റെ പഠനലക്ഷ്യങ്ങളുടെ സാക്ഷാത്കാരം പൊതുവായി നിർണ്ണയിക്കേണ്ടപ്പോൾ മാനകീകൃത ശോധകം നിർമ്മിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിശാലമായ ഈ ലക്ഷ്യം മൂലം നിരവധി വിദഗ്ദ്ധർ പല നിലവാരത്തിൽ ഇതിന്റെ നിർമ്മിതിയിൽ കൂടിയാലോചിക്കുന്നു. അത് താരതമ്യേന കൂടുതൽ സമഗ്രവും ആയിരിക്കും.

മാനകീകൃത ശോധകം ഏതൊരു അദ്ധ്യാപകനിർമ്മിത ശോധകത്തെക്കാളും സാധുതയുള്ളതും വിശ്വാസ്യവുമായിരിക്കും. കാരണം ഇതിന്റെ നിർമ്മിതിയിൽ വിദഗ്ദ്ധ സേവനം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു. അദ്ധ്യാപക നിർമ്മിത ശോധകങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ശാസ്ത്രീയമായും ശ്രദ്ധയോടും കൂടിയല്ല തയ്യാറാക്കുന്നത്. അവയിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഇനങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും അപഗ്രഥിച്ച് തിരുത്താറില്ല. അവയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന വ്യവഹാര പരിവർത്തനങ്ങളുടെ വ്യാപ്തിയും കുറവായിരിക്കും.

മാനകീകൃത ശോധകങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ഒരു പ്രഥമാദ്ധ്യാപകന് തന്റെ വിദ്യാലയത്തിലെ കുട്ടികളുടെ സിദ്ധിയെ മറ്റു വിദ്യാലയങ്ങളിലെ കുട്ടികളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. ഇതേ രീതിയിൽ, ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ ആഫീസർക്ക്, തന്റെ അധികാര പരിധിയിൽപ്പെട്ട വിവിധ വിദ്യാലയങ്ങളുടെ നിലവാരവും താരതമ്യപ്പെടുത്താം. അതേസമയം, അദ്ധ്യാപക നിർമ്മിത ശോധകങ്ങൾ ഇത്തരം താരതമ്യ പഠനങ്ങൾക്ക് ശാസ്ത്രീയമായി തയ്യാറാക്കി മാനകീകരിച്ചാൽ മാനകീകൃത ശോധകങ്ങൾ, ഒരു നല്ല ശോധകത്തിന് ആവശ്യം വേണ്ട എല്ലാ സവിശേഷതകളിലും അദ്ധ്യാപക നിർമ്മിത ശോധകങ്ങളെക്കാൾ മെച്ചമായിരിക്കും.

അദ്ധ്യാപക നിർമ്മിത ശോധകവും മാനകീകൃത ശോധകവും

അദ്ധ്യാപക നിർമ്മിത ശോധകം	മാനകീകൃത ശോധകം
1. ഇത് അദ്ധ്യാപകൻ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു ചെറിയ സംഘം കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണുദ്ദേശിക്കുന്നത് - ഒരു ക്ലാസ് അഥവാ ഒരു വിദ്യാലയം.	ഇത് വലിയൊരു സംഘം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വേണ്ടിയാണ് നിർമ്മിക്കുന്നത്. ഒരു രാജ്യത്തെയോ, ഒരു സംസ്ഥാനത്തെയോ, ഒരു ജില്ലയിലെയോ മൊത്തം കുട്ടികൾ (ഒരു പ്രത്യേക ഘട്ടത്തിലോ, സ്റ്റാൻഡേർഡിലോ പഠിക്കുന്നവർ)

2. ഇതിന്റെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശ്യം സിദ്ധിനിലവാരത്തിന്റെ മുഖ്യനിർണ്ണയം കുട്ടികളുടെ സ്ഥാനനിർണ്ണയം എന്നിവയാണ്.

ഇതിന്റെ മുഖ്യമായ ഉദ്ദേശ്യം തെരഞ്ഞെടുത്ത പ്രദേശത്തിന്റെ മാനകങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവിധ സംഘങ്ങളുടെ സിദ്ധിനിലവാരം താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയാണ്. അതേസമയം മുഖ്യ നിർണ്ണയത്തിനും സ്ഥാന നിർണ്ണയത്തിനും ഇത് പ്രയോജനപ്പെടുത്താം.

3..ശോധകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനുള്ള ഇനങ്ങൾ സാധാരണ ഗതിയിൽ അദ്ധ്യാപകന്റെ തീരുമാനത്തെമാത്രം ആശ്രയിച്ചാണ് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്.

ജനങ്ങൾ അപഗ്രഥിക്കുന്നതിനും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്കൽ സങ്കേതങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നു. തെരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ചെറു സംഘത്തിന് പൂർവ്വശോധകം കൊടുക്കുന്നു. അതിന്റെ പ്രാപ്താങ്കങ്ങൾ അപഗ്രഥിക്കുന്നു. വ്യവചാരക മാനകവും കാഠിന്യ നിലവാരവും തൃപ്തികരമാണെങ്കിൽ മാത്രം ഇനങ്ങൾതെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.

4. സാധുതയും, വിശ്വാസ്യതയും സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്കൽ സങ്കേതങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് നിർണ്ണയിക്കാറില്ല.

സാധുതയും വിശ്വാസ്യതയും സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്കൽ സങ്കേതങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് നിർണ്ണയിക്കുന്നു.

5. പരീക്ഷ്യർ നേടുന്ന പ്രാപ്താങ്കങ്ങൾ അതേപടി മുഖ്യനിർണ്ണയത്തിനും സ്ഥാന നിർണ്ണയത്തിനും ഉപയോഗിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ശുപ്തകളുടെ താരതമ്യത്തിനു വേണ്ടി വ്യത്യസ്ത മാനകങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നു.(ഉദാഃ പ്രായമാനകങ്ങൾ (Age norms), സ്ഥലമാനകങ്ങൾ (local norms), ലിംഗഭേദ മാനകങ്ങൾ (percentile norms) തുടങ്ങിയവ). ഇതിനായി അന്തിമ ശോധകം, തെരഞ്ഞെടുത്ത പ്രദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ സാമ്പിളിനു നൽകുന്നു.

6. അദ്ധ്യാപക നിർമ്മിത ശോധകങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിൽ നിയന്ത്രണങ്ങൾക്ക് ദത്തങ്ങൾ ഇല്ല.

മാനകീകൃത ശോധകങ്ങൾ അക്കാദമിയ്ക്കു മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ. ആളുകൾക്ക് വേണ്ടപ്പോഴെല്ലാം അത് ഉപയോഗിക്കാൻ അവകാശമില്ല.

7. ചോദ്യ മാതൃകകൾ

ഒരു ലിഖിത ശോധകത്തിൽ നിരവധി ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഉത്തരങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിനനുസരിച്ച് ഈ ഇനങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. ചിലതിൽ പ്രതികരണം സ്വതന്ത്രമായിരിക്കും. ഇവയെ സ്വതന്ത്ര പ്രതികരണ മാതൃക (free response type) എന്നു പറയുന്നു.

ഇവയിൽ തനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട രീതിയിൽ ഉത്തരം രേഖപ്പെടുത്താൻ പരീക്ഷ്യന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും.

നിശ്ചിത പ്രതികരണ മാതൃകയി (fixed response type)ലുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടാകില്ല. ഈ രണ്ടു വിഭാഗത്തിലുമായി പല മാതൃകയിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സാധാരണയായി മൂന്ന് മാതൃകകളാണ് - വസ്തു നിഷ്ഠമാതൃക, ഹ്രസ്വോത്തര മാതൃക, ഉപന്യാസ മാതൃക.

1. വസ്തുനിഷ്ഠ മാതൃക (Objective Type)

ഉത്തരം തികച്ചും വസ്തുനിഷ്ഠമായ ഇനമാണ് വസ്തുനിഷ്ഠ മാതൃകയിൽപ്പെടുന്നത്. വസ്തുനിഷ്ഠമാക്കാൻ വേണ്ടി ഉത്തരങ്ങൾ നിശ്ചിതമാക്കുകയും അങ്ങനെ പരീക്ഷ്യന് ഇഷ്ടംപോലെ ഉത്തരം രേഖപ്പെടുത്താനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വസ്തുനിഷ്ഠ മാതൃകാ ചോദ്യങ്ങൾ സാമാന്യമായി രണ്ടായിത്തിരിക്കാം.

- (1) പരീക്ഷ്യൻ ഉത്തരം നൽകേണ്ടത്. (supply type)
- (2) പരീക്ഷ്യൻ ഉത്തരം തിരിച്ചറിയേണ്ടത്. (recognition type)

ആദ്യത്തെ ഇനത്തിൽ പരീക്ഷ്യൻ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം സ്വയം നൽകുകയാണ്.

രണ്ടാമത്തെ ഇനത്തിലാകട്ടെ, കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉത്തരങ്ങളിൽ നിന്ന് പരീക്ഷ്യൻ ശരിയായത് തിരിച്ചറിയേണ്ടതാണ്.

സാധാരണയായി നാലു തരത്തിലുള്ള മാതൃകാചോദ്യങ്ങളാണ് നിലവിലുള്ളത്.

- (1) സത്യാസത്യ മാതൃക
- (2) ബഹുത്തര മാതൃക
- (3) ചേരുംപടി ചേർക്കൽ
- (4) പുരിപ്പിക്കൽ മാതൃക

ഇവയിൽ പുരിപ്പിക്കൽ മാതൃക പരീക്ഷ്യൻ ഉത്തരം നൽകുന്ന ഇനത്തിലും ബാക്കി മൂന്നെണ്ണം പരീക്ഷ്യൻ ഉത്തരം തിരിച്ചറിയേണ്ട ഇനത്തിലും പെടുന്നു.

(1.) സത്യസത്യ മാതൃക (True false Alternate Response type)

ഈ രൂപത്തിൽ പരീക്ഷ്യൻ ഒരു പ്രസ്താവന നൽകുന്നു. ഈ പ്രസ്താവന ശരിയോ തെറ്റോ ആകാം. പ്രസ്താവന ശരി, തെറ്റ് എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിക്കാം. വസ്തുതയോ അഭിപ്രായമോ എന്ന് വിലയിരുത്താം. നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കൊത്ത് യോജിക്കുന്നോ വിധേയമാകുന്നോ എന്ന് രേഖപ്പെടുത്താം.

ഇത്തരത്തിലുള്ള ഇനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ ചോദ്യങ്ങൾ ചില പ്രത്യേക കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശരിയോ, തെറ്റോ എന്ന് തീർച്ചയില്ലാത്ത ഇനങ്ങളും അപൂർണ്ണ പ്രസ്താവനകളും ഒഴിവാക്കണം.

ശരിയായ ഉത്തരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പദങ്ങൾ ഉള്ളതോ കൂടുതൽ നിഷേധ പ്രസ്താവനകൾ ഉൾപ്പെടുന്നതോ ആയ ഇനങ്ങളും പാടില്ല. അതുപോലെ തന്നെ, വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായങ്ങളും അർത്ഥമില്ലാത്ത സാമാന്യവൽക്കരണങ്ങളും ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്. ശോധകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ശരിയും തെറ്റുമായ പ്രസ്താവനകളുടെ എണ്ണങ്ങളും ഏതാണ്ട് തുല്യമായിരിക്കണം.

സത്യസത്യ രൂപങ്ങളിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ പ്രധാന പോരായ്മ, പരീക്ഷ്യൻ ഉത്തരം ഉറപ്പിച്ച് ചെടുകുക എന്നതാണ്. പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഉള്ളടക്കം അറിയില്ലെങ്കിൽപ്പോലും ഉറപ്പിച്ചെഴുതുന്ന ഉത്തരങ്ങളിൽ ചിലവയെങ്കിലും ശരിയാകും.

സത്യസത്യമാതൃകയിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ എളുപ്പത്തിൽ പരിശോധിക്കാം. അവ നിർമ്മിക്കാനും എളുപ്പമാണ്. ഭാഷാ സ്വാധീനം കുറഞ്ഞ ചെറിയ കുട്ടികൾക്ക് ഇത് അനുയോജ്യമാണ്. ഇത് തെറ്റായ ധാരണകളും ശരിയായ ധാരണകളും തമ്മിൽ വിവേചിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. കുറഞ്ഞ സമയത്തിനുള്ളിൽ കൂടുതൽ പാഠ്യവസ്തുക്കൾ പരിശോധിക്കാൻ കഴിയുന്നു.

(2.) ബഹുത്തര മാതൃക (Multiple Choice Type)

സത്യസത്യ മാതൃകയുടെ മുൻപു പറഞ്ഞ പോരായ്മകൾ കുറെയൊക്കെ പരിഹരിക്കത്തക്ക വിധത്തിലാണ് ബഹുത്തര മാതൃകയുടെ ഘടന.

ഒരു ബഹുത്തര മാതൃകാ ചോദ്യത്തിന് രണ്ട് ഭാഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. ആദ്യത്തെ ഭാഗത്തെ സ്റ്റം (Stem) എന്നു പറയുന്നു. ഇത് ഒരു അപൂർണ്ണ പ്രസ്താവനയോ ഒരു ചോദ്യമോ ആകാം. സ്റ്റേമിൽ ശരിയുത്തരം കണ്ടെത്താനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇത് (Keyed Response) എന്നറിയപ്പെടുന്നു.

ചോദ്യത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭാഗത്ത് നാലോ അഞ്ചോ വികൽപ്പങ്ങൾ (options) നൽകിയിരിക്കും. അവയിൽ ഒന്നുമാത്രമായിരിക്കും പൂർണ്ണമായും അനുയോജ്യം ആയിട്ടുള്ളത്. പരീക്ഷ്യൻ ഏറ്റവും നല്ല വികൽപ്പം കണ്ടുപിടിക്കണം. അവയിൽ ഒന്നു മാത്രമായിരിക്കും പൂർണ്ണം. എന്നിട്ട് പ്രസ്താവനയുടെ വലതുവശത്തോ ഇടതുവശത്തോ ടിക് അടയാളമിട്ടോ, വികൽപ്പങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ (A B C D E) നിശ്ചിത സ്ഥാനത്ത് എഴുതിയോ ഈ വികൽപ്പം സൂചിപ്പിക്കണം.

(3.) ചേരുംപടി ചേർക്കൽ മാതൃക (Matching Type)

ഇത് ബഹുത്തര മാതൃകയുടെ രൂപഭേദമാണ്. ശരിക്കും പറഞ്ഞാൽ ചേരുംപടി ചേർക്കൽ മാതൃക ഏതാനും ബഹുവികൽപ്പക മാതൃക ചോദ്യങ്ങൾ ഒരേ ഇനത്തിൽ സൗകര്യപൂർവ്വം കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. നിരവധി സ്റ്റേജുകൾക്കുള്ള വികൽപ്പങ്ങൾ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടതോ ചിലപ്പോൾ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നതോ ആയ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഈ രൂപം പ്രത്യേകം അനുയോജ്യമാണ്. ഈ ഇനത്തിൽ സ്റ്റേജുകളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒന്നാം കോളത്തിലെ പദത്തോടോ വാചകത്തോടോ വികൽപ്പങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രണ്ടാം കോളത്തിലെ അനുയോജ്യമായ പദമോ, വാചകമോ ജോഡി ചേർക്കണം.

ഇത്തരത്തിൽ ഇന്ന ഇനം എഴുതുന്നതിന് പല മുൻകരുതലുകളും എടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആദ്യ കോളത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന ഇനങ്ങൾ സമാനത പുലർത്തുന്നവയായിരിക്കണം. ഈ ഇനങ്ങളുടെ സവിശേഷ സ്വഭാവങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിൽ ആ വ്യത്യസ്തത തന്നെ ജോഡി ചേർക്കാനുള്ള സൂചന നൽകും. ഇനങ്ങൾ കഴിയുന്നത്ര ഹ്രസ്വമാകണം. ഇതുവഴി സമയം ലാഭിക്കാം എന്നു മാത്രമല്ല, ഇനങ്ങൾ കൂടുതൽ വ്യക്തവും സൂക്ഷ്മവും ആവുകയും ചെയ്യും. സ്റ്റേജുകളുടെ എണ്ണത്തെക്കാൾ മുന്നോ നാലോ വികൽപ്പങ്ങൾ കൂടുതലായി നൽകേണ്ടതാണ്.

(4.) പൂരിപ്പിക്കൽ മാതൃക (Completion Type)

വിട്ടിട്ടുള്ള ഭാഗം പൂരിപ്പിക്കാൻ പഠിതാവിനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്ന മാതൃകയാണ് ഇത്. അയാൾ വിട്ടിട്ടുള്ള പദമോ വാചകമോ നൽകേണ്ടിവരും. ഒരു വാക്യത്തിലെ ഒന്നോ, രണ്ടോ പദങ്ങൾ വിട്ടിരിക്കാം. അഥവാ ഒരു ഖണ്ഡികയിലെ ഏതാനും പദങ്ങൾ പഠിതാവ്, വിട്ടിട്ടുള്ള പദങ്ങൾ പൂരിപ്പിച്ച് വാക്യത്തിന്റെയോ ഖണ്ഡികയുടെയോ ശരിയായ അർത്ഥം പൂർത്തീകരിക്കുന്നു. അത്യന്തമായ പ്രസ്താവനകൾ ഒഴിവാക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. കൂടുതൽ പദങ്ങൾ വിടരുത്. നൽകേണ്ട ഉത്തരം പ്രധാന പദം ആയിരിക്കണം. നിസ്സാരമായ വിശദാംശം ആവരുത്. ഉത്തരത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന സൂചനകൾ ഒഴിവാക്കുക. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ശോധകം വിലയിരുത്തുമ്പോൾ പരിശോധിക്കേണ്ട മുഖ്യ ഘടകം യുക്തി ചിന്തനമാണ്. അപ്പോൾ ശരിയായ ഉത്തരങ്ങൾ പോലും ചിലപ്പോൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളാവാം. അതിനാൽ യുക്തിസഹമെന്നോ ശരിയെന്നോ അംഗീകരിക്കാവുന്ന ഉത്തരങ്ങൾക്ക് മാർക്ക് നൽകേണ്ടിവരും.

(i) വസ്തുനിഷ്ഠ മാതൃകയിലുള്ള ചോദ്യങ്ങളുടെ മെച്ചങ്ങൾ

- (1) എളുപ്പത്തിൽ വസ്തുനിഷ്ഠമായി മാർക്കിടാം. മൂല്യനിർണ്ണയം മാറുന്നതിനൊത്തോ, പരീക്ഷകരോ മാറുന്നതിനൊത്തോ മാർക്കിൽ മാറ്റം വരുന്നില്ല. യാത്രികമായിപ്പോലും മാർക്കിടാൻ കഴിയും.
- (2) സമഗ്രത നിലനിർത്താൻ പറ്റിയ മൂല്യനിർണ്ണയോപകരണമാണിത്. കുറച്ചു സമയം കൊണ്ട് ധാരാളം പാഠ്യവസ്തുക്കൾ പരിശോധിക്കാനാകും.
- (3) പരീക്ഷകന്റെ ആത്മപരത പരമാവധി കുറയ്ക്കാൻ ഈ മാതൃക സഹായിക്കും. പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഉത്തരം സൂക്ഷ്മമായതുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് സ്വന്തം ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

- (4) ഭാഗ്യത്തിന്റെ സ്വാധീനവും പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം ഹൃദിസ്ഥമാക്കുന്ന പ്രവണതയും കുറയ്ക്കാൻ കഴിയും. ഇതുമൂലം ശോധകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്ക സാധ്യതയും വിശ്വാസ്യതയും വർദ്ധിക്കുന്നു.
- (5) ഇത് സമയലഭത്തിന് സഹായകമാണ്. കാരണം, ഉപന്യാസ മാതൃകയെ അപേക്ഷിച്ച് ഉത്തരം രേഖപ്പെടുത്താൻ വളരെ കുറച്ച് സമയം മതി. പരീക്ഷകന് മാർക്കിടാൻ വേണ്ട സമയവും കുറവാണ്.
- (6) പരീക്ഷയിൽ പ്രസക്തമല്ലാത്ത പല ഘടകങ്ങളുടെയും സ്വാധീനം ഒഴിവാക്കണം. വേഗത്തിൽ എഴുതുവാനുള്ള കഴിവ്, ഭാഷാ പ്രകടന ശേഷി, ഭാഷാ ശൈലി, നല്ല കൈയ്യെഴുതൽ തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണം.
- (7) ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം സംവിധാനം ചെയ്താൽ ഈ മാതൃക ഉപയോഗിച്ച് ധാരണ, പ്രയോഗശേഷി, അപഗ്രഥന ശേഷി, പ്രവചന ശേഷി, വ്യാഖ്യാന ശേഷി തുടങ്ങി ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള മാനസിക പ്രക്രിയകളെല്ലാം വിലയിരുത്താൻ കഴിയും.

(ii) വസ്തുനിഷ്ഠമാതൃകാ ചോദ്യങ്ങളുടെ പരിമിതികൾ

1. നല്ലയിനം നിർമ്മിതിയിലുള്ള പ്രയാസം

വസ്തുനിഷ്ഠ മാതൃകയിലെ ഇനങ്ങൾക്ക് എളുപ്പത്തിൽ മാർക്കിടാം. പക്ഷെ അവയുടെ നിർമ്മിതി പ്രയാസമേറിയതാണ്. പ്രതിഭയും, ഭാവനയും, പ്രയത്നശീലവും ഉള്ളവർക്കു മാത്രമേ നല്ലയിനങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കാൻ ആവുകയുള്ളൂ.

2. ഉത്തരം ഊഹിച്ചെഴുതാനുള്ള സാധ്യത

വസ്തുനിഷ്ഠ മാതൃകയിലുള്ള ചോദ്യങ്ങളും ഉത്തരം ഊഹിച്ചെഴുതാൻ കഴിയും. ഈ പ്രവണത നിയന്ത്രിക്കാൻ ആവില്ല. എങ്കിലും വികൽപ്പങ്ങളുടെ എണ്ണം കുട്ടിയും തെറ്റായ ഊഹങ്ങൾക്ക് പിഴയിട്ട് മാർക്കിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നതിനുള്ള സൂത്രവാക്യം ഉപയോഗിച്ചും ഈ പരിമിതി നല്ല ഒരു വ്യവസ്ഥ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും.

3. ഉപരിപ്ലവമായ അറിവിന്റെ പരിശോധനയ്ക്ക് നൽകുന്ന ഊന്നൽ

പലപ്പോഴും വസ്തുതാപരമായ അറിവ് ഓർത്തെഴുതുന്നതിനാണ് ഈ ഇനങ്ങളിൽ ഊന്നൽ നൽകുന്നത്. വിശാലമായ ആശയങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ അവഗണിച്ച് ചോദ്യകർത്താക്കൾ ചോദ്യമാതൃകയിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധപുലർത്തുമ്പോൾ ഈ തകരാർ കൂടുതൽ കാണപ്പെടുന്നു. പഠനോദ്ദേശ്യങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ നൽകി ചോദ്യങ്ങളെഴുതിയാൽ ഈ പോരായ്മ പരിഹരിക്കാം.

8. ഹ്രസ്വാത്തര മാതൃക (Short answer type)

പരമാവധി മൂന്ന് മുല്യാംശങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട ചോദ്യത്തെയാണ് ഹ്രസ്വാത്തര മാതൃകയിൽ കണക്കാക്കുന്നത്. പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഉത്തരത്തിൽ പ്രസക്തമായ അക്ഷരത്തെയാണ് മുല്യാംശം എന്ന പദം കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

അപ്പോൾ അത്തരം ഒരിനത്തിന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഉത്തരത്തിന്റെ ദൈർഘ്യവും കുറവായിരിക്കും. ഇതുമൂലം ആത്മപരത കുറയുന്നു. ഈ അർത്ഥത്തിൽ, ഈ മാതൃക ഉപന്യാസ മാതൃകയെക്കാൾമെച്ചമെന്ന് പറയാം. ഈ ഇനം ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ ഉള്ളടക്കം കൂടുതൽ ഉൾപ്പെടുത്താം.

ഓരോ ഇനവും ഒരു നിശ്ചിത ഉദ്ദേശത്തിന്റെ പരിശോധനയ്ക്ക് പറ്റിയ വിധത്തിൽ എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ, ഒരു ശോധകത്തിൽ ഈ മാതൃകയിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

(i) ഹ്രസ്വാത്തര മാതൃകാ ചോദ്യങ്ങളുടെ മെച്ചങ്ങൾ

- (1) ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ താരതമ്യേന വലിയൊരു ഭാഗം ശോധകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ കഴിയും.
- (2) ഇതിന്റെ നിർമ്മിതി എളുപ്പമാണ്. കാരണം താരതമ്യേന ലളിതമായ പഠന ഫലമാണ് അതിലൂടെ പരിശോധിക്കുന്നത്.
- (3) ഊഹിച്ചെഴുതാനുള്ള സാധ്യത കുറയുന്നു. കാരണം നിയതമായ വിവരണമാണ് എഴുതാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.
- (4) മൂല്യാംശങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നിർണ്ണയിച്ചാൽ ഇവ വസ്തുനിഷ്ഠമാക്കി മാറ്റാം.
- (5) ചിത്രങ്ങളും, ചാർട്ടുകളും, ഗ്രാഫുകളും മറ്റും വ്യാഖ്യാനിക്കാനുള്ള കഴിവ് ഈ മാതൃകയിലൂടെ നന്നായി വിലയിരുത്താം.

(ii) ഹ്രസ്വാത്തര മാതൃകയുടെ പരിമിതികൾ

- (1) ഇത് കൂടുതൽ ആത്മനിഷ്ഠമാണ്.
- (2) ഈ മാതൃക ധാരാളം ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ വസ്തുക്കൾ ഹൃദിസ്തമാക്കുന്ന പ്രവണത വളരുകയും തെറ്റായ പഠനശീലങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുകയും ചെയ്യും.
- (3) ആത്മനിഷ്ഠമായതുകൊണ്ട് യാന്ത്രികമായി മാർക്കിടാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

വസ്തുനിഷ്ഠമാതൃകയുടെ കാര്യത്തിൽ എന്ന പോലെ ഹ്രസ്വാത്തര മാതൃകയിലുള്ള ചോദ്യങ്ങളുടെ നിർമ്മിതിയിലും ജാഗ്രത പുലർത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഉള്ളടക്കം ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കും സ്പഷ്ടീകരണങ്ങൾക്കും അനുസരണമായി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അപഗ്രഥിക്കണം. അവയോരോന്നും വിലയിരുത്താൻ പറ്റിയ പ്രശ്ന സന്ദർഭങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കണം. അവ്യക്തതയും ആത്മപരതയും ഒഴിവാക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ പദങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കണം.

9. ഉപന്യാസ മാതൃക (Essay Type)

പണ്ടു മുതൽക്കേ നിലവിലുള്ളതും സർവ്വസാധാരണമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതുമായ പരമ്പരാഗത ചോദ്യമാതൃകയാണ് ഉപന്യാസമാതൃക. ഇത് സ്വതന്ത്രമായി ഉത്തരമെഴുതാൻ വകയുള്ളതാണ്. പഠിതാവിന് ഇഷ്ടം പോലെ ഒരു ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം എഴുതാം. ഈ മാതൃകയിൽ നിരവധി മൂല്യാംശങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന ദീർഘങ്ങളായ ഉത്തരങ്ങളാണ് പ്രായേണ പരീക്ഷിക്കുന്നത്.

(i) ഉപന്യാസമാതൃകാ ചോദ്യങ്ങളുടെ മെച്ചങ്ങൾ

- (1) ഈ മാതൃകാ ചോദ്യങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കുക എളുപ്പമാണ്.
- (2) കുട്ടികളുടെ പ്രധാന ശേഷികൾ അളക്കാൻ ഈ മാതൃക സഹായകമാണ്.
- (3) പഠിതാവിന് ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അറിവുള്ള കാര്യങ്ങൾ എഴുതാനുള്ള സന്ദർഭം ലഭിക്കുന്നു.
- (4) ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ മൗലികതയും സർഗ്ഗപരമായ ചിന്തയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.
- (5) അവ ഭാഷാ നൈപുണിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും കാര്യക്ഷമമായ ആശയപ്രകടനം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.
- (6) ഊഹിച്ച് എഴുതാനുള്ള സാധ്യത ഒഴിവാക്കാം.
- (7) നൈപുണിയുടെ സമഗ്രമായ വിലയിരുത്തലിന് സഹായകമാണ്.
- (8) പാഠ്യവസ്തുവിന്റെ പൂർണ്ണമായ ധാരണയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

(ii) പരിമിതികൾ

- (1) അവ ആത്മനിഷ്ഠമാണ്. രണ്ടു പരീക്ഷകൾ വിലയിരുത്തിയാൽ കിട്ടുന്ന മാർക്ക് വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും.
- (2) ഈ മാതൃകയിൽ ഉള്ളടക്കം സമ്പൂർണ്ണമായി ഉൾപ്പെടുത്താൻ കഴിയുകയില്ല. ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമെഴുതാൻ കൂടുതൽ സമയം വേണം. ശോധകത്തിൽ പാഠ്യക്രമത്തിലെ ഏതാനും ഏകകങ്ങൾ മാത്രമേ ഉൾപ്പെടുത്താനാവുകയുള്ളൂ.
- (3) ഉപന്യാസങ്ങളിലൂടെ പ്രത്യേക ശേഷികൾ വേണ്ടപോലെ വിലയിരുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.
- (4) ചോദ്യങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറവായതുകൊണ്ട് ഭാഗ്യത്തിന് പരീക്ഷയിൽ നല്ലൊരു പങ്ക് ഉണ്ടാകുന്നു. അതുമൂലം കുട്ടികൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത് പഠിക്കുന്നു. ഈ പ്രവണത അഭിലാഷണീയമല്ല.
- (5) കുട്ടികളിൽ അനാരോഗ്യകരമായ മത്സരബുദ്ധി വളർത്തുന്നു.

(6) ഉപന്യാസ മാതൃകയിൽ നടത്തുന്ന പരീക്ഷകൾക്ക് വേണ്ടത്ര സാധുതയോ വിശ്വാസ്യതയോ ഉണ്ടാവുന്നില്ല.

10. സിദ്ധിശോധകത്തിന്റെ നിർമ്മിതി

ഓരോ അദ്ധ്യാപകനും താൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ തന്റെ വിദ്യാർത്ഥികൾ എത്രമാത്രം ആശയം കൈവരിച്ചു എന്നറിയാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്.

ഒരു വിഷയത്തിലെ സിദ്ധി, ആ വിഷയത്തിൽ പഠിതാവിന്റെ നിലവാരത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച ഒരു കൂട്ടം ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിലെ സിദ്ധി അളക്കാൻ വേണ്ടി സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ശോധകത്തെ സിദ്ധിശോധകം എന്നു പറയുന്നു.

സിദ്ധിശോധകത്തിന്റെ നിർമ്മിതിയിൽ അന്തർവേിച്ചിട്ടുള്ള പ്രധാനഘട്ടങ്ങൾ

- (1) ശോധകത്തിന്റെ ആസൂത്രണം.
- (2) ശോധകത്തിന് രൂപരേഖ തയ്യാറാക്കൽ
- (3) ബ്ലൂപ്രിന്റിന്റെ നിർമ്മിതി
- (4) ചോദ്യങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കൽ
- (5) മൂല്യനിർണ്ണയത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗരേഖ തയ്യാറാക്കൽ
- (6) ചോദ്യോപഗ്രഥനം

1. ശോധകത്തിന്റെ ആസൂത്രണം (Planning)

ഒരു ശോധകം നിർമ്മിക്കുന്നത് പ്രധാനപ്പെട്ട നിരവധി ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉന്നമാക്കിക്കൊണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ട്, അത് ചിട്ടയായി ശ്രദ്ധയോടെ ആസൂത്രണം ചെയ്യണം.

നല്ലൊരു സിദ്ധിശോധകം നിർമ്മിക്കും മുമ്പ്, ചോദ്യനിർമ്മാതാവ്, ആസൂത്രണ പ്രക്രിയയുടെ ഭാഗമായി ചുവടെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്. ചോദ്യകർത്താവ് സിദ്ധിശോധകം വഴി എന്തു കണ്ടുപിടിക്കാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, ഒരു വിഷയം പഠിപ്പിക്കുന്ന ഏതൊരു അദ്ധ്യാപകനും അതുവഴി ഏതാനും പഠന ഫലങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടാവും. ഈ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ കൈവരിച്ചോ എന്നാണ് ചോദ്യകർത്താവ് പരിശോധിക്കേണ്ടത്.

അടുത്തതായി പരമാവധി സമയം, പരമാവധി മാർക്ക് ശോധകത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്നിവ തീരുമാനിക്കുകയാണ്. പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുന്ന ഏകകങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിനും വ്യാപ്തിക്കും അനുസരണമായാണ് ഇക്കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കേണ്ടത്.

2. ശോധകത്തിന്റെ രൂപരേഖ (Design)

ശോധകത്തിന്റെ പൊതുവായ അർത്ഥവ്യാപ്തി നിർണ്ണയിച്ച ശേഷം അതിനൊത്ത് ഒരു രൂപരേഖ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കണം. അത്തരം ഒരു രൂപരേഖയിൽ പരിഗണിക്കേണ്ട പ്രധാന ഘടകങ്ങളാണ് ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ, ഉള്ളടക്കം, ചോദ്യമാതൃകകൾ, ചോദ്യങ്ങളുടെ കാഠിന്യ നിലവാരം എന്നിവ.

1. ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ ആപേക്ഷികമൂല്യം

ഏതൊക്കെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളാണ് പരിശോധിക്കേണ്ടത്, അവയിൽ ഓരോന്നിനും എന്ത് ആപേക്ഷിക പ്രാധാന്യമാണ് നൽകേണ്ടത് എന്നീ കാര്യങ്ങളാണ് ഇതിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ഒരദ്ധ്യാപകൻ ഒരു പ്രത്യേക വിഷയത്തിലെ ഏതാനും പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുക വഴി കുട്ടികൾ ചില പ്രത്യേക അറിവുകൾ നേടണമെന്നും ധാരണയും, പ്രയോഗശേഷിയും, നൈപുണിയും വികസിപ്പിക്കണമെന്നും സങ്കല്പിക്കുക. അപ്പോൾ ഈ നാല് ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ആയിരിക്കും സിദ്ധിശോധകത്തിലുള്ള രൂപരേഖയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുക. അയാൾ തന്റെ അറിവും പരിചയവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി പരിശോധിക്കുന്ന ഉള്ളടക്കത്തിൽ സ്വഭാവത്തിനൊത്ത് ഓരോ ഉദ്ദേശ്യത്തിനും കൽപ്പിക്കേണ്ട ആപേക്ഷിക പ്രാധാന്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നു.

2. ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ആപേക്ഷികമൂല്യം

പരിശോധിക്കാനുള്ള ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ വിവിധ ഉപവിഭാഗങ്ങളും അവയ്ക്ക് ശോധകത്തിൽ നൽകേണ്ട ആപേക്ഷിക മൂല്യവുമാണ് ഇതിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

വിവിധ പാഠ്യാംശങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു പാഠം അഥവാ ഏകകം പഠിപ്പിച്ചു എന്നു സങ്കല്പിക്കുക. ഇത് പരിശോധിക്കാൻ എല്ലാ ഉപവിഭാഗങ്ങളിലും പെടുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തണം. ഓരോ ഉപവിഭാഗത്തിലും മറ്റുള്ളവയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി അർഹമായ ആപേക്ഷിക മൂല്യം നൽകണം.

3. ചോദ്യമാതൃകയുടെ ആപേക്ഷികമൂല്യം

ഇതിൽ ശോധകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ട ചോദ്യമാതൃക ഏതെന്നും ഓരോ മാതൃകയ്ക്ക് എന്ത് ആപേക്ഷികമൂല്യമാണ് നൽകേണ്ടത് എന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പരിശോധിക്കുന്ന ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കും ഉള്ളടക്കത്തിനും അനുസരണ മാതൃകകളാണ് ചോദ്യകർത്താവ് തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. ഉപന്യാസ മാതൃകയിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ മാത്രം ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ ഉള്ളടക്കം മുഴുവൻ സമഗ്രമായി പരിശോധിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

പ്രസോത്തര മാതൃകയിലും വസ്തുനിഷ്ഠമാതൃകയിലുമുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ ഈ തകരാർ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും. ഓരോ ചോദ്യമാതൃകയ്ക്കും ഉള്ള ആപേക്ഷികമൂല്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ഉത്തരമെഴുതാനുള്ള സമയത്തെയും കാഠിന്യനിലവാരത്തെയും പരിശോധിക്കാനുള്ള ബോധനോദ്ദേശ്യങ്ങളുടെയും ഉള്ളടക്കത്തിന്റെയും സ്വഭാവത്തെയും ആസ്പദമാക്കിയാണ്.

4. കാഠിന്യനിലവാരത്തിന്റെ ആപേക്ഷികമൂല്യം

ഉചിതമായ രീതിയിൽ ചോദ്യങ്ങളുടെ കാഠിന്യനിലവാരം നിർണ്ണയിക്കണം. സമർത്ഥരും ശരാശരി നിലവാരത്തിൽപ്പെട്ടവരും നിലവാരം കുറഞ്ഞതുമായ കുട്ടികൾക്കനുസൃതമായിരിക്കണം ശോധകം. എല്ലാചോദ്യങ്ങളും കഠിനമായാൽ മോശക്കാർക്ക് അത് സങ്കടമാകും. മറിച്ച് എല്ലാം വളരെ എളുപ്പമായാൽ സമർത്ഥരുടെയും മോശക്കാരുടെയും പ്രകടനങ്ങൾക്ക് തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകില്ല. ചോദ്യങ്ങൾ ശരാശരി നിലവാരത്തിൽ മാത്രമായാൽ സമർത്ഥർക്ക് അവരുടെ കഴിവ് പ്രകടിപ്പിക്കാൻ അവസരം കിട്ടുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ശോധകത്തിൽ പ്രയാസം കുറഞ്ഞതും ശരാശരി നിലവാരമുള്ളതും കഠിനവുമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം.

11. ബ്ലൂപ്രിന്റിന്റെ നിർമ്മിതി

ബ്ലൂപ്രിന്റിൽ രൂപരേഖയുടെ വിശദാംശങ്ങൾ മുർത്തരൂപത്തിൽ കാണിക്കുന്നു. ഒരു ത്രിമാന ചാർട്ടിന്റെ രൂപത്തിലാണ് ബ്ലൂപ്രിന്റ് തയ്യാറാക്കുന്നത്. ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെയും ഉള്ളടക്കത്തിന്റെയും ചോദ്യ മാതൃകയുടെയും ക്രമീകരണമാണ് ഈ മൂന്നു മാനകങ്ങൾ. ചില ചോദ്യകർത്താക്കൾ കഠിനനിലവാരം എന്ന മാനകം കൂടി ചേർത്ത് ഇത് ഒരു ചതുർമാന പട്ടികയായും രേഖപ്പെടുത്താറുണ്ട്. ബ്ലൂപ്രിന്റ് ശോധകത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട് വ്യക്തമാക്കുകയും ശോധകനിർമ്മാതാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന് വിശാലമായ പരിധി നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1. ചോദ്യങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കൽ

ബ്ലൂപ്രിന്റ് ഓരോ വിഭാഗത്തിൽ നിന്നും എഴുതി ഉണ്ടാക്കേണ്ട ചോദ്യങ്ങളുടെ എണ്ണം, അവയുടെ മാതൃക, ഉദ്ദേശ്യം എന്നിവ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുമല്ലോ. ബ്ലൂപ്രിന്റ് നൽകുന്ന ഈ മാർഗ്ഗരേഖയ്ക്കൊത്ത് ചോദ്യകർത്താവിന് ആവശ്യാനുസരണമുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ എഴുതിത്തുടങ്ങാം. ആ സമയത്ത് കാഠിന്യ നിലവാരവും പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്. ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മുഴുവൻ നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ ഉത്തരം എഴുതാൻ കഴിയുമോ, എന്നും പരിശോധിക്കണം.

നല്ല ചോദ്യങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ പാഠ്യവസ്തുവിൽ ആഴത്തിലുള്ള അറിവും ഓരോ തരത്തിലുള്ള ചോദ്യങ്ങളുടെ നിർമ്മിതിയിൽ പ്രാവീണ്യവും ആവശ്യമാണ്. ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം തയ്യാറാക്കിയ ചോദ്യങ്ങൾ സമാഹരിച്ച് ഒരു ചോദ്യബാങ്ക് ഉണ്ടാക്കിയാൽ ആവശ്യാനുസരണം നല്ല ചോദ്യങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത് ശോധകം തയ്യാറാക്കാം.

പരീക്ഷയുടെ പേര്, ചോദ്യക്കടലാസിന്റെ തലക്കെട്ട്, മൊത്തം മാർക്കും സമയവും, ഓരോ വിഭാഗത്തിനുമുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പ്രാഥമിക വിവരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ശേഷം ചോദ്യകർത്താവിന് എഴുതിക്കഴിഞ്ഞ ചോദ്യങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചെഴുതാം. ചോദ്യങ്ങൾ കാഠിന്യ നിലവാരത്തിനനുസരിച്ച് ക്രമീകരിക്കുന്നതാണ് അഭികാമ്യം. സാധാരണ ഗതിയിൽ വിജ്ഞാന നിലവാരത്തിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ പ്രയാസം കുറഞ്ഞവയായിരിക്കും. പ്രയോഗശേഷി പരിശോധിക്കാനുള്ളവ ഏറ്റവും കഠിനവും. ഇത് എല്ലായ്പ്പോഴും ശരിയായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. എങ്കിലും ചോദ്യങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനുള്ള സൂചകമായി ഇതിനെ കരുതാം.

2. മൂല്യനിർണ്ണയത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗരേഖ തയ്യാറാക്കൽ

വസ്തുനിഷ്ഠത ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിന്, നേരത്തെ കൂട്ടി നിർണ്ണയിച്ച രൂപരേഖ ചോദ്യക്കടലാസിനൊപ്പം തയ്യാറാക്കേണ്ടതുണ്ട്. വസ്തുനിഷ്ഠ മാതൃകയിലുള്ള ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരം ഒരക്ഷരമോ, മറ്റേതെങ്കിലും അടയാളമോ ആയിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അതിന് ആ അടയാളം സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മൂല്യനിർണ്ണയ സൂചകം (scoring key) മതിയാകും. ഹ്രസ്വാത്തര മാതൃകയിലും ഉപന്യാസമാതൃകയിലുമുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മാർക്കിടാനുള്ള വ്യക്തമായ പദ്ധതി തന്നെ എഴുതിയുണ്ടാക്കണം.

ഇതു ചെയ്യുമ്പോൾ ഓരോ ചോദ്യത്തിന്റെയും ഉത്തരത്തിലുള്ള മൂല്യാംശങ്ങൾ (value points) ഏതെന്ന് തീരുമാനിച്ചു അതിലോരോന്നിനും കൊടുക്കേണ്ട മാർക്ക് എത്ര എന്ന് തീരുമാനിക്കണം. മൂല്യാംശങ്ങൾ വിശദമായി എഴുതുന്നത് ചോദ്യത്തിൽ അബദ്ധത്തിൽ കടന്നുകൂടിയ തെറ്റുകളുണ്ടെങ്കിൽ അവ കണ്ടുപിടിക്കാനും പ്രയോജനപ്പെടും.

സാധാരണയായി, മാർക്ക് നൽകുന്നതിനുള്ള ആത്മപരത ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടി, മൂല്യനിർണ്ണയ രൂപരേഖയുടെ പൊതു നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകാറുണ്ട്. ഇതിൽ അശ്രദ്ധ മൂലം വരുന്ന തെറ്റുകൾക്കും അക്ഷരത്തെറ്റുകൾക്കും വ്യാകരണത്തെറ്റുകൾക്കും എന്തു പിഴയാണ് ഇടേണ്ടത് എന്നും മറ്റും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

3.ചോദ്യാപഗ്രഥനം

ഇനിയും വരാവുന്ന നോട്ടക്കുറവുകൾ പരിഹരിക്കാൻ വേണ്ടി ചോദ്യകർത്താവിന് ശോധകത്തിന്റെ ഇനം പ്രതിയുള്ള അപഗ്രഥനം ഒരു പട്ടികയായി തയ്യാറാക്കുന്നു. ഇതിൽ ഓരോ ഇനത്തിന്റെയും ഉദ്ദേശ്യം, ചോദ്യമാതൃക, കാഠിന്യ നിലവാരം, മാർക്ക്, ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സമയം എന്നീ വിവരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തും.

രൂപരേഖയിലും, ബ്ലൂപ്രിന്റിനും സൂചിപ്പിച്ച എല്ലാ അംശങ്ങളും ശോധകത്തിന്റെ അന്തിമരൂപത്തിൽ പാലിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കാൻ ഈ അപഗ്രഥനം ഏറെ സഹായിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും പോരായ്മകൾ കണ്ടെത്തിയാൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ അത് പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും.

സിദ്ധി ശോധകത്തിന്റെ രൂപരേഖ

ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ ആപേക്ഷിക മൂല്യം

ക്രമനമ്പർ	ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ	മാർക്ക്	ശതമാനം
1.	വിജ്ഞാനം	5	10
2.	ആശയഗ്രഹണം	15	30
3.	പ്രയോഗശേഷി	20	40
4.	നൈപുണി	10	20
ആകെ		50	100

ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ആപേക്ഷിക മൂല്യം

ക്രമനമ്പർ	ഏകകം	മാർക്ക്	ശതമാനം
1.	ഏകകം 1	10	20
2.	ഏകകം 2	11	22
3.	ഏകകം 3	19	38
4.	ഏകകം 4	10	20
ആകെ		50	100

ചോദ്യമാതൃകയുടെ ആപേക്ഷിക മൂല്യം

ക്രമനമ്പർ	ചോദ്യമാതൃക	ചോദ്യങ്ങളുടെ എണ്ണം	മാർക്ക്	ശതമാനം
1.	വസ്തുനിഷ്ഠമാതൃക	10	10	20
2.	പ്രശ്നോത്തര മാതൃക	10	20	40
3.	ഉപന്യാസ മാതൃക	1	10	20
ആകെ		21	50	100

കാരിന്യനിലവാരത്തിന്റെ ആപേക്ഷിക മൂല്യം

ക്രമനമ്പർ	കാരിന്യ നിലവാരം	മാർക്ക്	ശതമാനം
1.	ലളിതം	15	30
2.	ശരാശരി	25	50
3.	കഠിനം	10	20
ആകെ		50	100

ബുപ്രിന്റ്

ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ	വിജ്ഞാനം			ആശയഗ്രഹണം			പ്രയോഗശേഷി			നൈപുണി			ആകെ
	വ	ശ്ര	ഉ	വ	ശ്ര	ഉ	വ	ശ്ര	ഉ	വ	ശ്ര	ഉ	
ചോദ്യ മാതൃക ഉള്ളടക്കം													
ഏകകം 1	1 (1)	3 (1)		3 (3)			1 (1)			2 (2)			10
ഏകകം 2				3 (3)	3 (1)		4 (4)			1 (1)			11
ഏകകം 3				2 (2)	3 (1)		1 (1)		10 (1)	3 (3)			19
ഏകകം 4	1 (1)			1 (1)			1 (1)	3 (1)		1 (1)	3 (1)		10
ആകെ	2 (2)	3 (1)		9 (9)	6 (2)		7 (7)	3 (1)	10 (1)	7 (7)	3 (1)		50

കുറിപ്പ്: (1) വ - വസ്തുനിഷ്ഠ മാതൃക ശ്ര - ശ്രദ്ധോത്തര മാതൃക

ഉ - ഉപന്യാസ മാതൃക

(2) ബ്രാക്കറ്റിന് പുറത്തുള്ള സംഖ്യകൾ മാർക്കിനെയും അകത്തുള്ള സംഖ്യകൾ ചോദ്യങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെയും കുറിക്കുന്നു.

12.നിദാന ശോധകവും-സിദ്ധി ശോധകവും

പഠിതാക്കൾക്ക് പാഠ്യപദ്ധതിയിലെ പ്രത്യേക ഭാഗങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രയാസങ്ങൾ,

കഴിവില്ലായ്മകൾ, പോരായ്മകൾ, വിടവുകൾ തുടങ്ങിയവ നിർണ്ണയിക്കാനും, അവ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കാനും പരിഹാരബോധനത്തിലൂടെ അവ അകറ്റാനും വേണ്ടി രൂപകൽപ്പന ചെയ്യുന്ന ശോധകമാണ് നിദാനശോധകം.

നിദാനശോധകത്തിന്റെ പ്രയോഗം രണ്ടു തരത്തിൽ പ്രസക്തമാണ്.

(1) ഒരു പുതിയ പാഠഭാഗം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്

(2) ഒരു പാഠഭാഗം പഠിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞ്.

ആദ്യഘട്ടത്തിൽ വേണ്ടത്, പുതിയ പാഠഭാഗം പഠിക്കുന്നതിന് ആവശ്യം വേണ്ടമുൻധാരണകളിലുള്ള അപര്യാപ്തതകളുടെ നിദാന നിർണ്ണയമാണ്. ഈ മുൻ ധാരണകളുടെ അഭാവത്തിൽ പഠനം തികച്ചും അസാധ്യമായിരിക്കും. വേറൊരു രീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇത് പഠനപൂർവ്വ നിദാന നിർണ്ണയം ആണെന്ന് പറയാം. അതിനായി നൽകുന്ന ശോധകത്തെ പഠനപൂർവ്വ നിദാനശോധകം എന്നു വിളിക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തേത് പഠനാനന്തരം അനുഭവപ്പെടുന്ന പ്രയാസങ്ങളുടെ നിദാന നിർണ്ണയമാണ്. അതിനായി നൽകുന്ന ശോധകത്തെ പഠനാനന്തര നിദാന ശോധകം ആയികണക്കാക്കാം. നിപുണ നിലവാരത്തിലുള്ള കാര്യക്ഷമമായ പഠനം നടക്കണമെങ്കിൽ ഇവ ആവശ്യം വേണ്ടിവരുന്നു.

സിദ്ധിശോധകവും നിദാനശോധകവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം

സിദ്ധി ശോധകം

നിദാന ശോധകം

1. പഠിതാവ് എത്ര നേടി എന്ന് അളക്കുന്നു.	പഠിതാവ് എന്തൊക്കെ നേടിയില്ല എന്നും അതിനുള്ള കാരണം എന്തെന്നും അളക്കുന്നു.
2. ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ, ഉള്ളടക്കം, ചോദ്യ മാതൃകകൾ, കാഠിന്യ നിലവാരം എന്നിവയ്ക്ക് സാമാന്യ രീതിയിൽ ആപേക്ഷിക പ്രാധാന്യം കൽപ്പിക്കുന്നു.	ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ഓരോന്നും വിശേഷ ശ്രദ്ധ പുലർത്തി പരിഗണിക്കുന്നു. നിരൂപണ ബുദ്ധിയോടെയും അപഗ്രഥനാത്മകമായും അത് നിർണ്ണയിക്കുന്നു.
3. ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ഓരോ പ്രകരണത്തിനും യഥായോഗ്യം പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു.	പ്രയാസങ്ങൾക്ക് സാധ്യതയുള്ള അംഗങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽപ്രാധാന്യം കൽപ്പിക്കുന്നു.
4. ഉത്തരം എഴുതുന്നതിനുള്ള സമയവ്യവസ്ഥ കൃത്യമായി പാലിക്കുന്നു. നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ എത്രത്തോളം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു എന്നാണ് അളക്കുന്നത്. അധിക സമയം അനുവദിക്കുന്നില്ല.	സമയപരിധിക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യം കൽപ്പിക്കുന്നില്ല. കാരണം പഠിതാവിന്റെ പ്രയാസങ്ങളും പോരായ്മകളും കണ്ടെത്തുകയാണ് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം.

5. പരീക്ഷയിൽ ലഭിക്കുന്ന മാർക്ക് സുപ്രധാനമാണ്. കാരണം, ഗ്രേഡിങ്, റാങ്കിങ്, സ്ഥാന നിർണ്ണയം തുടങ്ങി ധർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാനുണ്ട്.

നിദാന ശോധകത്തിൽ സാധാരണ ഗതിയിൽ മാർക്കുകൾ നൽകാറില്ല. കാരണം ഗ്രേഡിങ് തുടങ്ങിയവ അതിന്റെ ധർമ്മമല്ല. പ്രയാസങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക മാത്രമാണ് അതിന്റെ ഗുണം.

6. ചോദ്യകർത്താവ് ശോധകത്തിന് രൂപരേഖയും ബ്ലൂപ്രിന്റും തയ്യാറാക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിലും സിദ്ധി ശോധകങ്ങളുടെ നിർമ്മാണം താരതമ്യേന എളുപ്പമാണ്.

നിദാന ശോധകങ്ങളുടെ നിർമ്മിതിയിൽ കൂടുതൽ ഭാവനയും ആത്മാർത്ഥതയും ആവശ്യമായിവരും. ചോദ്യകർത്താവ് ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ അപഗ്രഥനം നടത്തണം. ചോദ്യങ്ങളെ അവയുടെ കാഠിന്യ നില വാരത്തിനൊത്ത് ക്രമീകരിക്കണം. ഓരോ ചോദ്യവും വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങളോടെ അവതരിപ്പിക്കുകയും വേണം.

ഇത്രയും പറഞ്ഞെങ്കിലും സിദ്ധി ശോധകങ്ങളെയും നിദാന ശോധകങ്ങളെയും രണ്ട് വ്യത്യസ്ത അറകളിൽ തളച്ചിടാനാവില്ല. നല്ല ഒരു സിദ്ധി ശോധകത്തിന്റെ പരിശോധനാഫലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിദാനനിർണ്ണയത്തിന് പറ്റിയ ചാർട്ടുകൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കാനാവും. അതുകൊണ്ട് സമർത്ഥമായി സംവിധാനം ചെയ്ത സിദ്ധിശോധകത്തിന് നിദാനനിർണ്ണയ ധർമ്മം കൂടിയുണ്ട് എന്നു കരുതരുത്.

13. മൂല്യനിർണ്ണയത്തിലെ സമീപകാല പ്രവണതകൾ

(1) ഉരുത്തിരിയുന്ന പ്രവണതകൾ

പ്രവണതകളുടെ മാറ്റത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ ഹ്രസ്വാവലോകനം

പഠിതാക്കളുടെ സിദ്ധികൾ ഒരന്തിമ പരീക്ഷയിലൂടെ വിലയിരുത്തി അതിൽ ലഭിക്കുന്ന മാർക്കുകളുടെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിധി പറയുന്ന പഴയ സമ്പ്രദായം കഴിഞ്ഞ നിരവധി ദശകങ്ങളായി കടുത്ത വിമർശനത്തിന് വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. അത്തരം പരീക്ഷകൾ തികച്ചും സങ്കുചിതമാണെന്നും അതുവഴി പഠിതാക്കളുടെ വൈജ്ഞാനിക സിദ്ധിയുടെ ഉപരിപ്ലവമായ ചെറിയൊരംശം മാത്രമേ അളക്കാനാവൂ എന്നും പലപ്പോഴും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

വൈകാരികവും നൈപുണിപരവുമായ മറ്റു വികസനമേഖലകൾ മിക്കവാറും പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ അവഗണിക്കപ്പെട്ടു പോന്നു. ഇക്കാരണത്താലാണ്, മൂല്യനിർണ്ണയം അനുസ്യൂതവും സമഗ്രവുമായ രീതിയിൽ നടത്തണമെന്നും അത് ഒരേ സമയം സംരചനയ്ക്കും

അന്തിമവിധിക്കും ഒരുപോലെ ഊന്നൽ നൽകണമെന്നും ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസനയത്തിൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞത്. അതിനുമുമ്പു തന്നെ മൂല്യനിർണ്ണയം പഠന-ബോധന പ്രക്രിയയുടെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാണെന്നും, അത് സമഗ്രവും സമീരതയുള്ളതും സംക്രമണക്ഷമവുമായ വികസനം ഉറപ്പുവരുത്താൻ പ്രയോജനപ്പെടണമെന്നും ഉദ്ദേശ്യമായിട്ട് ബോധനത്തിന്റെ പ്രയോക്താക്കൾ പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉദ്ദേശ്യമായിട്ട് ബോധനത്തിനുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കുന്ന കുറിപ്പുകളിൽ, ഓരോ പാഠ്യാംശത്തെയും മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച എല്ലാ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉടനടി വിലയിരുത്തുന്നു. എന്നാൽ ഈ ശ്രമങ്ങളൊക്കെ നടന്നിട്ടും, ഫലത്തിൽ മൂല്യനിർണ്ണയം ഭാഗികവും, സങ്കുചിതവുമായിത്തന്നെ നിലനിന്നുപോന്നു.

തമിഴ്നാട്ടിൽ ഡി.പി.ഇ.പി. നടപ്പിലാക്കിയപ്പോൾ താഴ്ന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ എഴുത്തു പരീക്ഷയ്ക്ക് നൽകി പോന്ന അമിത പ്രാധാന്യം കുറയ്ക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. നിരീക്ഷണം പഠിതാക്കളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അവലോകനം തുടങ്ങിയ വിവിധ രീതികൾ ഉപയോഗിച്ച് ഭാഗികമായിശോധകങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെയും വികസനത്തിന്റെ എല്ലാ അംശങ്ങളും വിലയിരുത്താൻ ശ്രമം ഉണ്ടായി. മാത്രവുമല്ല, വിവിധ അംശങ്ങൾ വിലയിരുത്താൻ മാർക്കുകൾക്ക് പകരം ഗ്രേഡുകൾ ഉപയോഗിക്കാനും ശ്രമം നടന്നു. തുടർന്ന് അനസ്യുതവും സമഗ്രവുമായ വിലയിരുത്തലിനുള്ള നടപടികളെക്കുറിച്ച് വിദഗ്ദ്ധ സമിതിയുടെ ശുപാർശകളും ഉണ്ടായി.

2. ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്ന ആധുനിക പ്രവണതകൾ

പഠനബോധന പ്രക്രിയയുടെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാകാൻ പാകത്തിൽ മൂല്യനിർണ്ണയത്തെ ആധുനികവൽക്കരിക്കാനുള്ള ഈ പരിശ്രമങ്ങളുടെയെല്ലാം ഫലമായി ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്ന പ്രവണതകൾ ചുവടെ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

- (1) മൂല്യനിർണ്ണയം അനസ്യുതം നടക്കണം. അന്തിമപരീക്ഷയുടെ ഫലത്തെ മാത്രം ആസ്പദമാക്കി മൂല്യനിർണ്ണയം നടത്തുന്ന രീതിക്ക് പരിസമാപ്തി ഉണ്ടാവണം.
- (2) മൂല്യനിർണ്ണയം സംരചനാധർമ്മം നിർവഹിക്കാൻ പര്യാപ്തമാവണം. അതായത് ഉന്നമാക്കുന്ന വികസനത്തിന്റെ സാക്ഷാത്ക്കാരം ഉറപ്പുവരുത്തുമാറ് ഉടനടിയുള്ള ഫീഡ്ബാക്ക്.

ഫലസംശോധനം, നിദാനനിർണ്ണയം, പരിഹാരബോധനം എന്നിവ നടത്താൻ മൂല്യനിർണ്ണയം സഹായകമാവണം.
- (3) ഇതിനു പുറമെ, പഠിതാക്കളെ വികസന നിലവാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രമീകരിക്കാനും സ്ഥാനനിർണ്ണയത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള അന്തിമ മൂല്യനിർണ്ണയമെന്ന ധർമ്മം നടക്കണം.
- (4) മൂല്യനിർണ്ണയം സമഗ്രമാവണം. അതായത് അത് ഏതാനും വൈജ്ഞാനികാംശങ്ങളുടെ മാത്രം പരിശോധനയിൽ ഒതുങ്ങരുത്. അക്കാദമിക പഠനത്തിന്റെ തന്നെ മറ്റംശങ്ങൾ-വൈകാരികവും,

നൈപുണിപരവുമായ മേഖലയിലെ വികസനമാറ്റങ്ങൾ കൂടി വിലയിരുത്തണം. ഇതിനു പുറമേ, അക്കാദമിക സംബന്ധികളായ അംശങ്ങളും വൈകാരികവും സാമൂഹികവുമായ നൈപുണികളോട് ബന്ധപ്പെട്ട അക്കാദമികേതരങ്ങളായ നേട്ടങ്ങളും വിലയിരുത്താൻ കഴിയണം.

- (5) മുകളിൽപ്പറഞ്ഞവയെല്ലാം നേടാൻ കഴിയുമാറ് ലിഖിത പരീക്ഷകൾക്ക് കൽപ്പിച്ചു പോന്ന അമിത പ്രാധാന്യം കുറയ്ക്കണം. വിവിധങ്ങളായ നിരവധി വികസന മാറ്റങ്ങൾ വിലയിരുത്താൻ കഴിയുമാറ് മൂല്യനിർണ്ണയത്തിനായി ഉപാധികളും ഉപകരണങ്ങളും ഉപയോഗിക്കണം.
- (6) വികസനത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങൾ മാർക്കുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം വിലയിരുത്തുന്ന ശൈലിക്ക് നിരവധി പോരായ്മകളുണ്ട്. വിലയിരുത്തലിന്റെ ഫലങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ സാധ്യതയും വിശ്വാസ്യതയും സ്വീകാര്യതയും ഉണ്ടാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ശൈലി സ്വീകരിക്കണം. ഇതിനായി ഗ്രേഡിങ് സമ്പ്രദായം നടപ്പിലാക്കണം.

14. ആന്തരിക മൂല്യനിർണ്ണയം

പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ മൂല്യനിർണ്ണയ സങ്കല്പത്തിൽ ബാഹ്യപരീക്ഷയിലൂടെയുള്ള പാരിമാണികമായ അളക്കൽ മാത്രമല്ല ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ആന്തരിക പരിശോധനയിലൂടെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഗുണാത്മകമായ വിലയിരുത്തലും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

രണ്ടാമത് പറഞ്ഞ വിലയിരുത്തലാണ് ആന്തരിക മൂല്യനിർണ്ണയമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ആന്തരിക മൂല്യനിർണ്ണയം വഴി ബോധനപ്രക്രിയയുടെ ഗുണനിലവാരവും അതുവഴി കൈവരുന്ന പഠനപുരോഗതിയുടെ അളവും കണ്ടെത്താം. ഒരു പ്രത്യേക പീരിഡിൽ കൂടി കൈവരിച്ച പഠനപുരോഗതിയും ഇതുവഴി വിലയിരുത്താം. എന്നാൽ ആന്തരിക മൂല്യനിർണ്ണയത്തെ പരമ്പരാഗതമായ ബാഹ്യ പരീക്ഷയുടെ ഒരു പകരക്കാരനായി കാണരുത്. ആന്തരിക മൂല്യനിർണ്ണയം പഠനബോധന പ്രക്രിയയെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും പഠനനിലവാരം കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആന്തരികമായ വിലയിരുത്തൽ അനസ്തുതം നടക്കണം. അത് സമഗ്രമാവുകയും വേണം. അതുവഴി വൈജ്ഞാനിക, വൈകാരിക നൈപുണിപര മേഖലകളിലെ വികസനം അളക്കാൻ കഴിയണം. എന്ന് ഭാരതീയ വിദ്യാഭ്യാസ കമ്മീഷൻ (1964-66) ശുപാർശ ചെയ്തു. വിദ്യാഭ്യാസ പരിപാടിയിലാകെ ആന്തരിക മൂല്യനിർണ്ണയം സംക്രമിപ്പിക്കണം. “പഠിതാവിന്റെ നേട്ടങ്ങളുടെ അളവിന് തെളിവ് നൽകൽ എന്നതിനെക്കാൾ പരിപാടി മൊത്തത്തിൽ മെച്ചപ്പെടുത്താനാവണം അത് പ്രയോജനപ്പെടുക.

ദൈനംദിന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അഭിപ്രേരണയോടെയുള്ള സജീവമായ പങ്കുവഹിക്കാൻ പാകത്തിൽ പഠിതാക്കളുടെ മനോഭാവങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ അത് പ്രയോജനപ്പെടണം. ആന്തരികമായ വിലയിരുത്തൽ പരമാവധി വസ്തുനിഷ്ഠവും, പക്ഷപാതരഹിതവുമാവണം. അതിനായി പഠിതാക്കളുടെ വിവിധങ്ങളായ ശേഷിപ്രകടനങ്ങൾ വിലയിരുത്തണം.

ലിഖിത പരീക്ഷകൾ, വാചികപരീക്ഷകൾ, പ്രായോഗിക പരീക്ഷകൾ എന്നിവ ഇതിനായി ഉപയോഗിക്കാം.

ഗൃഹപാഠങ്ങൾ, സെമിനാറുകൾ, ചർച്ചകൾ, പ്രോജക്ടുകൾ ഇവയിലും പങ്കാളിത്തത്തിന്റെ സ്വഭാവം പ്രയോജനപ്പെടുത്താം.

റേറ്റിങ്ങ് സ്കെയിൽ, ചെക്ക് ലിസ്റ്റ് തുടങ്ങിയവ ഉപയോഗിച്ച് വിവിധ അധ്യാപകർ നടത്തുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ചാൽ അത് വൈയക്തികവും, സാമൂഹികവുമായ ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തലിന് വളരെ സഹായകവും ആവും. അധ്യാപകർ ആവുന്നത്ര പ്രവർത്തനങ്ങൾ നൽകുകയും ഓരോ പഠിതാവിന്റെയും പങ്കാളിത്തത്തിന്റെയും സ്വഭാവം വ്യക്തമാക്കുന്ന വിശദമായ രേഖകൾ തയ്യാറാക്കി സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം.

ആന്തരികമായ വിലയിരുത്തലിന്റെ മെച്ചങ്ങൾ

1. പഠിതാവിന്റെ അർത്ഥരഹിതമായ സ്മരണയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചുള്ള പരീക്ഷകൾ ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുന്നു.
2. ആന്തരിക മൂല്യനിർണ്ണയം വഴി പഠിതാക്കളിൽ പരീക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കാണപ്പെടുന്ന അത്യുത്കണ്ഠയും, സംഭ്രമവും കുറയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നു.
- 3.. അതുവഴി പഠിതാക്കളുടെ ബലവും ബലഹീനതയും കണ്ടെത്താനും ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ പരിഹാര പരിപാടികൾ സ്വീകരിക്കാനും കഴിയണം.
4. വിവിധ തരത്തിലുള്ള വിദ്യാലയ പരിപാടികളോടുള്ള മനോഭാവത്തിലും അവയിലുള്ള താൽപര്യത്തിലും അവയുടെ ആസ്വാദനത്തിലും പഠിതാക്കളിലും, അധ്യാപകരിലും അഭിലഷണീയമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ അത് സഹായകമാവുന്നു.
- 5.. ബോധനം നൽകുന്ന വ്യക്തി തന്നെയാണ് പഠിതാക്കളെ വിലയിരുത്താൻ ഏറ്റവും യോഗ്യൻ എന്നത് സാർവ്വത്രികമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള സത്യമാണ്. ആന്തരികമൂല്യനിർണ്ണയം ഇത് സാധ്യമാക്കുന്നു.

പോരായ്മകൾ

1. പക്ഷാപാതപരമായ വ്യക്തിതാൽപര്യങ്ങളും ആത്മപരതയും കടന്നു കൂടാം. അത് വിലയിരുത്തുന്നതിനെ വികലമാക്കും.
2. വിദ്യാലയത്തിലെ സൗകര്യങ്ങളുടെ അപര്യാപ്തത മൂല്യനിർണ്ണയത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കും.

ഉപസംഹാരം

ബോധന പഠന പ്രവർത്തനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മൂല്യനിർണ്ണയം ഒഴിച്ചു കൂടാനാവാത്ത ഘടകമാണ്. നിശ്ചിത ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പഠന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നൽകി അവ വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിലയിരുത്തുവാൻ മൂല്യനിർണ്ണയം സഹായിക്കുന്നു. ആധുനിക മൂല്യനിർണ്ണയ ഉപാധികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിലൂടെ മൂല്യനിർണ്ണയം കൂടുതൽ ശാസ്ത്രീയവും മനുഷ്യാനുഭവപരവും ആയിരിക്കുവാൻ അധ്യാപകർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

പഠന പ്രവർത്തനങ്ങൾ

- 1. അഭിമുഖം നടത്തുക.
- 2. വ്യക്തിപഠനം നടത്തുക.
- 3. ക്ലാസ്സിൽ സോഷ്യലൈസം നടത്തുക.
- 4. ശോധകത്തിന്റെ രൂപരേഖ തയ്യാറാക്കുക.

**രണ്ടാം വർഷം
മാതൃകാ ചോദ്യപേപ്പർ - I
മലയാള ഭാഷാധ്യാപനം**

സമയം - 3 മണിക്കൂർ

മാർക്ക് - 100

**സെക്ഷൻ -I
വിഭാഗം -എ**

I എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരമെഴുതുക. ഒരോന്നും 100 വാക്കിൽ കവിയരുത്.

10 x 2 = 20

1. കൃഷ്ണഗാഥയെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പെഴുതുക.
2. കിളിപ്പാട്ട് സാഹിത്യം എന്നാലെന്ത് ?
3. ആട്ടക്കഥാ സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചെഴുതുക.
4. ആധുനിക കവിതകളുടെ പ്രത്യേകതയെന്ത് ?
5. ജി.യുടെ കവിതകളുടെ പ്രത്യേകതയെന്ത് ?
6. കാച്ചിക്കുറുക്കിയകവിതകളാണ് വൈലോപ്പിള്ളിക്കവിതകൾ എന്നു പറയാൻ കാരണമെന്ത്?
7. സുഗതകുമാരിയുടെ കവിതകളിലെ ഭാവസൗകുമാര്യത്തെക്കുറിച്ചെഴുതുക.
8. വിമർശനം എന്നാലെന്ത് ?
9. സമവൃത്തം എന്നാലെന്ത് ?
10. ആത്മകഥ എന്നാലെന്ത് ?

വിഭാഗം-ബി

II ഏതെങ്കിലും അഞ്ച് ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമെഴുതുക. ഓരോന്നും 200 വാക്കുകളിൽ കവിയരുത്.

5 x 4 = 20

11. ആദ്ധ്യാത്മ രാമായണം കിളിപ്പാട്ട് ജനശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചതെങ്ങനെ ?
12. അലങ്കാരം എന്നാലെന്ത്? അർത്ഥാലങ്കാരത്തിന് ഒരുദാഹരണം എഴുതുക.
13. കാകളി, കേക എന്നീ വൃത്തങ്ങൾക്ക് ലക്ഷണമെഴുതുക.
14. ആസ്വാദനക്കുറിപ്പെഴുതുക. 'ഒരു പാട്ടു പിന്നെയും'
15. പുലികൾ എന്ന പാഠത്തിന് ഒരു പത്രനിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുക.
16. അച്ഛനമ്മമാർ, പിതൃഭക്തി- സമാസം നിർണ്ണയിക്കുക.
17. നിരൂപണം തയ്യാറാക്കുക. 'ദോഷാരോപണം'.
18. വരികളിലെ ഔചിത്യഭംഗി കണ്ടെത്തുക.
മഞ്ജുള പുഷ്പങ്ങളുല്ലസിക്കും
മഞ്ജുഷയൊന്നുണ്ടെ കൈത്തളിരിൽ

സെക്ഷൻ- II

വിഭാഗം -എ

III എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരമെഴുതുക. ഓരോന്നും 100 വാക്കിൽ കവിയരുത്.

10 x 2 = 20

19. പാഠ്യപദ്ധതി എന്നാലെന്ത് ?
20. പാഠപുസ്തകത്തിന്റെ പൊതുസ്വഭാവമെന്ത് ?
21. പ്രാചീന അദ്ധ്യാപനരീതികളേതെല്ലാം ?
22. കളിരീതിയുടെ പ്രത്യേകതയെന്ത് ?
23. ഉപദർശന രീതി എന്നാലെന്ത് ?
24. മൾട്ടി ഗ്രേഡ് അദ്ധ്യാപനം എന്നാലെന്ത് ?

- 25. വചനാഭ്യാസം നൽകുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെന്ത് ?
- 26. ഉച്ചാരണ വൈകല്യങ്ങൾക്കുള്ള കാരണമെന്ത് ?
- 27. വായനയിലെ ഘട്ടങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ?
- 28. അഭിവാചനം എന്നാലെന്ത് ?

വിഭാഗം - ബി

IV ഏതെങ്കിലും അഞ്ച് ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമെഴുതുക. ഓരോന്നും 200 വാക്കിൽ കവിയരുത്.

5 x 4 = 20

- 29. പാഠപുസ്തക നിരൂപണം എന്നാലെന്ത്? ഏതെങ്കിലും ഒരു ക്ലാസിലെ പാഠഭാഗത്തിനനുയോജ്യമായ നിരൂപണം തയ്യാറാക്കുക.
- 30. അദ്ധ്യാപന പ്രമാണങ്ങളേതെല്ലാം ?
- 31. പ്രോജക്ട് രീതിയെന്നാലെന്ത് ?
- 32. വചനശിക്ഷണത്തിനായി നൽകാവുന്ന അഭ്യാസങ്ങളേതെല്ലാം ?
- 33. ശരിയായ ഉച്ചാരണം അഭ്യസിപ്പിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളേതെല്ലാം ?
- 34. വായന അഭ്യസിപ്പിക്കാനുള്ള രീതികളേതെല്ലാം ?
- 35. ലേഖനത്തിൽ കരചലനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമെന്ത് ?
- 36. രചന എന്നാലെന്ത്? ഘട്ടങ്ങൾ ഏതെല്ലാം ?

വിഭാഗം - സി

V എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരമെഴുതുക. ഓരോന്നും 500 വാക്കിൽ കവിയരുത്.

2 x10 = 20

- 37. വിവിധ അദ്ധ്യാപന രീതികളെക്കുറിച്ചെഴുതുക. അവ അദ്ധ്യാപനത്തിന് എത്രത്തോളം പ്രയോജനപ്രദമെന്ന് വ്യക്തമാക്കുക.

അല്ലെങ്കിൽ

വചനശിക്ഷണം എന്നാലെന്ത്? പ്രാഥമിക ക്ലാസുകളിൽ വചനശിക്ഷണം എപ്രകാരം നിർവ്വഹിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാക്കുക.

- 38. രചന എന്നാലെന്ത്? ഘട്ടങ്ങൾ ഏതെല്ലാം ? വിവിധ രചനാമാതൃകകൾ ഏതെല്ലാം ?

അല്ലെങ്കിൽ

മൂല്യനിർണ്ണയം എന്നാലെന്ത്? വിവിധ മൂല്യനിർണ്ണയോപാധികൾ ഏതെല്ലാം ? വിശദീകരിക്കുക.

തുപദേശവ

ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ/ ചോദ്യമതൃക/ പാഠ്യവസ്തു.	അറിവ്			ഗ്രഹണം			പ്രയോഗം			നൈപുണി			ആകെ		
	ലഭ്യ	ശ്ര	ഉ	ലഭ്യ	ശ്ര	ഉ	ലഭ്യ	ശ്ര	ഉ	ലഭ്യ	ശ്ര	ഉ	ലഭ്യ	ശ്ര	ഉ
ഭാഷാ സാഹിത്യം	12 (6) 2			8 (4) 2	8 (2) 4	8 (2) 4		8 2(*3) 4			4 (1) 4		20	20	40
1. പാഠ്യപദ്ധതി പാഠപുസ്തകം	2 (1) 2			2 (1) 2	4 (1) 4	4 (1) 4							4	4	8
2.അദ്ധ്യാപന രീതി	8 (4) 2				4 1(*1) 4	4 (1) 10							8	4	10
3. വചനശിക്ഷണം	4 (2) 2				4 1(*1) 4	4 (*1) 10							4	4	8
4. വായന	2 (1) 2				4 (1) 4								2	4	6
5. ലേഖനം	2 (1) 2				4 (*1) 4								2		2
6. രചന					4 (1) 4	4 (1) 10								4	10
7. മൂല്യ നിർണ്ണയം						10 (*1) 10									
ആകെ	30			10	28	20		8			4		40	40	100

*ചോയീസ്

ബ്രാക്കറ്റിനുള്ളിൽ ചോദ്യം

ബ്രാക്കറ്റിനു വെളിയിൽ മാർക്ക്

രണ്ടാം വർഷം
മാതൃകാ ചോദ്യപേപ്പർ - II
മലയാള ഭാഷാധ്യാപനം

സമയം - 3 മണിക്കൂർ

മാർക്ക് - 100

സെക്ഷൻ - I

വിഭാഗം - എ

I എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരമെഴുതുക. ഒരോന്നും 100 വാക്കിൽ കവിയരുത്.

10 X 2 = 20

1. കൃഷ്ണഗാഥയിലെ ഇതിവൃത്തമെന്ത്?
2. ഭാരതം കിളിപ്പാട്ടിനെക്കുറിച്ച് ലഘു കുറിപ്പെഴുതുക.
3. ഉണ്ണായിവാര്യരെക്കുറിച്ച് ലഘു കുറിപ്പെഴുതുക.
4. മിസ്റ്റിക് കവിതകളുടെ പ്രത്യേകതയെന്ത് ?
5. അത്യന്തം മാനുഷമാണ് വൈലോപ്പിള്ളി കവിതകൾ എന്നു പറയാൻ കാരണമെന്ത് ?
6. ഭാവഭദ്രതയ്ക്കുദാഹരണമായി സുഗതകുമാരിക്കവിതകളിലെ ഏതെങ്കിലും രണ്ടുവരി എടുത്തെഴുതുക.
7. ഉപന്യാസം എന്നാലെന്ത്?
8. നിഷ്പക്ഷ നിരൂപണം എന്നാലെന്ത് ?
9. ശബ്ദാലങ്കാരം എന്നാലെന്ത് ? ഒരുദാഹരണമെഴുതുക.
10. ഭാഷാവൃത്തം എന്നാലെന്ത് ? രണ്ടുദാഹരണം എഴുതുക.

വിഭാഗം-ബി

II ഏതെങ്കിലും അഞ്ച് ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമെഴുതുക. ഓരോന്നും 200 വാക്കുകളിൽ കവിയരുത്.

5 x 4 = 20

11. എഴുത്തച്ഛൻ കൃതികളിലെ ജീവിതദർശനമെന്ത് ?
12. രാമനാട്ടം, കൃഷ്ണനാട്ടം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ലഘു കുറിപ്പെഴുതുക.
13. വ്യക്തിദുഃഖങ്ങളെ ആഴത്തിൽ കാവ്യഭാവനയിലൂടെ ആവാഹിച്ച കവിയാണ് ഒ.എൻ.വി.ഇതിന് ഉദാഹരണമായി ഏതെങ്കിലും പദ്യശകലങ്ങൾ എടുത്തെഴുതുക.
14. വാസ്തവോക്തി അലങ്കാരത്തിന് ഒരുദാഹരണം എഴുതുക.
15. ഉൽപ്രേക്ഷാലങ്കാരത്തിന് ലക്ഷണമെഴുതി ഉദാഹരണസഹിതം വ്യക്തമാക്കുക.
16. സമവൃത്തം എന്നാലെന്ത്? ഉദാഹരണമെഴുതി വൃത്തം നിർണ്ണയിക്കുക.
17. സഞ്ചാരസാഹിത്യം എന്നാലെന്ത്? വിശദീകരിക്കുക.
18. വഞ്ചിപ്പാട്ട് വൃത്തമെന്ത് അറിയപ്പെടുന്ന വൃത്തമേത്? ലക്ഷണനിർണ്ണയം നടത്തുക.

സെക്ഷൻ- II

വിഭാഗം- എ

III എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരമെഴുതുക. ഓരോന്നും 100 വാക്കിൽ കവിയരുത്.

10 x 2 = 20

19. പാഠപുസ്തകത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ ഏതെല്ലാം?
20. ഋജുരീതി എന്നാലെന്ത്?
21. ശ്രീയാത്മക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് രണ്ടുദാഹരണം എഴുതുക.

22. പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിൽ നൽകാവുന്ന വചനാഭ്യാസങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ?
23. ഉച്ചാരണത്തിന് സഹായിക്കുന്ന വാഗിന്ദ്രിയങ്ങൾ ഏതെല്ലാം ?
24. വായന എന്നാലെന്ത് ?
25. കോപ്പി എഴുത്ത് എന്നാലെന്ത് ?
26. ഉപപാദനം എന്നാലെന്ത് ?
27. രൂപരേഖ (blue Print) എന്നാലെന്ത് ?
28. മൂല്യനിർണ്ണയം എന്നാലെന്ത് ?

വിഭാഗം - ബി

IV ഏതെങ്കിലും അഞ്ച് ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമെഴുതുക. ഓരോന്നും 200 വാക്കിൽ കവിയരുത്.

5 x 4 = 20

29. പ്രാചീന അദ്ധ്യാപന രീതികളേതെല്ലാം ?
30. ഡാൽട്ടൺ പദ്ധതി എന്നാലെന്ത് ?
31. പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിൽ വചനാഭ്യാസത്തിൽ ഭാഷാദ്ധ്യാപകൻ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതെന്തെല്ലാം ?
32. മൗനവായന, ശ്രാവ്യവായന ഇവ എന്തെന്ന് വ്യക്തമാക്കുക.
33. എഴുതുന്മേൽ ഉണ്ടാകുന്ന വൈകല്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ?
34. വിവിധ രചനാ മാതൃകകൾ ഏതെല്ലാം ? വിശദീകരിക്കുക.
35. നല്ല ശോധകത്തിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഗുണങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ?
36. സിദ്ധിശോധകവും നിദാനശോധകവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ?

വിഭാഗം - സി

V എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരമെഴുതുക. ഓരോന്നും 500 വാക്കിൽ കവിയരുത്.

2 x 10 =20

37. പാഠപുസ്തകം എന്നാലെന്ത്? ലക്ഷ്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാം? സ്വാധീനിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ ഏതെല്ലാം? വിശദീകരിക്കുക.

അല്ലെങ്കിൽ

പ്രോജക്ട് രീതി, ഉപദർശന രീതി ഇവ ഭാഷാദ്ധ്യാപനത്തിന് എത്രത്തോളം ഉപകരിക്കുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കുക.

38. ക്രിയാ ഗവേഷണം (Action Research) എന്നാലെന്ത് ? വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ ഏതെല്ലാം ? വിശദീകരിക്കുക.

അല്ലെങ്കിൽ

ലേഖനം എപ്പോൾ നിർവ്വഹിക്കാം ? ലേഖനം അഭ്യസിപ്പിക്കാനുള്ളവിവിധ രീതികൾ ഏതെല്ലാം ? വ്യക്തമാക്കുക.

രൂപരേഖ

ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ/ ചോദ്യമതൃക/ പാഠ്യവസ്തു.	അറിവ്			ഗ്രഹണം			പ്രയോഗം			നൈപുണി			ആകെ		
	ലഭ്യ	ശ്ര	ഉ	ലഭ്യ	ശ്ര	ഉ	ലഭ്യ	ശ്ര	ഉ	ലഭ്യ	ശ്ര	ഉ	ലഭ്യ	ശ്ര	ഉ
ഭാഷാ സാഹിത്യം	10 (6) 2			4 (2) 2	4 1(*3) 4		4 (2) 2	4 1(*3) 4	12 (3) 4		2 (1) 2	4 (1) 4	20 20		40
1. പാഠ്യപദ്ധതി പാഠപുസ്തകം	2 (1) 2					10 (1) 10					2			10	12
2. അദ്ധ്യാപന രീതി	2 (2) 1			2 (1) 2	8 (*2) 4	10 1(*1) 10					2		2		4
3. വചനശിക്ഷണം	4 (2) 2				4 (1) 4						4		4		8
4. വായന	2 (1) 2				4 (1) 4						2		4		6
5. ലേഖനം	2 (1) 2				4 (1) 4	10 (*1) 10					2		4		6
6. രചന	2 (1) 2				4 (1) 4	10 (1) 10					2		4	10	16
7. മൂല്യ നിർണയം	4 (2) 2				4 1(*1) 4						4		4		8
ആകെ	28			6	24	20			12		2	4	38	42	100

*ചോയിസ്

ബ്രാക്കറ്റിനുള്ളിൽ ചോദ്യം

ബ്രാക്കറ്റിനു വെളിയിൽ മാർക്ക്

ശ്രമസൂചി

1	മലയാളഭാഷാധ്യാപനം	-	എരുമേലി പരമേശ്വരൻ പിള്ള
2.	ഉദ്ദേശ്യധിഷ്ഠിത ബോധനം	-	ഡോ. കെ. സോമൻ
3.	മലയാളഭാഷാ ബോധനം	-	സി. കെ. ചന്ദ്രശേഖരൻ നായർ
4.	മലയാള സാഹിത്യം കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ	-	എരുമേലി പരമേശ്വരൻ പിള്ള
5.	കൈരളിയുടെ കഥ	-	പ്രൊഫ. എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള
6.	സാഹിത്യചരിത്രം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ	-	ഡോ. കെ.എം. ജോർജ്ജ്
7.	കേരള പാണിനീയം	-	ഏ.ആർ. രാജരാജ വർമ്മ
8.	ശബ്ദതാരാവലി	-	ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം പത്മനാഭപിള്ള
9.	പുരാണിക് എൻസൈക്ലോപീഡിയ	-	വെട്ടം മാണി
10.	മലയാള ഭാഷാധ്യാപനം	-	ഡോ. കെ. ശിവരാജൻ
11.	ആദ്ധ്യാത്മരാമായണം	-	തുഞ്ചത്ത് രാമാനുജൻ എഴുത്തച്ഛൻ
12.	കൃഷ്ണഗാഥ	-	ചെറുശ്ശേരി
13.	വൈലോപ്പിള്ളി കവിതകൾ	-	വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോൻ
14.	ഒ.എൻ.വി. കവിതകൾ	-	ഒ.എൻ. വി.
15.	കുറിഞ്ഞിപ്പുകൾ	-	സുഗതകുമാരി
16.	ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്രിയ	-	ഡോ. കെ. ശിവരാജൻ
17.	വിദ്യാഭ്യാസ സാങ്കേതികവിദ്യ	-	ഡോ. എ. ആന്റണി
18.	വൃത്തമഞ്ജരി	-	എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ
19.	ഭാഷാഭൂഷണം	-	എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ
20.	മലയാളം ഗ്രാമർ	-	കമ്പ്യൂടെക് പബ്ലിഷേഴ്സ്
21.	Teaching of English	-	Kadambari Sharma
Tripat Tutjeya
22	Quality impact in Teacher Education	-	M.S. Sing
23.	Development and Planning of Modern Education	-	Dr. Hassan Taj
24.	Educational and Vocational guidance in Secondary Schools	-	S.K.Kochaar
25.	Technology of Teaching English	-	Dr. P.S.Chandrakumar
26.	Educational Reaserch in Indian Universities	-	Prof. N. Venkataiah
27.	Research Methods and Techniques	-	P.R. Kothari

Second Year

Taught Course	Internal Assessment Marks
Teaching of Malayalam	25

Internal Assessment for teaching practice

Teaching Practice in Schools	-	30
Teaching Practice in the internship	-	20
Observation	-	10
Total	-	<u>60</u>

പ്രാക്ടീക്കൽ
രണ്ടാം വർഷം മലയാളം

	-	മാർക്ക്
1. സമർപ്പണം	-	5
2. പത്രം, പുസ്തകങ്ങൾ, ആനുകാലികങ്ങൾ ഇവയിൽനിന്നും ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ ക്കാവശ്യമായ കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക (കവിതാശേഖരം)	-	4
3. പാഠപുസ്തക നിരൂപണം	-	4
4. ഒബ്സർവേഷൻ	-	5
5. പാഠാസൂത്രണം	-	5
6. ചോദ്യാവലി	-	2
7. പ്രശ്നോത്തരി	-	2
8. ശാസ്ത്രകൗതുകങ്ങൾ (റിപ്പോർട്ട്)	-	2
9. പത്രവാർത്തകൾ, പ്രഭാഷണക്കുറിപ്പുകൾ (പ്രോജക്ട്)	-	2
10. സെമിനാർ	-	4
11. ആൽബം	-	2
12. ബോധനോപകരണങ്ങൾ	-	5
13. സിദ്ധിശോധകം	-	3
14. പരീക്ഷ	-	5
		50